

Biuletyn Informacyjny POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

3(25)/2010

Nowy rok akademicki rozpoczęty

ISSN 1428-4014

W NUMERZE m.in.:

- 45 lat Wydziału Budownictwa i Architektury
- Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej
- Nowy image Uczelni
- Kilka słów o wynalazkach
- Cykl wystaw „Przemysł i zakłady przemysłowe Lublina i Lubelszczyzny”
- Pol-Inowex nagradza studentów
- Nowe władze w Samorządzie Studenckim PL

Nowy rok akademicki to czas, kiedy podejmujemy nowe wyzwania, planujemy kolejne przedsięwzięcia. Naturalnym wydaje się wtedy, że zmiany są konieczne, że ich nie unikniemy. Dotyczy to wszystkich sfer działalności Uczelni. Oczywiście są zadania ważniejsze i mniej ważne, pierwszoplanowe i drugorzędne, pilne i takie, których realizacja może poczekać. Wizerunek Uczelni, jej prestiż i uznanie w środowisku to kwestie priorytetowe dla całej społeczności akademickiej. Co zatem może i powinna zrobić Uczelnia, aby zadbać o swoje dobre imię, stworzyć wizerunek godnej zaufania szkoły wyższej? Zgodnie z badaniami przeprowadzonymi przez Biuro Promocji i Karier PL, z których wynika, iż prawie 100% respondentów wskazuje na Internet jako główne źródło informacji o Uczelni, powinniśmy zwrócić szczególną uwagę na stronę internetową Politechniki Lubelskiej. I tak też się stało. Przez wakacje trwały prace nad stworzeniem nowego serwisu internetowego, a ich efekt możemy zobaczyć pod adresem www.pollub.pl.

Odświeżeniu uległ również „Biuletyn Informacyjny PL”, wydawany od 1998 r. Nowa szata graficzna, inne łamanie strony, więcej zdjęć, zmiana kolorystyki i cyklu wydawniczego („Biuletyn” będzie się ukazywał 3 razy w roku) mają służyć unowocześnieniu pisma i pozyskaniu nowych czytelników. Ukazywać się będzie więcej artykułów poświęconych współpracy uczelni ze swoim otoczeniem, głównie społeczno-gospodarczym. Jak ważny jest to temat nikomu nie trzeba tłumaczyć. Jedno jest pewne – korzyści płynące z silnego powiązania uczelni ze środowiskiem zewnętrznym odczują obie strony. Przykładów jest wiele – w bieżącym numerze piszemy o: rozstrzygnięciu konkursu organizowanego przez firmę Pol-Inowex, kolejnym projekcie Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości PL, praktykach studenckich. Nie pierwszy już raz informujemy o nowej inicjatywie Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół PL, konkursie o tytuł „Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej”. I pewnie nie ostatni...

Mamy nadzieję, że zmiany te uzyskają Państwa uznanie i przyczynią się do jeszcze większego zadowolenia z „Biuletynu”.

To nie koniec przeobrażeń, które miały miejsce na naszej Uczelni w ostatnim czasie. O zmianach organizacyjnych i personalnych przeczytacie Państwo w aktualnym numerze. Zapraszamy do lektury i dzielenia się z nami swoimi sugestiami i opiniami.

Redakcja

Informacja o pracach Senatu PL (lipiec 2010 – październik 2010).....	2
Nowy rok akademicki w Politechnice Lubelskiej	2
Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej	7
45 lat Wydziału Budownictwa i Architektury	8
„Nauka przygodą życia”. VII Lubelski Festiwal Nauki	10
Nowy image Politechniki Lubelskiej	11
Pierwszy krok w kierunku budowy spójnej, konsekwentnej tożsamości wizualnej Nowoczesne rozwiązanie	
Dlaczego Politechnika Lubelska? – czyli wyniki badań przeprowadzonych na studentach	12
Kilka słów o wynalazkach. Rozmowa z mgr Tomaszem Milczkiem, rzecznikiem patentowym PL	14
Kształcenie techników a fizyka	15
Prolegomena o nauce	17
Pożegnanie – Dorota Wośko (1957-2010)	18
„Profesor Profesorów”	19
Marie Curie Industry-AcademiaPartnerships and Pathways (IAPP) – współpraca instytucji naukowych z sektorem przemysłowym ...	20
Cykl wystaw rozpoczęty	21
Misja i wizja Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej... ..	21
Design na Politechnice	22
Czym zaskoczy nas w tym roku akademickim „Nowoczesna Edukacja”?	23
Integracja w malowniczych plenerach	24
Praktyki – ważny etap w życiu studenckim	25
Wizyta studentów z Simferopola Czemu służą praktyki?	
Pol-Inowex nagradza studentów	27
Z życia kół naukowych	27
Tygiel 2010 Koło Naukowe Wydziału Inżynierii Środowiska Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej Koło Naukowe Elektryków „Napęd i Automatyka”	
Inżynier to też sportowiec. Rozmowa z Panem Norbertem Kołodziejczykiem, Kierownikiem Studium Wychowania Fizycznego i Sportu	30
Wydział Mechaniczny	31
Rozwój kadry naukowej Nauka z dydaktyką wspomagane funduszami UE Konferencja, sympozjum	
Wydział Elektrotechniki i Informatyki	33
Rozwój kadry naukowej Działalność naukowa Współpraca międzynarodowa	
Wydział Budownictwa i Architektury	35
Jubileusz Katedry Mechaniki Budowli Politechniki Lubelskiej	
Wydział Inżynierii Środowiska	37
Wydarzenia Konferencje Współpraca międzynarodowa	
Wydział Zarządzania	38
Rozwój kadry naukowej Senior Lawyers Program Pomoc powodziałom w Janowcu Inauguracja roku akademickiego 2010/2011 Jubileusz studiów MBA	
Wydział Podstaw Techniki	40
Co dalej z Wydziałem? Wywiad z Dziekanem Wydziału Podstaw Techniki, prof. dr hab. inż. Mykhajlo Pashechko Nowe studia podyplomowe Wykłady w Lizbonie – program Erasmus Rekrutacja – podsumowanie 16. Międzynarodowa Konferencja Wzrostu Kryształów, Pekin (Chiny), 9-13.08.2010 r.	
Życie studenckie	42
Nowe władze w Samorządzie Studenckim PL 40 lat minęło... Pracowite wakacje z tańcem Taneicznym krokiem sztuki współczesnej na trasie Wschód-Zachód A ja dalej gram... Rozmowa z Dariuszem Kwiatkowskim, byłym Przewodniczącym Studenckiej Inicjatywy Kulturalnej StuArt Muzyka nas prowadzi Entuzjaści z Sermierki Historycznej Pięć medali kickboksów w full-contactie Srebrny medal Adama Gładyszewskiego Pod żaglami w Norwegii Fotomotif Festiwal 2010 Włączamy się w ciekawe przedsięwzięcia	
Fraszki	52

Informacja o pracach Senatu PL

(lipiec 2010 – październik 2010)

Przedmiotem obrad były następujące sprawy i zagadnienia:

- zatwierdzono „Sprawozdanie z działalności Politechniki Lubelskiej za rok akademicki 2009/2010” oraz pozytywnie oceniono działalność Rektora;
- uchwalono zmiany Statutu Politechniki Lubelskiej;
- przyznano Medal Politechniki Lubelskiej „Za wybitne zasługi dla Uczelni”:
 - Pani Elżbiecie Bienkowskiej – Minister Rozwoju Regionalnego,
 - Panu Krzysztofowi Hetmanowi – Podsekretarzowi Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
- Prorektor ds. Studenckich dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL przedstawił informację dotyczącą przygotowań do rozpoczęcia roku akademickiego 2010/2011 oraz wyniki rekrutacji na I rok studiów;
- stwierdzono zgodność „Regulaminu Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej” z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i Statutem Uczelni;
- wprowadzono zmiany w Uchwale Nr 20/2010/VI Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, wymiaru zajęć

dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych, zasad i trybu powierzenia godzin ponadwymiarowych oraz liczebności grup studenckich;

- pozytywnie zaopiniowano zmiany organizacyjne w Wydziale Podstaw Techniki;
- uchwalono „Plan posiedzeń Senatu Politechniki Lubelskiej w roku akademickim 2010/2011”;
- przedstawiono Stanowisko Senatu Politechniki Lubelskiej dotyczące planowanych zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym;
- wyrażono zgodę na:
 - nabycie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł,
 - obciążenie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł w ramach projektu pn. „Modernizacja bazy dydaktycznej Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej”,
 - podpisanie umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Lubelską a Dońskim Państwowym Uniwersytetem Technicznym (z siedzibą w Rostowie nad Donem),
 - podpisanie umowy o przystąpieniu Politechniki Lubelskiej do EURORACTICE.

Elżbieta Gontarz, Agata Okoń

Nowy rok akademicki w Politechnice Lubelskiej

58. inauguracja roku akademickiego 2010/2011 Politechniki Lubelskiej odbyła się 6 października 2010 r.

Tradycyjnie uroczystości rozpoczęły się mszą świętą, odprawioną w intencji społeczności akademickiej naszej Uczelni w Kościele pw. Przemienienia Pańskiego. Mszy przewodniczył Jego Ekscelencja ks. prof. Józef Życiński.

Pozostałe wydarzenia miały miejsce w auli im. Rektora Stanisława Podkowy w Wydziale Mechanicznym.

*

Uroczystość otworzył Rektor prof. Marek Opielak okolicznościowym przemówieniem.

Szanowni Goście, Wysoki Senacie, Koleżanki i Kole-dzy, Drodzy Studenci!

„Najważniejszy w każdym działaniu jest początek” – twierdził Platon. Dla Politechniki Lubelskiej dzień dzisiejszy to początek nowego roku akademickiego, to dalszy krok w rozwoju Uczelni, zarówno w obszarze nauki, dydaktyki, jak i działań inwestycyjnych.

Cechami wyróżniającymi polskie szkolnictwo wyższe są m.in.: rozdrobnienie, ogromna skala sektora niepublicznego oraz studiów niestacjonarnych, wysoki udział wy-

datków prywatnych na szkolnictwo wyższe przy niskim udziale środków publicznych, zatrudnienie kadry akademickiej w wielu uczelniach, niewielkie umiędzynarodowienie.

Takie wnioski płyną z diagnozy szkolnictwa wyższego w Polsce, przeprowadzonej przez Ernst&Young i Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową. Nie napawają one nas optymizmem, a wręcz przeciwnie – budzą niepokój, tym bardziej, że nadchodzące lata będą okresem dużych zmian w wielu sferach życia.

Przede wszystkim nasze zaniepokojenie związane jest z sytuacją finansową naszego Państwa. Wszyscy mamy świadomość, że czekają nas, podobnie jak całe społeczeństwo, chwile trudne m.in. spowodowane dramatycznymi wydarzeniami związanymi z niedawną powodzią.

Sytuacja finansowa Politechniki Lubelskiej jest dobra – rok 2009 zamknęliśmy wynikiem dodatnim w wysokości 1,5 mln zł. To wynik rzetelnej pracy, kontrolowania wydatków oraz zabiegania i wypracowania pozadotacyjnych środków finansowych. To także obowiązek planowania z rozwagą i dalekowzrocznością. Według Marka Fishera „Ludzie, którzy tracą czas czekając, aż zaistnieją najbardziej sprzyjające warunki, nigdy nic nie działają. Najlepszy czas na działanie jest teraz”. My tę walkę o przyszłość naszej Uczelni zaczęliśmy. Pierwszy krok został postawiony. Senat przyjął uchwałę o racjonalizacji zatrudnienia, która ma zapewnić prawidłowe funkcjonowanie Uczelni, przy zachowaniu jej płynności finansowej.

Musimy pamiętać, że największy udział w kosztach Uczelni stanowią koszty wynagrodzeń i innych świadczeń pracowniczych, które pokrywane są z przychodów z działalności dydaktycznej. A te z roku na rok są niestety coraz mniejsze.

Przeprowadziliśmy szereg niezbędnych, ale zasadniczych zmian strukturalnych usprawniających proces zarządzania Uczelnią. W ubiegłym roku akademickim rozpoczęły działalność: Biuro Wymiany Międzynarodowej, Biuro Rozwoju i Kooperacji Politechniki Lubelskiej, w nowej formule i zwiększonych zadaniach pracuje Biuro Promocji i Karier Politechniki Lubelskiej. Ponadto zniesiono nierentowne Wydawnictwo Politechniki Lubelskiej.

Naukowy prestiż Uczelni buduje kadra akademicka. Politechnika zatrudnia 558 nauczycieli, w tym 52 profesorów tytularnych, 62 doktorów habilitowanych oraz 298 doktorów. W roku akademickim 2009/2010 nastąpiły znaczące zmiany w kadrze naukowo-dydaktycznej. Tytuł naukowy profesora uzyskały 3 osoby, natomiast w 2009 r. – 4 osoby. Stopień naukowy doktora uzyskało 20 osób, doktora habilitowanego – 5 osób.

Miło mi poinformować Państwa, że Pan profesor Lucjan Pawłowski, Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej został wybrany na członka Wydziału VII Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych Polskiej Akademii Nauk. To osobisty sukces Pana Profesora, a jednocześnie splendor dla naszej Uczelni.

W minionym roku akademickim odeszło na zawsze, pogrążając nas w smutku i żalobie, liczne grono zatrudnionych oraz emerytowanych pracowników Uczelni: Anna Kwiatkowska, Dorota Wośko, Janusz Kwiatkowski, Kazimierz Tomkowicz, Roman Małyśzek, Zdzisław Krzowski, Leokadia Warowna, Marianna Borek. Dla uczczenia Ich pamięci proszę o powstanie i chwilę ciszy.

Mocną stroną naszej Uczelni jest w dalszym ciągu działalność naukowo-badawcza, ale mimo to podejmujemy wiele działań zmierzających do jakościowego skoku i ich efektywności w okresie spadających dotacji na działalność statutową i badania własne. W ubiegłym roku akademickim zrealizowano 61 projektów badawczych własnych, promotorskich i habilitacyjnych, 5 projektów badawczych celowych, 7 projektów badawczo-rozwojowych oraz 5 projektów badawczych zamawianych. Łącznie na badania naukowe wydaliśmy ponad 13,7 milionów złotych.

Efektami działalności naukowej pracowników Politechniki Lubelskiej są m.in. publikacje naukowe. W roku akademickim 2009/2010 opublikowano 1074 publikacji naukowych, w tym w najbardziej prestiżowych czasopiśmie umieszczonych na tak zwanej „liście filadelfijskiej” – 181.

Z danych statystycznych Urzędu Patentowego RP wynika, że „w polskich uczelniach i innych placówkach naukowych powstaje prawie połowa wynalazków zgłaszanych przez wszystkie polskie podmioty od ochrony patentowej”. Politechnika Lubelska jest tego dobrym przykładem – w minionym roku akademickim uzyskaliśmy 11 ochron oraz zgłosiliśmy do opatentowania 15 projektów wynalazczych. Dzięki tym osiągnięciom nasza Uczelnia uplasowała się na 5. miejscu, jeżeli chodzi o kryterium „innowacyjność” w ramach rankingu szkół wyższych, przeprowadzonego przez Fundację Edukacyjną „Perspektywy” i dziennik „Rzeczpospolita”. Przy ocenie wzięto pod uwagę liczbę zgłoszeń, liczbę udzielonych patentów i wzorów, a także efektywność pozyskiwania środków finansowych na badania ze źródeł zewnętrznych oraz udział w programach ramowych Unii Europejskiej.

Dużą aktywność w realizacji swoich zadań wykazuje Biblioteka PL. W minionym roku akademickim zbiory biblioteczne wzbogaciły się o ponad 4 tys. egzemplarzy książek, co daje ogółem ok. 154 tysiące książek, które pozostają do dyspozycji czytelników. Prenumerowanych jest około 360 tytułów czasopism krajowych i 35 tytułów czasopism zagranicznych.

Wśród młodych ludzi Uczelnia nasza cieszy się dużą popularnością. To zaś jest efektem dobrych kontaktów ze środowiskiem szkół średnich oraz prowadzonych akcji marketingowych. Jest to dla nas o tyle istotne, że wg danych statystycznych na kierunkach technicznych uczy się w Polsce 12% studentów. Najwięcej osób wybiera grupę kierunków obejmującą nauki społeczne, handel i prawo, a także kierunki ekonomiczne i zarządzanie. W Polsce na tych kierunkach uczy się 40% wszystkich studentów.

Podczas tegorocznej rekrutacji na studia stacjonarne o jedno miejsce ubiegało się średnio ponad czterech kandydatów, a na najbardziej oblegany nowy kierunek studiów – inżynierię biomedyczną – było aż 9 chętnych. Na studia stacjonarne I stopnia przyjęto w tym roku ponad 1800 studentów. Łączna liczba studentów wynosi ponad 10,7 tysiąca.

Obecnie kształcimy na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w zakresie 15 kierunków. Oferujemy także studia doktoranckie i podyplomowe. Zamierzamy podejmować kolejne działania promujące kształcenie na Politechnice Lubelskiej, jak również rozwijać te kierunki studiów, na które jest szczególnie zapotrzebowanie na rynku pracy. W bieżącym roku akademickim uruchomione zostały 2 kierunki studiów: transport na Wydziale Mechanicznym oraz wspomniana inżynieria biomedyczna, prowadzona wspólnie przez Wydział Mechaniczny Politechniki Lubelskiej i Wydział Lekarski Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

„Całe nasze życie to działanie i pasja”. Według tej zasady realizują się nasi studenci, którzy doskonale łączą naukę ze swoimi zainteresowaniami. Rozwijają swoją aktywność w Samorządzie Studenckim, licznych studenckich organizacjach, grupach artystycznych, kołach naukowych oraz zespołach sportowych.

W obszarze inwestycji miniony okres przyniósł ważny i zasadniczy postęp. Obecnie Uczelnia realizuje 2 duże projekty budowlane. Pierwszy z nich na kwotę ok. 78 mln zł dotyczy budowy Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii. Drugi pt. Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury o wartości ponad 34 mln zł przewiduje rozbudowę i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego dla kierunku architektura i urbanistyka. Pozwolą Państwo, że w tym miejscu serdecznie podziękuję Pani Minister Elżbiecie Bienkowskiej oraz Panu Ministrowi Krzysztofowi Hetmanowi za zrozumienie naszych potrzeb i aspiracji zmierzających do uczynienia Politechniki Lubelskiej miejscem przyjaznym i nowoczesnym studentom oraz pracownikom. Z przedsięwzięć inwestycyjnych już zakończonych należy wspomnieć rozbudowę i modernizację potencjału edukacyjnego i badawczego Wydziału Budownictwa i Architektury. Wszystkie wymienione projekty współfinansowane są z Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej. Z pozostałych prac zrealizowano: skwerek pomiędzy budynkami Wydziałów: Mechanicznego, Elektrotechniki i Informatyki oraz Restauracji „Esencja”, a także zmodernizowano węzeł sieci szkieletowej Politechniki. Łącznie na inwestycje i remonty wydaliśmy w ubiegłym roku akademickim ponad 20 mln zł. Czekamy na ostateczną decyzję w sprawie przydziału deklarowanej przez Pana Marszałka kwoty 15,5 mln zł w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego na modernizację bazy dydaktycznej Wydziału Mechanicznego.

Jak pokazują badania studentów oraz kadry akademickiej przeprowadzone w krajach UE, postulat zacieśnienia związków uczelni z otoczeniem ma potężne wsparcie społeczne. 73% respondentów uważa, że partnerstwo uczelni z sektorem przedsiębiorstw wzmocni uczelnię, 68% uznaje, że konkurencja wzmocni jakość uczelni.

W chwili obecnej poziom współpracy uczelni z sektorem przedsiębiorstw w Polsce, w porównaniu z innymi krajami UE, jest niewielki i wynosi 46%. Dla porównania w: Czechach 58%, Niemczech 76%, Szwecji 79%.

Jesteśmy świadomi swojej regionalnej roli i ścisłych związków z regionalnym rynkiem. Współpraca naszej Uczelni z władzami miejskimi, wojewódzkimi czy samorządowymi, z organizacjami i stowarzyszeniami przedsiębiorców i pracodawców realizowana jest zarówno pod kątem regionalnych potrzeb kształcenia, jak i badań naukowych. Całkowita wartość prac realizowanych na zlecenie przedsiębiorców w 2009 r. wyniosła blisko 2,9 mln zł, tj. ponad 100% więcej niż w roku 2008.

Z propozycją współpracy wychodzimy także poza granice naszego kraju. Obecnie mamy podpisane 64 umowy z instytucjami naukowymi na całym świecie. Dzięki nim mobilność studentów oraz nauczycieli akademickich naszej Uczelni z roku na rok wzrasta.

Szanowni Państwo.

Dzisiejsza uroczystość skierowana jest głównie do naszych studentów, w tym studentów I roku. Dziękujemy za zaufanie, którym obdarzyliście naszą Uczelnię. To Wy należycie do grupy współczesnej inteligencji, która za kilka lat decydować będzie o losach miasta i regionu. Wierzę, że poprzez uczestnictwo w kulturze studenckiej będziecie siłą generującą nowe spojrzenia i nowe postawy. Pamiętajcie: „Całe nasze życie to działanie i pasja. Unikając zaangażowania w działania i pasje naszych czasów, ryzykujemy, że w ogóle nie zaznamy życia” – mawiał Herodot.

Szanowni Państwo.

Serdeczne podziękowania kieruję do naszych Dostojnych Gości. Dziękuję za Państwa przybycie oraz Waszą życzliwość wobec Politechniki Lubelskiej.

Pracownikom i studentom składam wyrazy najgłębszego uszanowania i podziękowania za nieoceniony wkład pracy i życzę wielu dalszych lat w zdrowiu oraz pomyślności.

Dziękując za dotychczasową współpracę, proszę o Państwa wsparcie w rozpoczynającym się dziś roku akademickim. Roku niosącym ze sobą nadzieję, ale i wspomniany przeze mnie na początku tego wystąpienia niepokój. Tym bardziej życzę nam wszystkim więcej tolerancji i zrozumienia, sprzyjającego klimatu do realizacji zaplanowanych przedsięwzięć, a także szczęścia osobistego.

Dziękuję za uwagę.

Podczas uroczystości inauguracyjnych uhonorowano **Medalem Politechniki Lubelskiej** Panią Elżbietę Bienkowską, Minister Rozwoju Regionalnego; Pana Krzysztofa Hetmana, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego oraz Pana prof. dr hab. inż. Józefa Kuczmaszewskiego, byłego Rektora.

Inauguracja stała się okazją do wręczenia pracownikom naszej Uczelni odznaczeń resortowych.

Odznaczenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymali:

- Złoty Krzyż Zasługi:
 - dr inż. Krzysztof CZARNOCKI
 - prof. dr hab. Henryk SOBCZUK
- Srebrny Krzyż Zasługi:
 - mgr inż. Włodzimierz JANOWSKI
 - dr inż. Leszek JAROSZYŃSKI

- dr inż. Paweł KOMADA
- dr inż. Małgorzata SOSIŃSKA-WIT
- Brązowy Krzyż Zasługi:
 - dr Jacek WITKOWSKI
- Medal Złoty za długoletnią służbę:
 - mgr Jadwiga BAUM
 - Anna CIEKOT
 - dr Anna KOZIEJOWSKA
 - mgr inż. Aleksander ŁEPECKI
 - inż. Grażyna MIKUŁA
 - mgr inż. Tomasz MILCZEK
 - mgr Janina MUCHA
- Medal Brązowy za długoletnią służbę:
 - dr inż. Aneta CZECHOWSKA-KOSACKA.

Wyróżnienia otrzymali też najlepsi absolwenci Politechniki Lubelskiej:

- mgr inż. arch. Karolina BOLIBOK – absolwentka kierunku architektura i urbanistyka
- mgr inż. Paweł CICHONŃ – absolwent kierunku edukacja techniczno-informatyczna
- mgr inż. Małgorzata CIOŁEK – absolwentka kierunku inżynieria środowiska
- inż. Monika GRUSZECKA – absolwentka kierunku inżynieria materiałowa
- mgr inż. Bożena KALINOWSKA – absolwentka kierunku zarządzanie
- mgr inż. Paulina KOZIOŁ – absolwentka kierunku budownictwo

Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla Oświaty i Wychowania otrzymali:

- dr hab. inż. Tadeusz BAUM, prof. PL
- dr inż. Leszek GARDYŃSKI
- dr hab. Tadeusz HEJWOWSKI, prof. PL
- dr inż. Marek HORYŃSKI
- dr hab. Wiesław JANIK, prof. PL
- dr inż. Andrzej KOTYRA
- dr inż. Elżbieta LIPSKA
- mgr inż. Aleksander ŁEPECKI
- dr inż. Agnieszka MONTUSIEWICZ
- dr Beata PAŃCZYK
- dr inż. Sławomir PRZYŁUCKI
- mgr Zenona STACHYRA
- dr Jan ŻURAWICZ.

- mgr inż. Monika KULISZ – absolwentka kierunku mechanika i budowa maszyn
- mgr inż. Anna KRZYŻANOWSKA – absolwentka kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji
- mgr inż. Michał MAZUREK – absolwent kierunku informatyka
- mgr inż. Kamil WOŚKO – absolwent kierunku elektrotechnika.

Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej promując naszą Uczelnię i jej absolwentów, zainaugurowało przyznawanie tytułu **Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej**. Szczegółowe informacje na temat konkursu oraz laureata znajdują Państwo na str. 7 „Biuletynu”.

* * *

Głównym punktem uroczystości była **immatrykulacja studentów i doktorantów**. Przystąpiło do niej 15 przedstawicieli młodzieży przyjętej na I rok studiów oraz 2 doktorantów przyjętych na I rok studiów doktoranckich.

- Studenci:
 - Dominika BIAŁKOWSKA – inżynieria środowiska
 - Iwo BIAŁY – budownictwo
 - Kamil CHOMIAK – mechatronika
 - Paweł CIEŚLA – edukacja techniczno-informacyjna

- Jarosław CIMEK – inżynieria materiałowa
- Konrad DZYR – informatyka
- Karolina KOWALCZYK – inżynieria biomedyczna
- Łukasz KRUPA – transport
- Paweł PIEPRZOWSKI – zarządzanie i inżynieria produkcji
- Ewelina RUPEĆ – fizyka techniczna
- Przemysław SERWATKO – mechanika i budowa maszyn
- Joanna SOKOŁOWSKA – zarządzanie
- Monika TARKOWSKA – elektrotechnika

- Ubald URBAN – architektura i urbanistyka
- Paweł ŻYŁA – matematyka.
- Doktoranci:
 - mgr inż. Jolanta KAŁDONEK – dyscyplina budowa i eksploatacja maszyn
 - mgr inż. Piotr LIPNICKI – dyscyplina elektrotechnika.

* * *

Uroczystość została zakończona **wykładem inauguracyjnym** wygłoszonym przez Panią Elżbietę Bienkowską, Minister Rozwoju Regionalnego nt. „Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego elementem wsparcia szkolnictwa wyższego w Polsce”. Pani Minister podkreśliła, że „wyższe uczelnie stanowią najczęściej mocne strony danego regionu i stają się najważniejsze dla jego rozwoju (...) nie tylko odpowiadają na bieżące wyzwania, ale też odpowiadają na nie w taki sposób, że mają przemyślaną strategię, jak się rozwijać, które kierunki nowe otwierać, jak odpowiadać na specyficzne dla każdego regionu warunki rynku pracy”.

Milena Jagiełło-Okoń

Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej

W roku akademickim 2009/2010 Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej zorganizował I edycję konkursu o tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej. Uczestnikami konkursu mogli być absolwenci studiów dziennych, wieczorowych i zaocznych Politechniki Lubelskiej, Wyższej Szkoły Inżynierskiej i Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Prawo zgłaszania kandydatów do tytułu przysługiwało pracownikom i absolwentom Uczelni oraz stowarzyszeniom naukowo-technicznym i społeczno-gospodarczym. Wszystkie karty zgłoszeniowe przesłane organizatorowi w regulaminowym terminie, tj. do dnia 31 maja 2010 roku, zostały wypełnione poprawnie. Laureat został wyłoniony w dwustopniowym postępowaniu kwalifikacyjnym.

Zarząd TAiP PL, działając w oparciu o § 10 ust. 1 Regulaminu przyznawania tytułu Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej, w dniu 28 czerwca 2010 r. udzielił nominacji do tytułu dwóm kandydatom.

Kapituła I edycji konkursu w składzie: przewodniczący Kapituły inż. Stanisław Czuba – Prezes Towarzystwa, członkowie Kapituły: prof. Marek Opielak – Rektor PL, prof. Ewa Bojar – członek honorowy Towarzystwa, prof. Józef Kuczmaszewski – członek honorowy Towarzystwa oraz mgr inż. Krzysztof Galej – sekretarz Kapituły, dokonała oceny nominowanych kandydatów na posiedzeniu w dniu 23 września 2010 r.

Członkowie Kapituły podkreślali, że kandydatury, które otrzymały nominacje, są równorzędne i równoważne, i w takim samym stopniu zasługują na przyznanie tytułu. Zwrócono także uwagę na znaczenie diagnozowania losów absolwentów Uczelni, zarówno w kraju, jak i za granicą.

Po wnikliwej analizie oraz chwilami burzliwej dyskusji, w wyniku tajnego głosowania stosunkiem głosów 3 do 2 pierwszy tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej przyznano Panu inż. Zbigniewowi Zdunkowi.

Uczelnia dobrze przygotowała mnie do wykonywania zawodu – mówi Zbigniew Zdunek. Zdobyte kwalifikacje, wiedza i umiejętności pozazawodowe umożliwiły mi stworzenie własnego biznesu, działającego na terenie kilku państw Europy, dającego zatrudnienie ponad 100 osobom. Jestem wdzięczny tym naukowcom i pracownikom Politechniki, którzy wywarli istotny wpływ na moją edukację.

Laureat otrzymał z rąk Rektora PL prof. Marka Opielaka oraz Prezesa Zarządu TAiP PL inż. Stanisława Czuby statuetkę i dyplom na uroczystości inauguracyjnej roku akademickiego 2010/2011 w dniu 6 października 2010 r.

Dorobek zwycięzcy konkursu przedstawił sekretarz Kapituły mgr inż. Krzysztof Galej:

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Dostojni Goście, Szanowni Państwo.

Tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej jest wyrazem szczególnego wyróżnienia osób osiągających znaczące sukcesy w pracy zawodowej, których aktywność w innych obszarach działalności przynosi chlubę Politechnice Lubelskiej.

W wyborze laureata pomocne są szczegółowe kryteria przyjęte przez Zarząd TAiP PL: wybitny dorobek zawodowy, osiągnięcia w działalności społecznej, gospodarczej, politycznej, organizacyjnej, współpraca z Politechniką Lubelską w zakresie innowacyjnych rozwiązań technicznych, technologicznych, organizacyjnych oraz organizacji konferencji i seminariów, tworzenie miejsc pracy dla absolwentów Politechniki Lubelskiej, organizowanie studenckich praktyk zawodowych i staży.

Procedura wyłaniania laureata jest dwustopniowa. W pierwszym etapie Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej spośród zgłoszonych kandydatów udziela nominacji, w drugim etapie Kapituła przyznaje tytuł jednemu z nominowanych kandydatów.

W minionym roku akademickim została przeprowadzona I edycja. Kapituła miała niełatwe zadanie dokonania wyboru laureata z grona równorzędnych i równoważnych kandydatów, którzy otrzymali nominację.

Po raz pierwszy zaszczytny tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej otrzymał Kolega inżynier Zbigniew Zdunek.

Ukończył studia w 1981 r. na kierunku elektrotechnika w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej. Pełni funkcję Prezesa Zarządu Multivac Sp. z o.o.

Od 1987 r. jest współzałożycielem i współwłaścicielem firmy Biofarm, jednego z pierwszych na rynku lubelskim przedsiębiorstw prywatnych, od 1990 r. założycielem i współwłaścicielem firmy Vacpol, wówczas oficjalnego przedstawiciela w Polsce firmy Multivac Niemcy, światowego lidera w branży maszyn pakujących, od 1993 r. Pre-

zesem firmy Multivac Polska, najprężniej działającej na rynku polskim firmy sprzedającej maszyny pakujące i inne urządzenia dla przemysłu spożywczego, zatrudniającej obecnie ponad 120 osób w handlu, serwisie i administracji, prowadzącej również działalność handlową na Białorusi i Ukrainie.

Jest również członkiem Lubelskiego Klubu Biznesu. Prowadzi działalność charytatywną, wspierając m.in. Lubelskie Hospicjum dla Dzieci im. Małego Księcia oraz osoby prywatne.

Od wielu lat podejmuje aktywną współpracę z Politechniką Lubelską. Pełni funkcję wiceprzewodniczącego Konwentu PL. Pracownicy Uczelni biorą udział w sympozjach organizowanych przez Multivac wraz z odczytami na temat innowacyjnych rozwiązań technologicznych.

Sponsoruje organizację konferencji i seminariów oraz obchody rocznicowe PL.

Zatrudnia absolwentów Politechniki Lubelskiej z Wydziałów: Mechanicznego, Elektrotechniki i Informatyki oraz Zarządzania.

Raz do roku organizowane są praktyki dla studentów PL.

Proszę pozwolić mi wyrazić przekonanie o tym, że Kapituła przyznała tytuł znakomitemu przedsiębiorcy, wizjonerowi biznesu, niespokojnemu innowatorowi, człowiekowi szlachetnego serca, który będąc chlubą Uczelni, może być wzorem dla studentów, a jego dokonania są inspiracją dla innych absolwentów.

I edycja konkursu o tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej – zauważa Stanisław Czuba, Prezes Zarządu TAiP PL – w pełni potwierdziła słuszność podejmowanych przez Towarzystwo działań mających na celu monitorowanie losów absolwentów i wyróżnianie tych, którzy osiągnęli znaczące sukcesy. Jest to także znakomita okazja do promocji Uczelni.

W bieżącym roku akademickim Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej będzie organizatorem II edycji konkursu o tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej. Zgłoszenia kandydatów przyjmowane będą na kartach zgłoszeniowych, poczynając od stycznia do 31 marca 2011 r. Zarząd Towarzystwa spośród zgłoszonych wniosków udzieli kandydatom nominacji do tytułu do dnia 15 kwietnia 2011 r. Z grona nominowanych kandydatów Kapituła przyzna jednej osobie tytuł do 31 maja 2011 r. Szczegółowe zasady określone są w Regulaminie konkursu, który dostępny jest na stronie www.pollub.pl.

Uroczyste podsumowanie II edycji konkursu o tytuł Wybitny Absolwent Politechniki Lubelskiej oraz ceremonia nadania honorowego tytułu odbędzie się w czasie Święta Politechniki Lubelskiej w maju 2011 r.

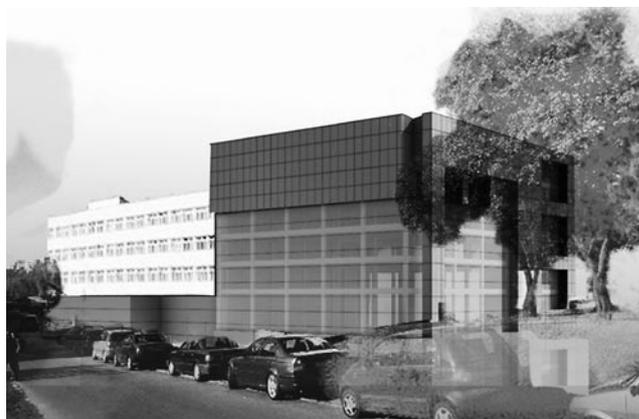
Krzysztof Galej

45 lat Wydziału Budownictwa i Architektury

Dnia 1 czerwca 1965 roku decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie powołano Wydział Budownictwa Lądowego. Od tego właśnie dnia rozpoczęła się historia obecnego Wydziału Budownictwa i Architektury. To, co zdarzyło się w ciągu minionych 45 lat już kilkakrotnie, przy różnych okazjach, mieliśmy możliwość podsumować. Teraz, gdy zbliżamy się wielkimi krokami do Jubileuszu „złotych godów”, chcemy ocenić dorobek kilku ostatnich lat i przedstawić plany na najbliższą przyszłość.

W mijającym 2010 roku została zakończona realizacja pierwszego z dwóch zadań projektu modernizacji Wydziału. Zadanie to obejmowało projekt rozbudowy i modernizacji potencjału edukacyjnego i badawczego Wydziału i składało się z trzech części.

Pierwsza zakładała kompleksową przebudowę wnętrza, modernizację instalacji elektrycznej i budowę instalacji

Wizualizacja projektu rozbudowy istniejącego budynku WBIA PL dla potrzeb kierunku architektura i urbanistyka (fot. Jan Wrana, Bartłomiej Kwiatkowski)

strukturalnej dla sieci komputerowej, telefonicznej i monitoringu, budowę instalacji alarmowej oraz umeblowanie sal dydaktycznych i pomieszczeń biurowych.

Druga część polegała na modernizacji i rozbudowie infrastruktury informatycznej Wydziału, zaś trzecia objęła modernizację i rozbudowę Laboratorium Budownictwa WBiA.

Hol WBiA – widok przed modernizacją (fot. Adam Spychała)

W listopadzie 2008 roku miały miejsce pierwsze „przeprówadzki”. Należało bowiem całkowicie opróżnić wszystkie pomieszczenia znajdujące się na V piętrze budynku. Skrętnie gromadzone przez ponad 30 lat „skarby” w postaci pięknie kreślonych rysunków, pożółkłych z racji upływu czasu prac projektowych wielu pokoleń studentów, niedostępnych dzisiaj pozycji literatury z wielu dziedzin – nieaktualnych, ale jakże cennych w kategorii pamiątki, należało przejrzeć i zdecydować o ich dalszym losie. W niektórych katedrach przechowywano nawet dokumentację postępów w nauce studentów wszystkich roczników. Koleżanki i koledzy nauczyciele akademicy, dzisiaj nawet doktorzy habilitowani i profesorowie, z rozrzewnieniem i dumą spoglądali na swoje piątki z kolejnych sprawdzianów z „kreski”.

Hol WBiA – po modernizacji (fot. Jerzy Podgórski)

Po piątym piętrze przyszła kolej na następne i tak remont „wędrował” z góry na coraz to niższe kondygnacje budynku. W tym czasie bez taryfy ulgowej realizowano bieżące zadania dydaktyczne i naukowe. Nikomu z nas nie było łatwo. Ze zrozumieniem i cierpliwością znosiliśmy

trudny pracy w warunkach ustawicznego hałasu i wszechobecnego kurzu, mijając na schodach pracujących w takim samym jak my dyskomforcie budowlańców. Z tym większą radością kolejni „szczęśliwcy” wracali do pachnących świeżą farbą pomieszczeń. Nowe mury to oczywiście nie wszystko. Nowe także były wszystkie meble oraz sprzęt specjalistyczny i aparatura badawcza.

Druga część pierwszego etapu prac polegała na modernizacji i rozbudowie infrastruktury informatycznej Wydziału, zaś trzecia objęła modernizację i rozbudowę Laboratorium Budownictwa WBiA.

Wynikiem tych prac jest kompleksowa modernizacja budynku o powierzchni 6360 m², instalacja 135 nowych stanowisk komputerowych z oprogramowaniem i 259 punktów dostępu do szerokopasmowego Internetu dla studentów i pracowników. Ponadto zakupiono 210 sztuk sprzętu specjalistycznego i aparatury naukowo-badawczej na potrzeby dydaktyki i nauki oraz przenośne komputery do celów dydaktyczno-naukowych. Dzięki temu studenci i pracownicy korzystają ze zmodernizowanego obiektu i z nowej infrastruktury komputerowej.

Konstrukcja budynku Wydziału Budownictwa i Architektury – rama H – 1973 r. (fot. arch.)

Drugie zadanie to stworzenie wyodrębnionego kompleksu dydaktyczno-naukowego dla kierunku architektura i urbanistyka pod nazwą „Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury”.

Powstający kompleks tworzy spójną całość z istniejącym budynkiem Wydziału. Nowe sześciokondygnacyjne skrzydło będzie miało powierzchnię użytkową około 6000,00 m², a w podpiwniczeniu zlokalizowany będzie parking. Na parterze będzie ekspozycja prac studenckich, aule, pracownie multimedialne oraz laboratorium, na piętrze pierwszym i drugim – sale wykładowe i ćwiczeniowe, na trzecim – pomieszczenia katedr i zakładów, na czwartym – sale ćwiczeń i zespół pokoi indywidualnych, a na piątym – sala rysunku, aula z kuluarami oraz przestrzeń przeznaczona dla studentów. Powiązanie komunikacyjne między kondygnacjami zapewni zespół trzech wind oraz dwóch klatek schodowych.

W ten sposób rozbudowany Wydział BiA uzyska w najbliższych trzech latach obiekt o wysokim standardzie i nowoczesnym wyposażeniu, sfinansowany w 85% ze środków Unii Europejskiej, w którym kształcić się będą przyszli kreatorzy nowych wizji miasta Lublina i regionu pogranicza Wspólnoty Europejskiej.

Grażyna Borecka, Jolanta Słoma

„Nauka przygodą życia”

VII Lubelski Festiwal Nauki

Plener malarski podczas Pikniku Naukowego

W dniach 18-24 września 2010 roku odbyła się kolejna, już siódma, edycja Lubelskiego Festiwalu Nauki. Jak co roku Politechnika Lubelska miała swój znaczący wkład w przygotowania i realizację festiwalowych przedsięwzięć, wśród których wyraźnie wyróżniał się Piknik Naukowy i Tygiel 2010. Piknik odbył się w niedzielę 19 września na placu wokół Pomnika Marii Curie-Skłodowskiej, na terenie miasteczka akademickiego UMCS. Pracownicy tej właśnie uczelni byli w tym roku głównymi koordynatorami Festiwalu pod względem merytorycznym i organizacyjnym. II Lubelski Kongres Studenckich Kół Naukowych TYGIEL 2010 znów skupił liczne grono zainteresowanych. Ze strony Politechniki za sprawy merytoryczne – naukowe odpowiedzialny był prof. Zbigniew Pater, Prorektor ds. nauki, zaś za sprawy organizacyjne – prof. Jerzy Lipski, Prorektor ds. ogólnych. Koordynatorem prac festiwalowych była dr inż. Małgorzata Ciosmak, której z dużym zaangażowaniem pomagali koordynatorzy wydziałowi, opiekunowie grup artystycznych i sportowych, Biblioteki

Wśród odwiedzających młodzieży było najwięcej

PL i pracownicy administracyjni. Przygotowano ponad 60 prezentacji, a niektóre z nich kilkakrotnie powtarzano na specjalną prośbę zainteresowanych. W tegorocznej edycji nie uczestniczył Wydział Podstaw Techniki. Uroczyste rozpoczęcie Festiwalu odbyło się 18 września w sali widowiskowej ACK Chatka Żaka w Lublinie. Następnego dnia wystrzał armatni, przygotowany przez Grupę Szermierki Historycznej z naszej uczelni rozpoczął o godzinie 10.00 Piknik Naukowy. Nasze stanowiska przygotowane między

Na Pikniku spotkało się stare z bardziej starym

innymi we współpracy z zaprzyjaźnionymi firmami cieszyły się niesłabnącym powodzeniem przez cały czas trwania Pikniku. Przez kolejne dni odwiedzający uczestniczyli w pokazach na wydziałach i po raz pierwszy w Domu Kultury LSM przy ulicy Wallenroda 4 w Lublinie. Zarówno odwiedzający, jak i organizatorzy zauważyli wyjątkowość kilku naszych prezentacji. Osoby zaangażowane w ich przygotowanie i realizację otrzymały specjalne wyróżnienie. Byli to: prof. Czesław Karwat za pokaz pt. „Prezentacja wyładowań elektrycznych i omówienie zjawisk podczas wyładowania”, dr inż. Jerzy Podgórski z Zespołem za pokaz „Katastrofy i awarie budowlane spowodowane wpływami środowiskowymi”, wspólnie Studenckie Koło Malarstwa

i Rysunku, Studenckie Koło Naukowe ABIK Architektury Współczesnej za pokaz „Malarskie warsztaty plenerowe” (dla dzieci podczas Pikniku Naukowego) i „Wystawa prac malarskich” oraz Koło Naukowe Inżynierii Ochrony Środowiska (Katarzyna Jaromin, Oktawia Pliźga, Lidia Filipiak, Aleksandra Szaja) za pokazy „Wodne misie – Niesporczaki – co nam mówią o stanie środowiska”. Festiwal zakończyła uroczysta Gala w Chatce Żaka, podczas której Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego przejął Statuetkę Festiwalową jako kolejny Organizator VIII Lubelskiego Festiwalu Nauki w 2011 roku.

Małgorzata Ciosmak

Uczestnicy TYGLA 2010

Nowy image Politechniki Lubelskiej

■ Pierwszy krok w kierunku budowy spójnej, konsekwentnej tożsamości wizualnej

Z początkiem roku akademickiego zadebiutował nowy serwis internetowy naszej Uczelni. Za stronę technologiczną projektu odpowiadała wyłoniona w drodze przetargu lubelska firma Enifis wspierana przez studio graficzne Devoth Design. Ze strony Politechniki w przedsięwzięciu uczestniczył kilkudziesięcioposobowy zespół projektowy złożony z osób reprezentujących wydziały oraz jednostki ogólno- i międzyuczelniane. Na etapie wykonania i wdrożenia projekt koordynowany był przez Biuro Promocji

i Karier, bardzo aktywnie wspierane przez Centrum Informatyczne.

■ Nowoczesne rozwiązanie

Nasz nowy serwis jest obecnie jednym z najnowocześniejszych rozwiązań wśród lubelskich uczelni. Wyróżnia się także na tle innych szkół technicznych w kraju, wprowadzając nową jakość zarówno w warstwie wizualnej, jak i technologicznej przy zachowaniu bardzo rozbudowanych zasobów informacyjnych Uczelni. Zastosowane rozwiązania informatyczne oraz nawigacyjne są zgodne z aktualnymi trendami obowiązującymi przy tworzeniu stron www

kładącymi nacisk nie tylko na wygląd, lecz przede wszystkim na funkcjonalność – łatwość dostępu do treści oraz przyjazność użytkownika. Nawigację po rozległym serwisie ułatwia logiczny podział na sekcje kierowane do różnych adresatów oraz precyzyjny mechanizm wyszukiwania oparty o silnik Google.

■ Spójność i konsekwencja w budowie tożsamości wizualnej

Podstawowym celem projektu była zmiana sposobu prezentacji Uczelni w Internecie – jednym z najważniejszych mediów z perspektywy kreowania wizerunku. Wcześniejszy model zakładał pełną autonomię jednostek w zakresie formy prezentacji w sieci. W konsekwencji w obrębie domeny pollub.pl funkcjonowało co najmniej kilkanaście odrębnych serwisów internetowych niepowiązanych żadnymi wspólnymi dla Uczelni atrybutami graficznymi czy nawigacyjnymi. Podstawowym założeniem było zatem ujednoczenie wyglądu strony głównej oraz podstron wszystkich jednostek w celu budowy w miarę spójnego „wizerunku korporacyjnego”, co w praktyce oznacza stop-

niową rezygnację z dotychczasowych rozwiązań na rzecz unifikacji.

■ Sprawne zarządzanie

Kolejną, nie mniej istotną kwestię stanowiła zmiana sposobu zarządzania serwisem. Dotychczasowa strona Politechniki była moderowana w sposób scentralizowany, co przy ogromnej ilości materiału upośledzało sprawne zarządzanie treścią. W nowym modelu zasobami zarządza 25 moderatorów posiadających uprawnienia do dodawania i redagowania treści w poszczególnych, przypisanym jednostkom lub obszarom, częściach serwisu. Administracja odbywa się za pośrednictwem prostego i intuicyjnego systemu zarządzania treścią (CMS) umożliwiającego błyskawiczne publikacje i modyfikacje kontentu.

■ Co dalej?

Serwis internetowy stanowi obecnie oś komunikacji z otoczeniem. Przez miesiąc odwiedziło go ponad 100 tysięcy użytkowników, w tym 30% nowych. Dziennie na nasze strony wchodzi średnio 4 tysiące osób, spędzając w serwisie średnio 4 minuty. Dzieje się tak dzięki zmianom w sposobie indeksacji, a co za tym idzie pozycjonowania w sieci, mającemu bezpośredni wpływ na generowanie odwiedzin.

Podtrzymywanie tego trendu wymaga wzmoczonej aktywności. Strona musi ewoluować, zmieniając dynamicznie zawartość, a z czasem i formę w oparciu o monitoring funkcjonalności. Ewolucja zachowań internautów ogniskuje uwagę na coraz bardziej istotnych z punktu widzenia komunikacji mediach społecznościowych – Facebook, Grono czy chociażby Naszą Klasę. W Internecie nic nie stoi w miejscu. Musimy się zmieniać wraz z nim.

Michał Furmanek

Dlaczego Politechnika Lubelska?

– czyli wyniki badań przeprowadzonych na studentach

W badaniu wzięli udział studenci wszystkich kierunków prowadzonych obecnie na Politechnice Lubelskiej. Zostali zapytani, w jaki sposób podejmowali decyzję o wyborze uczelni.

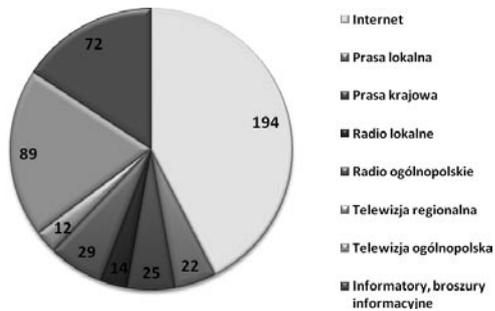
Respondenci najczęściej wskazywali Internet (prawie 100%) jako źródło informacji, z którego korzystają. Kolejne pozycje zajęły telewizja ogólnopolska oraz informatory i broszury informacyjne. Rzadko wskazywane były media lokalne (radio, telewizja oraz prasa).

Zdecydowanie najbardziej intensywne poszukiwanie informacji o ofercie szkół wyższych ma miejsce w klasie maturalnej i już po ukończeniu szkoły ponadgimnazjalnej.

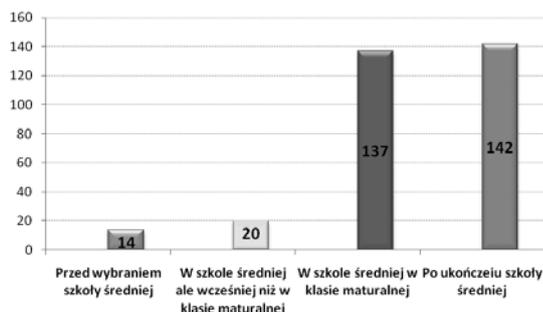
Respondentów zapytano także o to, gdzie szukali informacji o ofercie studiów. Najwięcej osób poszukiwało informacji w Internecie, bezpośrednio na stronach uczelni oraz w informatorach uczelnianych i podczas targów edukacyjnych. Najmniej wskazań otrzymały informatory regionalne, media lokalne i czasopisma o charakterze edukacyjnym.

Spośród najbardziej docenianych działań promocyjnych uczelni wskazywano na stronę internetową uczelni, dni otwarte oraz rankingi uczelni wyższych.

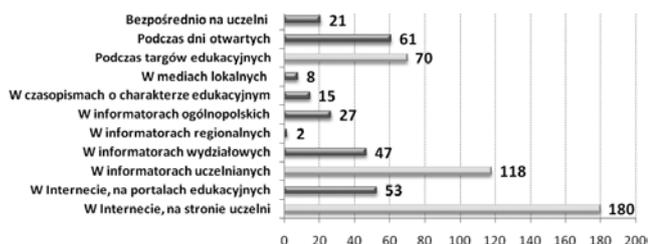
Zdecydowana większość badanych studentów wskazała, że najbardziej na ich decyzję o podjęciu studiów wpły-

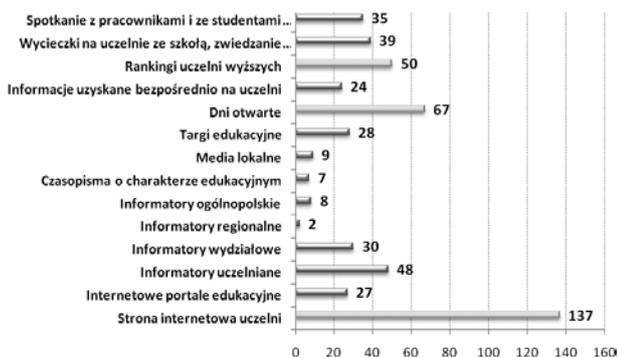
Wykres 1. Źródła informacji, z których respondenci korzystają najczęściej

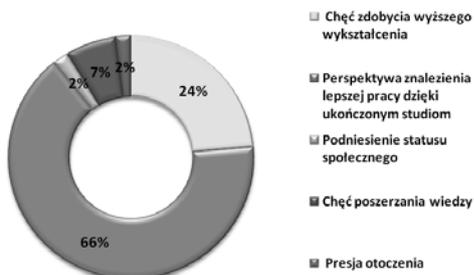
Wykres 2. Kiedy respondenci interesowali się ofertą szkół wyższych i poszukiwali informacji na jej temat

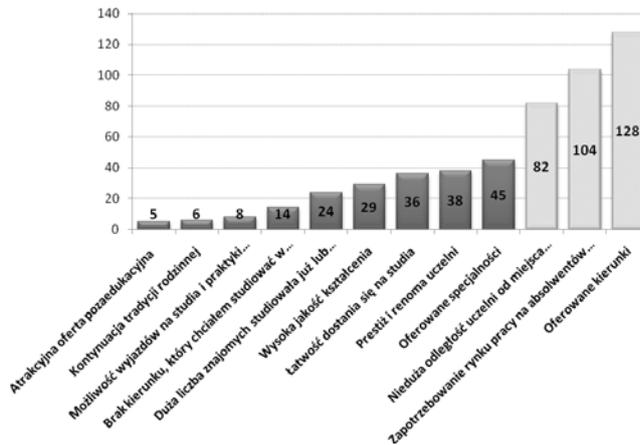
Wykres 3. Miejsca, w których respondenci poszukiwali informacji o ofercie studiów

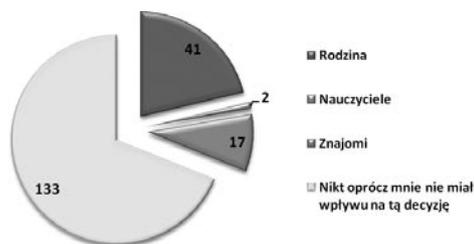
Wykres 4. Propozycje, które respondenci uznają za najbardziej pomocne w podjęciu decyzji o wyborze uczelni

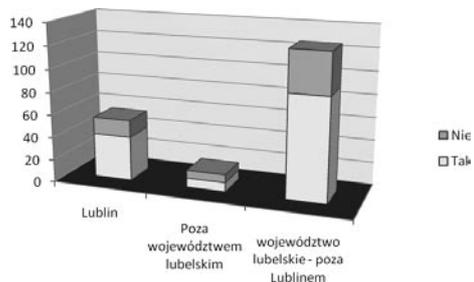
Wykres 5. Powody, dla których ankietowani podjęli decyzję o podjęciu studiów

Wykres 6. Powody, które skłoniły ankietowanych do wyboru studiów na Politechnice Lubelskiej

Wykres 7. Osoby, mające wpływ na decyzję respondentów w sprawie wyboru Politechniki Lubelskiej

Wykres 8. Opinia na temat dostępności informacji o ofercie Politechniki Lubelskiej z uwzględnieniem podziału ankietowanych pod względem miejsca stałego zamieszkania

nęła perspektywa znalezienia lepszej pracy. O wyborze studiów na Politechnice Lubelskiej decydujące znaczenie miały oferowane kierunki oraz zapotrzebowanie rynku pracy na absolwentów danego kierunku. Co ciekawe, w kwestii wpływu na decyzję w sprawie wyboru Politechniki Lubelskiej w zdecydowanej większości ankietowani wskazywali odpowiedź, że nikt oprócz ich samych nie miał na nią wpływu.

Czy dostępność informacji o Politechnice Lubelskiej była dla Ciebie wystarczająca?

Co może cieszyć, to fakt, że studenci w większości uznali dostępność informacji o naszej Uczelni za wystarczającą. Biuro Promocji i Karier Politechniki Lubelskiej w swojej dalszej pracy zamierza wykorzystać powyższe wyniki badań oraz sukcesywnie monitorować oczekiwania odbiorców promocji Uczelni.

Biuro Promocji i Karier Politechniki Lubelskiej

Kilka słów o wynalazkach

Rozmowa z mgr Tomaszem Milczkiem,
rzecznikiem patentowym PL

W październiku 2010 r. Pan Tomasz Milczek obchodził 40-lecie pracy zawodowej, w tym 38 lat w Politechnice Lubelskiej. Od 1990 roku pełni funkcję rzecznika patentowego w Ośrodku Wynalazczości i Ochrony Własności Intelektualnej. Jednocześnie wykłada przedmiot ochrona własności przemysłowej i intelektualnej. Jest współtwórcą 14 zgłoszonych przez Uczelnię wynalazków, z których 12 uzyskało ochronę w postaci patentu na wynalazek. Pan Milczek to absolwent Politechniki Lubelskiej. W 2002 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, zaś w 2010 r. – Złotym Medalem za długoletnią służbę.

Serdecznie gratulujemy jubileuszu i życzymy dalszych twórczych dokonań. *Redakcja*

– Na uczelni, a szczególnie uczelni technicznej, to nowe technologie, w tym wynalazki, świadczą często o jej prestiżu. Jak wygląda wspieranie innowacyjności naukowców przez Ośrodek Wynalazczości i Ochrony Własności Intelektualnej Politechniki Lubelskiej?

Zajmujemy się prawną ochroną projektów wynalazczych dokonanych przez pracowników i studentów w Politechnice Lubelskiej, udzielaniem porad w zakresie prawa własności przemysłowej pracownikom i studentom Politechniki Lubelskiej oraz osobom i instytucjom spoza Uczelni. Jesteśmy największym ośrodkiem informacji patentowej w regionie lubelskim, posiadającym pełne zbiory opisów patentowych wynalazków zarejestrowanych w Urzędzie Patentowym RP oraz zbiory wydawnictw UPRP, w tym „Biuletyn UP” zawierający wykazy wraz ze skrótami opisów zgłoszonych do ochrony przedmiotów własności przemysłowej oraz „Wiadomości UP” zawierające decyzje o udzielonych ochronach. Ośrodek udostępnia również materiały informacyjne otrzymane od UPRP dotyczące własności przemysłowej m.in. „Poradnik wynalazcy” i inne.

– Ośrodek istnieje na naszej Uczelni już ponad 40 lat, jednak dopiero w maju 2010 r. został wprowadzony Regulamin ochrony i korzystania z własności intelektualnej w Politechnice Lubelskiej.

Wprowadzony regulamin ma na celu ustanowienie w Politechnice Lubelskiej zasad ochrony prawnej powstałym wynikom prac oraz wspieranie inicjatyw zmierzających do transferu wiedzy i technologii ze środowiska akademickiego do środowiska gospodarczego, a także zapewnienie opieki prawnej twórcom wyników prac intelektualnych dokonanych w Uczelni. Regulamin obejmuje również wyniki prac powstałych we współpracy Uczelni z podmiotami zewnętrznymi i osobami spoza Uczelni.

– Pełni Pan funkcję rzecznika patentowego Politechniki Lubelskiej. Dla wielu osób jest to nadal mało znany zawód. Czy to Pan jest osobą, która wskazuje dokładną drogę i procedury, jakie naukowiec musi przebyć w celu uzyskania ochrony patentowej?

Myszę, że można tak powiedzieć. Rzecznik patentowy jest pełnomocnikiem Uczelni przed Urzędem Patentowym oraz sądami powszechnymi (w sprawach własności przemysłowej), przygotowuje i sporządza dokumentację zgłoszeniową. Dokumentacja wykonywana jest w oparciu o materiały dostarczone przez twórców projektów wynalazczych, konsultacje z twórcami oraz poszukiwania w literaturze patentowej. Dokumentacja wysyłana do Urzędu Patentowego RP jest przygotowana zgodnie z wymogami aktualnych przepisów „Prawa własności przemysłowej”.

– Co dokładnie można opatentować i jakie korzyści niesie za sobą patent?

Opatentować możemy wszystkie pomysły, które znajdują urzeczywistnienie w praktyce i można je zrealizować, wykonać, wyprodukować, a następnie sprzedać. Uzyskując ochronę patentową na rozwiązanie innowacyjne, można udzielać licencji lub sprzedawać prawo do patentu i w ten sposób właściciel rozwiązania oraz twórca uzyskują stosowne korzyści materialne.

– A czy każdy wynalazek znajduje swojego inwestora? Kto zajmuje się komercjalizacją opatentowanych wynalazków?

Nie każdy wynalazek znajduje praktyczne zastosowanie. U nas na Uczelni niektóre zgłaszane rozwiązania znajdują za-

stosowanie w laboratoriach jako stanowiska badawcze dla pracowników i studentów, a część jako dorobek naukowy, uzyskując w ten w ten sposób odpowiednie punkty za zgłoszenie i ochronę patentową.

Na Uczelni komercjalizacją opatentowanych wynalazków zajmuje się Lubelskie Centrum Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej oraz sami twórcy, którzy uczestniczą w różnego rodzaju konferencjach naukowych, nawiązując kontakty z wieloma ośrodkami przemysłowymi.

– Patent na wynalazki to jedyna forma ochrony przedmiotów własności przemysłowej?

Nie, do tych form należą również m.in.: prawa ochronne na wzory użytkowe i na znaki towarowe, prawa z rejestracji wzorów przemysłowych, z rejestracji na oznaczenia geograficzne oraz z rejestracji topografii układów scalonych.

– W okresie 40 lat działalności Ośrodka z pewnością powstało na Uczelni wiele wynalazków.

Owszem, w tym okresie zgłosiliśmy do ochrony w Urzędzie Patentowym RP 1060 projektów wynalazczych, a Uczelnia uzyskała 700 praw ochronnych z różnych

dziedzin technicznych. To zadowalający wynik, chociaż liczymy, że ilość zgłoszeń będzie ciągle się zwiększać.

– Czego dotyczył pierwszy patent Politechniki Lubelskiej?

Pierwszy patent na wynalazek uzyskany na rzecz Uczelni, o numerze 64767 z 1972, roku pochodził z Wydziału Mechanicznego i dotyczył „Sposobu badania stanu technicznego maszyn tłokowych, zwłaszcza silników spalinyowych tłokowych, czterosuwowych i urządzenia do stosowania tego sposobu” autorstwa Jerzego Budzyńskiego.

– A jakich wskazówek mógłby Pan udzielić naukowcom, którzy pragną opatentować swoje wynalazki?

Wynalazkiem jest nowe rozwiązanie o charakterze technicznym niewynikające w sposób oczywisty z istniejącego stanu techniki i nadające się do przemysłowego zastosowania. Nie można go ujawniać pod żadnym pozorem do czasu, zanim nie zostanie zgłoszony do ochrony w Urzędzie Patentowym RP.

– Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Milena Jagiełło-Okoi

Kształcenie techników a fizyka

Ważne elementy cywilizacji i kultury stanowią technika, nauka i edukacja. Działalność techniczna człowieka znacznie wyprzedziła aktywność edukacyjną i naukową – świadczą o tym prymitywne narzędzia kamienne sprzed ~2,5 mln lat, ślady pierwszych kopalń krzemienia sprzed ~6000 lat p.n.e., itp. Za okres przełomowy w technice i rozwoju technologii uznaje się czwarte tysiąclecie p.n.e., kiedy to wynaleziono pismo – pierwszy symboliczny system utrwalania i gromadzenia informacji, zbudowano statek żaglowy, radło, sztuczną irygację do nawadniania pól, powstały pierwsze zawody związane z techniką, takie jak: kowal, żeglarz, garncarz, brązownik i inne.

Powszechnie uważa się, że to właśnie technika wyprowadziła człowieka pierwotnego poza zachowania instynktowne i wyrwała go z pewnego „przymusu gatunkowego”. Pierwsze proste rozwiązania techniczne ukazały bowiem możliwość uniezależnienia się od Natury i wychodzenia poza to, co znane.

Nie miejsce tutaj na szczegółowe rozważania historyczne, ale praktykowanie i zgłębianie techniki – aż do XVI stulecia n.e. – uznawane było za przynależne ludziom „niższego stanu”. O znaczeniu społecznym decydowała wówczas raczej zasobność w „ziemię”. Zmiana w stosunku do techników wiązała się z faktem powstawania w wieku Odrodzenia dużej liczby opracowań objaśniających istniejące i powstające rozwiązania techniczne. Wówczas to dostrzeżono, że wytworzona przez starożytnych greków

wiedza matematyczna może być wykorzystywana – także w sposób praktyczny, inżynierski. To właśnie rozwój wiedzy matematyczno-przyrodniczej doprowadził na przełomie XVII i XVIII wieku do przekształcenia się społeczeństw feudalnych w uprzemysłowione, zaś w następnym stuleciu – wieku pary i elektryczności – w etap rewolucji przemysłowej.

W drugiej połowie XIX wieku działalność techniczna przestawała być domeną amatorów i wynalazców – zaczęły powstawać szkoły techniczne, przemysłowe laboratoria badawcze, rodziła się i dynamicznie rozwijała coraz ściślejsza współpraca przemysłu i gospodarki z ogólnie rozumianą nauką. W oparciu o osiągnięcia matematyczne starożytnych Greków powstawało nowe myślenie i działanie, które nazwano naukowym i stało się ono podstawą współczesnej cywilizacji, nazywanej cywilizacją Zachodu. Jej początki z XVII wieku powstawały głównie we Francji, Anglii, Niderlandach, Italii, a zdecydowały o tym wielkie ówczesne odkrycia Galileusza, Newtona, Huyghensa, Keplera i innych. Bez nich mogłaby najprawdopodobniej rozwinąć się tylko kolejna odosobniona cywilizacja, taka jak w Chinach, Japonii czy w Indiach.

Tożsamością naszej cywilizacji jest szczególnie ogląd świata i wszystkiego, co nas otacza. Opiera się on na przesłankach wynikających z nauk przyrodniczych, w tym z fizyki – współczesna fizyka bowiem, to dziedzina wiedzy zbierająca, klasyfikująca i uogólniająca wyniki obserwacji

nas samych i otaczającego nas świata materialnego. Wiedza ta jest skodyfikowana w formie zasad i praw fizycznych. Prawa fizyki skwantyfikowane matematycznie stanowią reguły stwarzające podstawy rozwoju wszelkiej technologii i techniki. Bez względu bowiem na miejsce i charakter wykonawców określonych eksperymentów prawa natury są identyczne.

Niektóre układy świata materialnego są ogromnie złożone, wówczas „wyodrębnia się” tylko ich elementy i bada się prostsze aspekty zjawisk – zawsze one jednak podlegają ostatecznie tym samym prawom fizyki.

Tak rozbudowywana systematycznie wiedza naukowa oznacza przyrost twierdzeń uznawanych za prawdziwe i przyrost ten jest niewątpliwy, gdyż należą do nich również negacje twierdzeń wcześniejszych – odrzucanych w toku rozwoju nauki. Funkcjonujący w teoriach nauki ideał wiedzy sprawia, że koncepcje postępu odwołują się do weryfikowanej poznawczo prawdy, a więc dowodzenia wyższości nowszych teorii. Najkrócej rzecz ujmując, nie można zbudować np. mikroskopu elektronowego, tomografu komputerowego, elektrowni jądrowej czy podwodnego tunelu (np. Seihan, łączącego wyspy Hokkaido i Honsiu – 54 km), bez gruntownej znajomości fizyki, matematyki i odpowiednio zaawansowanych technologii. Kiedy czujemy się chorzy, to oczekujemy diagnozy z wykorzystaniem np. zjawiska rezonansu jądrowego i komputerowej analizy otrzymanych obrazów. Dziś trudno sobie wyobrazić działania inżynierskie bez możliwości np. spawania elektronowego czy laserowego.

Świadomość ważności i użyteczności nauk matematyczno-fizycznych dotarła do elit społecznych w szczególny sposób, po wybuchu pierwszej bomby atomowej. Pewnym „tąpnięciem” było także załamanie się rozumienia rzeczywistości, wobec klasycznych już obecnie wyników teorii względności, mechaniki kwantowej oraz fizyki cząstek elementarnych.

Obecnie żyjemy w epoce postindustrialnej, w okresie bardzo dynamicznego rozwoju: informatyki, telekomunikacji i elektroniki. Współczesna cywilizacja ma już charakter globalny w tym sensie, że (niemal) wszędzie na ziemi ludzie posługują się takimi samymi komputerami, telefonami komórkowymi, latają podobnymi samolotami i funkcjonują w ramach globalnego rynku finansowego. Globalizacja zaczyna stanowić wyraźnie nowy wymiar naszej rzeczywistości. Rodzą się już pytania, czy nie grozi nam kryzys tradycyjnej kultury i moralności.

Od około 60 lat fizyka odgrywa wyjątkową rolę w rozwoju nauki i techniki – stanowi bowiem podstawę nauk przyrodniczych i technicznych; umożliwia poznawanie Natury od skali cząstek elementarnych do skali Wszechświata. Najogólniej rzecz ujmując, fizyka była, jest i będzie siłą sprawczą rozwoju naukowego, technicznego i ekonomicznego w skali świata – bądź to bezpośrednio, bądź jako baza dla innych nauk. Fizykę więc można traktować jako nieodłączny element naszej kultury współczesnej. Coraz powszechniej za człowieka kulturalnego uważa się kogoś, kto nie tylko zna literaturę, inne sztuki i wykonuje określony zawód, ale zna także fundamentalne prawa Natury i potrafi je objaśnić młodszymi pokoleniom.

Przewiduje się, że w XXI wieku wkład fizyki w rozwój naszej cywilizacji i kultury będzie – podobnie jak w ostat-

nich stuleciach – niezwykle istotny, m.in. w rozwiązaniu takich problemów globalnych, jak: produkcja i składowanie energii, nowe jej źródła, zmiany klimatu, ochrona zdrowia społeczeństw, ochrona środowiska, technika obróbki i przekazu informacji, nowe materiały i innych.

W obszarze najogólniej rozumianej edukacji stawiane są więc cele ogólniejsze niż dotąd. Chodzi bowiem o przystosowywanie się i przygotowywanie młodzieży do szybko zachodzących zmian strukturalnych i funkcjonalnych oraz o jakościową zmianę naszej świadomości – o zmiany anachronicznych modeli życia oraz kryteriów tożsamości człowieka. Fizyka, podobnie jak technika – same w sobie – nie są ani złe ani dobre; o ich skuteczności i znaczeniu decyduje zawsze człowiek.

Analiza tych ważnych problemów nabiera obecnie szczególnego znaczenia, abyśmy mogli rozumieć procesy integracji europejskiej oraz ogólniejsze zmiany globalne, generujące zmiany cywilizacyjne i kulturowe również w naszym kraju. Tymczasem słowa „fizyka” i zwykle – „matematyka” odbierane są raczej negatywnie; zarówno przez młodzież, jak i dorosłych, którzy na co dzień korzystają z osiągnięć tych nauk. Tragedia społeczna pojawia się jednak, kiedy poglądy o redukcji zakresu kształcenia tych kosztownych nauk ogłaszane i zarządzane są przez decydentów politycznych.

Zwykle odpowiedzialnością za nauczanie obarczamy „tych, którzy uczą”. Popatrzmy jednak wstecz, jakie szkody wyrządzili w tym obszarze niedokształceni, indoktrynowani jakimiś okresowo „przydatnymi” ideami – decydenci. Skutki widać „gołym okiem” m.in. w cynicznych działaniach niektórych odłamów tzw. „ekologów”, w produkcji broni o ogromnym ryzyku, itp.

W naszym kraju – wydaje się – już rozstrzygnięto, iż zamiast kształcić fachowców i ludzi kulturalnych, będziemy kształcić byle jak, ale – masowo. Tylko sygnałnie dodajmy, że na studia przychodzą kandydaci coraz słabiej przygotowani i niezbędnym staje się utworzenie „roku zerowego”, aby wyrównać braki. W życiu publicznym coraz częściej „przebijają się” ignoranci – umiejący mówić, ale nie rozumiejący, co mówią!

W obecnych warunkach ograniczeń zakresu kształcenia np. w obszarze fizyki (w większości uczelni technicznych – do minimum programowego, które stanowi tylko ~40% minimalnych obciążeń studenta) rodzi się dylemat:

- czy kształcenie elit w niektórych uczelniach umożliwi przetrwanie kryzysu i luki pokoleniowej, np. wśród inżynierów;
- czy nauczając w warunkach tych ograniczeń przekazywać tylko wiedzę encyklopedyczną „o fizyce” (jak zdobyć się na taką arogancję?);
- a może się otrząśniemy i stworzymy szansę przyzwoitej edukacji naszej młodzieży?

Chcę mieć nadzieję i wierzę, że stopniowo zasypujemy rów niezrozumienia pomiędzy np. fizyką i resztą społeczeństwa, że doinformujemy całe społeczeństwo, jak głęboko nasze życie i cała nasza aktywność są zanurzone w morzu pojęć fizyki i urządzeń technicznych zbudowanych w oparciu o jej prawa.

Edward Śpiewła

Prolegomena o nauce

(wybrane kwestie z obszerniejszego tekstu)

Cała przyroda nieożywiona od najmniejszej cząstki po wszechświat oraz wszystkie rodzaje przyrody żywej istnieją w odpowiedniej, wzajemnej zależności od siebie.

Powszechnie znane jest znaczenie wody dla wszelkich form życia. Stanowi ona ok. 70% ciężaru ciała człowieka i jest głównym składnikiem płynów ustrojowych. Woda należy do najważniejszych czynników nieodzownych dla istnienia organizmów żywych. Obecnie posiadamy wiedzę o warunkach istnienia różnych form życia. Natomiast nie wiemy, kiedy i jak zaistniało życie na Ziemi. W przyrodzie zachowały się ślady z odległych epok. Dzięki takim pozostałościom mamy cząstkowe informacje o przeszłości świata materialnego i objawów życia roślin, zwierząt i człowieka. W Etiopii odkryto w 1994 r. kości najstarszego przodka człowieka, żyjącego ponad 4,4 milionów lat temu.

7 stycznia 2010 r. prasa, radio i telewizja podały informację, że polski paleobiolog Grzegorz Niedźwiedzki odkrył odcisk łap płaza w Górach Świętokrzyskich, w dawnym kamieniołomie, w skałach z okresu dewonu. Wiek tych skamieniałości, a więc i życie płaza, określa się na około 400 milionów lat temu. Polska w tym czasie była zalana przez morze i miała klimat tropikalny.

Dewon jest okresem ery paleozoicznej, którą cechują ruchy górotwórcze zmieniające powierzchnię Ziemi i zarysy lądów. Zmianom ulegał klimat, który powodował zmienności flory i fauny (6). Na globie ziemskim po utworzeniu się warunków sprzyjających życiu, kolejno zaistniały: mikroorganizmy, gatunki roślinne, gatunki zwierzęce i człowiek. Tylko człowiek posiadał zdolności abstrakcyjnego myślenia, posługiwania się mową oraz tworzenia kultury materialnej, umysłowej i duchowej. W czasach prehistorycznych ludzie zamieszkujący na różnych terenach, w określonym środowisku, musieli dostosować się do warunków tego środowiska. W miejscach dogodnych dla życia, zapewniających żywność, wodę i jaskinie do zamieszkania powstawały skupiska ludzi, wioski, a następnie miasta. Tak powstało Jerycho, w którym około 7000 lat p.n.e. zaczęto budować domy.

Najstarszą cywilizację utworzyli Sumerowie w pobliżu Zatoki Perskiej 5000-2000 p.n.e. Sumerowie wykorzystali ogień do gotowania i odpędzania drapieżników, zastosowali pierwsze koła. Wynaleźli i doskonalili swoje pismo, a także stosowali system rachunkowy oparty na liczbie 10. Prowadzili wymianę towarów z innymi plemionami.

Sahara przed kilkoma tysiącami lat była równiną z obfitą roślinnością i dzikimi zwierzętami. Zmiany klimatu przeobraziły ją w pustynię i ludzie tam żyjący przenieśli się w dolinę Nilu. Osadnicy zdobywali umiejętności uprawy roślin oraz udomowili bydło, owce, psy i inne zwierzęta. Powstała cywilizacja egipska, której pismo należy do najstarszych. Składało się ono ze znaków obrazkowych tzw. hieroglifów. Następował rozwój pisma egipskiego polega-

jący na jego uproszczeniu przez zmniejszenie ilości znaków pisańskich, a następnie zapoczątkowano stosowanie liter. Na uwagę zasługuje stosowana przez Egipcjan uprawa ziemi nawadniana kanałami wodą z Nilu (7).

Wielkie cywilizacje istniały również w wielu innych miejscach globu ziemskiego i tam ludzie rozwijali swój odrębny sposób życia, język oraz kulturę (14). Współczesna nauka w wielu zagadnieniach nawiązuje do cywilizacji greckiej (13). Do dziś posługujemy się wypracowanymi przez Greków metodami dedukcji i dowodzenia. Fakt, że rozwiązania nauki greckiej po części były błędne lub bez znaczenia, to jednak dały nauce nowoczesne terminologie i metodę naukowego badania oraz przedstawiania wyników (1).

Zmysły człowieka mają ograniczony zakres odbieranych bodźców. Stąd też nasze poznanie jest niepełne lub nawet błędne. Trafnie przedstawia to anegdota o ślepcach, którzy po raz pierwszy w życiu zetknęli się ze słoniem. Ślepiec, który obmacał ucho, stwierdził, że słoń przypomina wielki wachlarz. Drugi dotknął trąby i stwierdził, że jest podobny do wielkiego węża. Trzeci ślepiec, który objął nogę powiedział, że słoń przypomina wielkie drzewo. Anegdota wskazuje, jak trudne jest poznanie przyrody w sytuacji badania jej małego fragmentu (8).

Współczesny człowiek jest oszołomiony rozwojem nauki i techniki. Korzysta z osiągnięć cywilizacyjnych ułatwiających życie, ale również jest spadkobiercą zagrożeń wynikających z tego rozwoju (12).

Nasza obecna wiedza oparta na obserwacjach astrofizycznych i kosmologicznych informuje, że cała widzialna materia – przy pomocy wszelkiej aparatury – stanowi zaledwie 4% Wszechświata, reszta to ciemna materia 23% i ciemna energia 73%. Przypuszcza się, że ciemna materia jest zbudowana z nieodkrytych cząstek.

Wysoki koszt badań naukowych przyczynia się do międzynarodowej współpracy. Przykładem jest Europejska Organizacja Badań Jądrowych CERN z siedzibą w Genewie.

Wysiłkiem ponad 10 tys. naukowców z około 500 ośrodków akademickich z całego świata zbudowano Wielki Zderzacz Hadronów LHC (Large Hadron Collider), w którym przyspiesza się wiązki cząstek tego samego rodzaju do szybkości zbliżonej prędkości światła. Hadrony, utworzone w dwie przeciwbieżne wiązki, zderzają się ze sobą w czterech punktach, w których przecinają się dwa pierścienie akceleratora (2). Koncentracja energii, co czyni zderzenie cząstek w LHC, może dać odpowiedź na przewidywania istnienia dotychczas nieznanymi cząstek materii. Eksperyment wielkiego wybuchu daje nadzieję otrzymania wiedzy o początkach materii.

Prof. Michał Heller: „[...] fizycy teoretycy są w stanie, posługując się prawami fizyki kwantowej, tworzyć modele powstawania Wszechświata z nicności, ale czyniąc to, muszą

założyć, że prawa fizyki kwantowej istnieją a priori w stosunku do świata [...] Niedozwolony przeskok od nieistnienia do istnienia musiał się jakoś dokonać. To jest właśnie Tajemnica Stworzenia” (5).

Marian Wójcik

Literatura i źródła

1. Berna J. D.: Nauka w dziejach; PWN Warszawa 1957, s. 117-164.
2. CERN: Przewodnik po LHC. Grupa ds. komunikacji; CERN-Brochure 2008-001-Pol.
3. Fox R., Garbusy M., Hooker R.: Nauka o nauce; PWN Warszawa 1968, s. 85-155.
4. Gardner M.: Pseudonauka i pseudouczni; PWN Warszawa 1966; Passim.
5. Hellen M.: Logika stworzenia – referat wygłoszony na konferencji zorg. przez Polską Akademię Umiejętności w Krakowie i opublikowany w książce: Informacja a rozumienie; 2005; s. 111 oraz s. 117-118.
6. Kilian Z. i Szczepanik T.: Mineralogia, petrografia i geologia; PWSZ Warszawa 1958; s. 222-271.
7. Miliard A. i Vangas P.: Historia świata; Firma Księgarska J. i K. Olesiejuk; Warszawa 2005; Passim.
8. Polański Z.: Współczesne metody badań doświadczalnych; WP Warszawa 1978; s. 144-150.
9. Sedlak Wł.: W pogoni za nieznanym; Wyd. Lub. Lublin 1990.
10. Starża-Majewski St.: Wszechenergia wobec materii i życia; Gebethner i Wolff Warszawa 1924.
11. Śpiewła E.: Struktura wszechświata; „Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej” nr 2/2007, s. 29-33.
12. Tadeusiewicz R.: Kryzys człowieka w świecie mediów; Politechnika Lubelska; Lublin 2008, s. 38-56.
13. Tatarkiewicz Wł.: Historia filozofii; PWN Warszawa 1958; Passim; tom I.
14. Young J. Z.: Zarys wiedzy o człowieku; PWN Warszawa 1978, s. 499-609.
15. Ziemecki St.: O prawach przyrody; WP Warszawa 1956; Passim.
16. Zonn Wł., Finkelsztejn A.: O nauce; WP Warszawa 1977; Passim.

Pożegnanie

Dorota Wośko (1957-2010)

W dniu 4 sierpnia 2010 r. zmarła nasza Koleżanka Dorota Wośko. Urodziła się w 1957 r. w Lesznie, tam ukończyła liceum, a potem studia bibliotekoznawcze na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Pierwszą pracę zawodową podjęła w Instytucie Ochrony Roślin w Poznaniu, potem, już w Lublinie, w Bibliotece Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, a od 1 listopada 1987 r. w Bibliotece Politechniki Lubelskiej. Początkowo była zatrudniona w Bibliotece Wydziału Mechanicznego, a od 1998 r. pracowała jako kierownik w Oddziale Udostępniania Zbiorów.

Do Lublina trafiła przypadkiem i był to najszcześliwszy przypadek w Jej życiu – Marcin. To dla niego zostawiła swoje rodzinne strony i przeniosła się do Lublina. Nikogo tu nie знаła, na nowo musiała budować swoje relacje w obcym Jej środowisku, ale każdy kto Ją znał, wie, że nie miała z tym trudności. Gdziekolwiek się pojawiła ze swym urzekającym śmiechem, robiło

się jaśniej, weselej, ciekawiej. Miała w sobie coś czarodziejskiego i nie był to tylko kobiecy urok – ten Jej czar działał na wszystkich i wszędzie – w sklepie, w pociągu, banku czy kolejce. Nie umiała milczeć, była duszą każdego towarzystwa, motorem każdego przedsięwzięcia, projektodawcą i wykonawcą – wszystko w czym brała udział, pochłaniała Ją bez reszty. Dom, dzieci, praca – wszystko było ważne i na pierwszym miejscu. Tych pierwszych miejsc miała też sporo dla swoich przyjaciół. Wystarczyło przy niej powiedzieć, że zepsuła się pralka czy lodówka, już miała wizytówkę z solidnym i tanim zakładem usługowym, a gdy ktoś potrzebował nowej kreacji na wesele, Dorota zaraz doradziła sklep, fason, kolor i swoją kartę stałej klientki z co najmniej 5-procentowym upustem. Jak trzeba było komuś upiec ciasto czy kogoś odebrać ze szpitala – Dorota zawsze była gotowa.

Nie była to jednorazowa, okazjonalna pomoc – jeśli nad kimś roztoczyła swe skrzydła, to ten ktoś zawsze mógł na nią liczyć, w nocy, w niedzielę, w wakacje, nawet ostatnio, kiedy już sama borykała się ze swoją chorobą i swoimi problemami.

Paradoksalne było to, że wszystkim pomagała, a sobie nie dawała pomagać. Postanowiła sama zmierzyć się z chorobą i konsekwentnie tego pilnowała. Do końca uśmiechnięta, wesoła, chociaż te osoby, które były z nią bliżej, widziały, że częściej się wyciszała, zamyślała. Pomoc w załatwieniu czegokolwiek kwitowała krótko: „tam nie po znajomości, tylko w kolejności”.

Odeszła nagle, nie żegnając się z nikim, choć przecież wiedziała, że odchodzi.

Dlatego my również Cię nie żegnamy, Doroto. Nadal będziemy korzystać z Twoich dobrych rad, śmiać się z Twoich przygód i powiedzonek, a szybki stukot obcasów w korytarzu będzie znakiem, że gdzieś tu jesteś, że gdzieś się śpieszysz, powiewając swą długą spódnicą i roztaczając wokół swój nieprzemijający czar.

Koleżanki i Koledzy

„Profesor Profesorów”

3 października 2010 r. minęła setna rocznica urodzin profesora Andrzeja Waksmundzkiego, jednego z najwybitniejszych lubelskich uczonych. Andrzej Waksmundzki urodził się w wielodzietnej rodzinie w podhalańskiej wsi Waksmund i w dzieciństwie musiał ciężko pracować w gospodarstwie rolnym swoich rodziców. Nie przeszkodziło mu to w uzyskiwaniu bardzo dobrych ocen w szkole. Studia wyższe na Uniwersytecie Jagiellońskim ukończył dzięki wsparciu finansowemu stryja, który docenił wybitne zdolności bratanka. Tuż przed wybuchem II wojny światowej Andrzej Waksmundzki uzyskał na tej samej uczelni stopień doktora pod kierunkiem profesora Bogdana Kamieńskiego. W okresie okupacji był więźniem hitlerowskich obozów koncentracyjnych i pracował w nieludzkich warunkach w kamieniołomie. W 1945 roku profesor Andrzej Waksmundzki przybył do Lublina i brał udział w tworzeniu Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Należy podkreślić, że w okresie międzywojennym KUL był uczelnią humanistyczną i przed powstaniem UMCS Lublin nie miał tradycji naukowych w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych. W tym okresie w Polsce panowała niewyobrażalna bieda i nowa uczelnia borykała się z trudnościami lokalowymi, finansowymi i kadrowymi. Polityczna i ekonomiczna izolacja Polski utrudniała dostęp do najnowszych publikacji naukowych i udział w konferencjach, zaś niska wartość złotówki uniemożliwiała zakup sprzętu laboratoryjnego i odczynników chemicznych za granicą. W tych prawdziwie spartańskich warunkach profesor Waksmundzki stworzył znakomity zespół naukowy, który do dziś kontynuuje Jego dzieło. Profesor Waksmundzki wypromował 42 doktorów i to nie były jakichś – co najmniej 16 z nich zostało potem profesorami „tytułarnymi”. Uczniowie Profesora wypromowali kolejnych doktorów: rekordzista – ponad tuzin, z których dwóch zostało potem profesorami. Dlatego profesor Waksmundzki bywa nazywany „Profesorem Profesorów”. Jego uczniowie (w pierwszym lub w kolejnych pokoleniach) stanowią znaczną część kadry naukowej obecnych Wydziałów Chemii UMCS i Farmaceutycznego UM w Lublinie, a także pracują w innych uczelniach i instytutach naukowych w kraju i za granicą.

O profesorze Waksmundzkim wiele słyszałem już jako uczeń, a po raz pierwszy miałem zaszczyt spotkać Go osobiście w 1972 roku – był wówczas przewodniczącym okręgowego komitetu organizacyjnego olimpiady chemicznej. W indeksie mam trzy podpisy Profesora. Profesor Waksmundzki przewodniczył komisji, przed którą obroniłem pracę doktorską. Opublikowaliśmy też jeden wspólny artykuł w „Separation Science and Technology”. Duży wpływ na moją edukację mieli także uczniowie Profesora – wypromowani przez Niego doktorzy, późniejsi profesorowie.

U co najmniej sześciu z nich zdawałem egzaminy w czasie studiów. Profesor Jerzy Szczypa był recenzentem mojej pracy doktorskiej, pod jego kierunkiem wykonałem też pracę magisterską. Profesor Emil Chibowski był recenzentem mojej pracy habilitacyjnej. Mogę więc poniekąd uważać się za przedstawiciela drugiego pokolenia uczniów profesora Waksmundzkiego.

Profesor Waksmundzki znany jest głównie jako współtwórca obecnych Wydziałów Chemii UMCS i Farmaceutycznego UM w Lublinie, ale odegrał też znaczącą rolę w historii Politechniki Lubelskiej. W latach 1963-1965 prowadził wykłady z chemii na Wydziale Mechanicznym i Elektrycznym. W pewnym sensie jestem więc Jego następcą na Politechnice. Wśród doktorów wypromowanych przez Profesora są między innymi: Kazimierz Zagórski, Zbigniew Ratajewicz i Kazimierz Stelmach – zasłużeni pracownicy Politechniki. W Katedrze Chemii Nieorganicznej AM pod kierunkiem profesora Waksmundzkiego pracował też dr Edward Mączka – obecnie jeden z najczęściej cytowanych pracowników Politechniki Lubelskiej.

Profesora Waksmundzkiego pracował też dr Edward Mączka – obecnie jeden z najczęściej cytowanych pracowników Politechniki Lubelskiej.

Lubelskie środowisko naukowe godnie uczciło setną rocznicę urodzin „Profesora Profesorów”. Ukazało się drugie wydanie biografii „Pitagoras z Waksmundy” (z której zaczerpnąłem wiele informacji na temat dzieciństwa i młodości profesora Waksmundzkiego) autorstwa Andrzeja Wróbla i Jolanty Kotulskiej. Wydziały Chemii UMCS i Farmaceutyczny UM w Lublinie zorganizowały wspólnie dwudniową konferencję naukową poświęconą pamięci Profesora. Został także wydany podwójny, specjalny numer czasopisma „Adsorption” (IF 1,58) poświęcony pamięci Profesora i zawierający 31 artykułów naukowych napisanych przez kilka generacji Jego uczniów i ich współpracowników (w tym z Politechniki Lubelskiej). Numer specjalny został udostępniony w sieci <http://www.springerlink.com/content/0929-5607/16/4-5/> na kilka dni przed okrągłą rocznicą.

Na zakończenie chciałbym się podzielić smutną refleksją. Setna rocznica urodzin profesora Waksmundzkiego została praktycznie zignorowana przez mass media. Nie wierzyłem własnym oczom, ale analiza przeprowadzona za pomocą wyszukiwarki NewsPoint potwierdziła moje obserwacje – ten temat w lubelskiej prasie w ogóle nie został zauważony. Nie chodzi mi wyłącznie o uczczenie pamięci Profesora. Wiele się mówi na temat promocji Lublina i Lubelszczyzny. Tymczasem zmarnowano świetną okazję zaprezentowania osiągnięć profesora Waksmundzkiego i Jego szkoły – pokazania światu, że Lubelszczyzna to nie tylko zabytki i świeże powietrze.

*Marek Kosmulski
fot. R. Filipowski*

Marie Curie Industry-Academia Partnerships and Pathways (IAPP)

– współpraca instytucji naukowych z sektorem przemysłowym

Dnia 30 września 2010 r. w Politechnice Lubelskiej odbyło się spotkanie i szkolenie pn. „Marie Curie Industry-Academia Partnerships and Pathways (IAPP) – współpraca instytucji naukowych z sektorem przemysłowym”.

W spotkaniu wzięło udział wielu przedstawicieli sektora komercyjnego – lubelskich przedsiębiorstw, takich jak: EM-Farming, Roztocze RST, SMF Poland, Kuźnia Matrycowa i niekomercyjnego – pracownicy lubelskich uczelni: Politechniki Lubelskiej, UMCS, Uniwersytetu Medycznego, KUL i Uniwersytetu Przyrodniczego.

Zebranych gości i uczestników powitał profesor Zbigniew Pater, Prorektor ds. Nauki Politechniki Lubelskiej, a szkolenie otworzył dr Andrzej Stępniewski, Koordynator Regionalnego Punktu Kontaktowego. Spotkanie poprowadziła p. Justyna Szady-Nazarewicz z Regionalnego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych UE.

Akcja Marie Curie IAPP (Program Szczegółowy LUDZIE 7. Programu Ramowego) służy wspieraniu współpracy między sektorem akademickim i przemysłowym. W ramach akcji prowadzone są wspólne projekty badawcze, mające na celu lepszy przepływ wiedzy pomiędzy sektorem komercyjnym a niekomercyjnym, wspieranie długofalowego partnerstwa oraz zwiększenie wymiany osobowej.

Projekt IAPP obejmuje współpracę jednej lub kilku instytucji naukowych (uczelnia, instytut itp.) i jednego lub kilku przedsiębiorstw (w szczególności MŚP) opartą na dowolnej tematyce badań adekwatnej do ogłoszonego konkursu. Partnerzy pochodzą z dwóch różnych krajów członkowskich UE lub stowarzyszonych, reprezentujących wspomniane wcześniej sektory. Dokumentacja konkursowa Marie Curie IAPP znajduje się na stronie: http://cordis.europa.eu/fp7/dc/index.cfm?fuseaction=UserSite.PeopleDetailsCallPage&call_id=314 i dokumenty do pobrania Call Fiche, Work Programme People 2011, Guide for Applicants for IAPP.

Wniosek składamy elektronicznie za pomocą EPSS – Elektronic Proposal Submission System w dwóch czę-

ściach: A – formularze administracyjne i B – część merytoryczna.

Wstępne ogłoszenie wyników to kwiecień 2011 r., zaś podpisanie nastąpi we wrześniu 2011 r.

Należy podkreślić, iż finansowanie ze strony KE jest znaczące i obejmuje:

- miesięczne wynagrodzenie dla delegowanych pracowników i rekrutowanych naukowców (spoza konsorcjum) – w zależności od doświadczenia od **38 000 euro do 87 500 euro rocznie**,
- miesięczny dodatek relokacyjny – **700 euro/miesiąc dla osoby** niemającej rodziny na utrzymaniu lub **1000 euro/miesiąc**, jeśli posiada rodzinę,
- koszty transferu wiedzy, prowadzenia prac badawczych przez oddelegowanego pracownika/rekrutowanego naukowca, koszty organizowania wewnętrznych spotkań w ramach konsorcjum (kwotę otrzymuje każda instytucja przyjmująca pracownika/naukowca) – **1800 euro/miesiąc/naukowiec**,
- koszty zarządzania projektem – maksymalnie do 10% całkowitego wkładu Komisji Europejskiej,
- koszty pośrednie – 10% kosztów bezpośrednich z wyłączeniem kosztów podwykonawstwa,
- sprzęt (tylko dla małych i średnich przedsiębiorstw) – do 10% dofinansowania, które otrzymuje MŚP w projekcie może przeznaczyć na zakup drobnego sprzętu badawczego.

Termin składania wniosków upływa z dniem **7 grudnia 2010 r. do godz. 17:00** (Brussels local time).

Zważywszy na wysokie dofinansowania ze strony KE oraz nieliczne tego typu projekty UE w naszych instytucjach zapraszamy wszystkich zainteresowanych do aplikowania w tym priorytecie 7. Programu Ramowego UE.

Beata Kijak-Mitura

Cykl wystaw rozpoczęty

W ramach zapoczątkowanego cyklu wystaw „Przemysł i zakłady przemysłowe Lublina i Lubelszczyzny” w dniach 27.09-8.10.2010 r. przedstawiliśmy pierwszą z nich „Lubelskie Fabryki Wag – Początki – Teraźniejszość”. Wystawa została zorganizowana przez Bibliotekę Politechniki Lubelskiej, Lubelską Fabrykę Wag oraz Polskie Towarzystwo Historyczne.

W dniu 29 września w hallu Wydziału Mechanicznego miało miejsce uroczyste otwarcie z udziałem Prorektora ds. Nauki prof. Zbigniewa Patera, Prezesa LFW FAWAG S.A. Józefa Sidora oraz Dyrektora Biblioteki PL Doroty Tkaczyk.

Podczas spotkania historię LFW przybliżyła nam w kilku słowach dr Krystyna Schabowska z Politechniki Lubelskiej, zaś przewodnikiem po jej eksponatach był Pan Zdzisław Kwiatkowski, długoletni konstruktor LFW, prywatnie kolekcjoner i pasjonat wag.

Lubelskie Fabryki Wag FAWAG S.A. to jeden z najstarszych zakładów przemysłowych Lublina. Jego początki związane są z fabryką wag założoną w 1879 roku w Lublinie przez Wilhelma Hessa (1846-1932).

W latach późniejszych powstały dwa następne zakłady produkujące wagi. W 1908 roku fabrykę, na bazie swego zakładu remontującego wagi,

uruchomił były pracownik fabryki Hessa – Piotr Książacki, a w 1932 roku kolejną fabrykę wag otworzył były konstruktor z fabryki Hessa – Jarosław Caudr.

Te trzy zakłady przemysłowe po drugiej wojnie światowej zostały upaństwowione, a następnie na mocy aktu z 1951 roku połączone w jedno przedsiębiorstwo – Lubelskie Fabryki Wag. Obecnie zakład zlokalizowany

jest w Lublinie przy ulicy Łęczyńskiej 58.

Prezentowane eksponaty to głównie zbiory Lubelskich Fabryk Wag, chociaż na wystawie znalazły się też wagi z prywatnych kolekcji. Największą atrakcją wystawy była waga krzeselkowa z przełomu XIX i XX w., na której można było się zważyć.

Wystawa cieszyła się ogromnym zainteresowaniem. Odbiła się głośnym echem w lubelskim środowisku za sprawą lokalnych mediów – radia, telewizji i prasy. Odnotowaliśmy szereg wizyt mieszkańców Lublina dokumentujących wystawę i niejednokrotnie mieliśmy okazję słyszeć, że obudziła w nich wspomnienia dawnego Lublina.

Była to pierwsza z cyklu wystaw poświęconych przedsiębiorstwom i zakładom przemysłowym Lublina. Zapraszamy na kolejne.

Hanna Celoch

Misja i wizja

Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej...

„(...) stworzenie szansy i warunków młodym osobom, zdecydowanym na założenie działalności gospodarczej, umożliwienie zaistnienia w biznesie oraz wspieranie działań młodych przedsiębiorców w umacnianiu pozycji ich firm”.

W powyższe założenia jak najbardziej wpisuje się kolejna inicjatywa, w której realizację angażuje się Lubelski Inkubator Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej, czyli projekt pt. „**MOJA FIRMA. Będę przedsiębiorcą**”. Jest on realizowany przez Wydział Oświaty i Wychowania Urzędu Miasta Lublin we współpracy z Państwowymi Szkołami Budownictwa i Geodezji im. H. Łopacińskie-

go w Lublinie, Lubelskim Centrum Edukacji Zawodowej im. K. K. Baczyńskiego w Lublinie oraz Lubelskim Inkubatorem Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej, w ramach PO KL, Działanie 9.2 Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego.

Lubelski Inkubator Przedsiębiorczości PL został zaproszony do współpracy przez Urząd Miasta Lublin na etapie opracowywania wniosku o dofinansowanie projektu. Mając na uwadze realizowane przez Inkubator bieżące zadania i doświadczenie we wdrażaniu projektów z zakresu przedsiębiorczości, przewidziano dla Inkubatora rolę jednostki koordynującej prace zespołu odpowiedzialnego

za opracowywanie i wdrożenie programu nauczania „Moja firma”.

Celem projektu jest zwiększenie zdolności uczniów szkół ponadgimnazjalnych do świadomego i efektywnego planowania kariery edukacyjno-zawodowej poprzez kreowanie postawy przedsiębiorczości i mobilności zawodowej. Udział w projekcie to szansa dla 90 uczniów realizujących go szkół na zdobycie umiejętności z zakresu zakładania własnej działalności gospodarczej, a także podniesienia motywacji do prowadzenia własnej firmy.

Dyrektor Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej kierując jednostką, której misją jest wspieranie działań w zakresie przedsiębiorczości, będzie koordynował także pracami zespołu specjalistów opracowujących program nauczania przedsiębiorczości „Moja firma”. W wyniku współpracy Inkubatora PL z przedstawicielami szkół, na podstawie opracowanego programu, powstaną scenariusze zajęć i kursy e-learningowe obejmujące problematykę zakładania i prowadzenia firmy. Jednym z celów działań Inkubatora będzie opracowanie w ramach projektu „MOJA FIRMA. Będę przedsiębiorcą” programów szkoleniowych na takim poziomie, aby w przyszłości mogły być wdrożone także w innych szkołach ponadgimnazjalnych. Efekt projektu w postaci m.in. wymienionego wyżej programu „Moja firma” zostanie pilotażowo wdrożony w dwóch szkołach, tj. PSBiG oraz LCEZ, a następnie, po ocenie efektów i skorygowaniu treści, zostanie wprowadzany we wszystkich szkołach ponadgimnazjalnych w Lublinie.

Inkubator Przedsiębiorczości PL patrzy perspektywicznie na własne działania, dlatego też obejmuje wsparciem coraz szersze grupy poprzez angażowanie się w kre-

owanie przedsiębiorczych postaw, np. wśród młodzieży ponadgimnazjalnej. Mają temu służyć m.in. wizyty uczniów biorących udział w projekcie „MOJA FIRMA. Będę przedsiębiorcą” w Inkubatorze. Podczas tych spotkań uczniowie zapoznają się z doświadczeniami osób prowadzących działalność w ramach Inkubatora, dowiedzą się o trudnościach i korzyściach z nią związanych. W ramach

wizyt uczniów szkół ponadgimnazjalnych w Inkubatorze zostanie im przedstawiona oferta uczelni technicznej jako kolebki przedsiębiorczości, na której, już jako studenci, będą mogli realizować swoje życiowe pasje i marzenia.

W ten sposób podejmowane przez Inkubator działania wpisują się w promocję Uczelni, co odgrywa istotną rolę przy wyborze miejsca kontynuacji kształcenia przez absolwentów szkół ponadgimnazjalnych.

Działalność Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej jest coraz bardziej widoczna w lubelskim środowisku i przynosi wymierne efekty. Dowodem na to jest znaczna liczba osób chętnych do udziału w organizowanych przez Inkubator szkoleniach, a przede wszystkim liczba osób szukających w naszym biurze pomocy przy zakładaniu i prowadzeniu firmy. Dzięki naszemu wsparciu część Inkubowanych pozyskała dofinansowanie na rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej. W ostatnim kwartale suma pozyskanych środków przekroczyła kwotę 100 000 zł. Liczymy, że nasze działania w dalszym ciągu będą przynosiły takie efekty, a podejmowane inicjatywy spotkają się z dużym odzewem w środowisku akademickim. Dlatego też w najbliższej przyszłości planujemy kolejne, nowe formy wsparcia dla osób zainteresowanych przedsiębiorczością.

Parwał Węgierek

Design na Politechnice

Zwyczajne, a jednak innowacyjne. Przedmioty codziennego użytku, wzbogacone o walory estetyczne, zostały zaprezentowane podczas wystawy prac projektowych słuchaczy z I edycji studiów podyplomowych „Wzornictwo przemysłowe”.

Wizualizacja hotelu turystycznego – propozycja wyposażenia wnętrza; system mebli parkowych; meblownarsztat – sklejką i blachą – wstępna koncepcja wzornictwa; zdroj uliczny z wykorzystaniem materiałów: kamień, blacha, szkło; naczynie turystyczne tzw. tribox – to projekty, które zostały wyróżnione spośród wszystkich przygotowanych prac. Od połowy września ekspozycję można było oglądać w lubelskiej Galerii GALA „Dom i Wnętrze”, a od paź-

dziernika na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej.

Wybraliśmy pięć z dwunastu przygotowanych prac. Jest to podsumowaniem pracy słuchaczy z pierwszej edycji studiów.

Każdy projekt został przygotowany przez 3-osobowy zespół składający się z inżyniera, artysty plastyka i menedżera – informuje prof. Krzysztof Łukasik, Prodziekan Wydziału Mechanicznego PL, organizator wystawy. W myśl ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym szczególny nacisk w procesie kształcenia powinien być kładziony na wymianę doświadczeń w pracy zespołowej i poszerzanie horyzontów. Na zajęciach spotykają się ludzie, którzy posiadają różnorodne wykształcenie i zainteresowania. Jednym z ele-

Od lewej: K. Łukasik, A. Wac-Włodarczyk, D. Bağiński, B. Pniewski

mentów zajęć jest autoprezentacja, dzięki czemu słuchacze mogą poznać się lepiej, nawiązać nowe kontakty, a także wzbogacić się o inny punkt widzenia.

Zadowolenie z przebiegu i uzyskanych efektów studiów podyplomowych w ramach Modułu 4. „Wzornictwo przemysłowe” wyraża dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL – Koordynator Projektu „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej”. Dodaje, że jest to jeden z ośmiu realizowanych w naszej Uczelni modułów tego projektu, którego wartość dofinansowania przekracza sumę 9,5 mln zł. Profesor Wac-Włodarczyk dostrzega duże zaangażowanie i kreatywność realizatorów modułu, głównie w osobach nauczycieli akademickich: prof. Krzysztofa Łukasika, prof. Dobrosława Bagińskiego, dr Jarosława Janowskiego, mgr Bartosza Pniewskiego i mgr Jarosława Koziary.

Rodzina lamp to propozycja zastosowania sposobu oświetlenia wnętrza, przy uwzględnieniu funkcjonalności i walorów użytkowych pomieszczenia – efektów świetlnych. Jednym ze współautorów tego projektu jest Jędrzej Wośko, uczestnik I edycji studiów. *Chęć pozyskania wiedzy z zakresu projektowania mniejszych form niż architektura (produkty codziennego użytku, grafika) oraz poznanie procesów produkcyjnych koniecznych przy ich wytwarzaniu były czynnikami, które pomogły mi w podjęciu decyzji o uczestnictwie w studiach – twierdzi Wośko. Praca nad projektem przebiegała etapowo. Początkowo zostały opracowane wstępne szkice koncepcyjne przez stylistę, a po konsultacjach z konstruktorem zostały wprowadzone konieczne poprawki i wspólnie stworzyliśmy modele trójwymiarowe wszystkich produktów. Koordynatorzy czuwali nad terminowo-*

ścią wykonywanych zadań oraz opracowali strategię marketingową dla produktów. Opracowaniem graficznym projektu zajmował się stylistka. Jędrzej Wośko jest z wykształcenia architektem. Pracuje zawodowo w pracowni architektonicznej. W przyszłości planuje otworzyć własne studio projektowe.

W ubiegłym roku akademickim o jeden indeks na studiach podyplomowych pn. „Wzornictwo przemysłowe” walczyły dwie osoby. Także w tym roku chętnych nie brakowało, bowiem na jedno wolne miejsce przypadały średnio 3 osoby. Absolwenci „Wzornictwa przemysłowego” zdobędą pakiet wiedzy niezbędny do wykonywania zawodu projektanta wzornictwa. Wystawa pod hasłem „Design na Politechnice” stanowi nie tylko podsumowanie całorocznego dorobku słuchaczy z I edycji studiów, ale też zachętę do kształcenia specjalistów w tej interdyscyplinarnej dziedzinie wiedzy. Politechnika wypracowała obecnie własną markę nowej oferty edukacyjnej na Lubelszczyźnie. *Jeden z projektów – ławki parkowe wykonane z kamienia i stali – ma szansę na realizację. Wciąż trwają rozmowy, ale istnieje duże prawdopodobieństwo, że już niedługo w parku jednego z miast na Lubelszczyźnie staną ławki z oparciem w kształcie dużego liścia – informuje prof. K. Łukasik. II edycja studiów podyplomowych jest ostatnim działaniem tego modułu w ramach projektu „Nowoczesna edukacja”. Szkoda byłoby jednak zrezygnować z kontynuowania tego, co udało się do tej pory wypracować.*

Projekt „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej” jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Katarzyna Zięba

Czym zaskoczy nas w tym roku akademickim

„Nowoczesna Edukacja”?

Projekt „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej” trwa, a przed nami nowy rok akademicki z kolejnymi wyzwaniem. Dla zainteresowanych przygotowaliśmy: nowe edycje studiów podyplomowych, specjalności na II stopniu kształcenia, stypendia dla doktorantów oraz młodych doktorów, staże i szkolenia dla pracowników.

W ubiegłym roku akademickim udało nam się zakończyć działania w ramach niektórych modułów. W pełni zrealizowano m.in. szkolenia językowe dla 78 pracowników dydaktycznych oraz administracyjnych PL, objętych 3. modułem projektu. Szkolenia zakończyły się międzynarodowymi certyfikatami TOIEC oraz LCCI.

W ramach modułu 7. „Era inżyniera” zrealizowano kompleksowe działania dla studentów, takie jak: szkolenia i doradztwo zawodowe, zajęcia fakultatywne w postaci programów wyrównawczych z matematyki i fizyki oraz 3-miesięczne płatne staże dla studentów ostatnich lat studiów. W zajęciach z matematyki i fizyki brały udział łącznie 983 osoby. W stażach, przedsięwzięciu które cieszyło się największą popularnością, uczestniczyło 200 zakwalifikowanych studentów. Stażyści mieli możliwość samodzielnego wyboru miejsca stażu lub skorzystanie z oferty firm współpracujących z Biurem Karier Studenckich PL. Ten rodzaj praktyk zapewnił uczestnikom niezastąpioną

możliwość poszerzania wiedzy i poprzez nowe doświadczenia ugruntowania nabytych wcześniej umiejętności teoretycznych. Część z nich została zatrudniona w firmach, w których odbywała staż, inni kontynuują studia.

■ Rozmowa z Przemysławem Mazurem, uczestnikiem programu stażowego

– *Na jakim kierunku Pan studiuje?*

Jestem studentem V roku kierunku *mechanika i budowa maszyn* na specjalności *budowa śmigłowców*. Wcześniej ukończyłem specjalność *przetwórstwo tworzyw polimerowych*.

– *Skąd dowiedział się Pan o oferowanych stażach w ramach projektu?*

Z plakatu. Dwa lata temu uczestniczyłem w innych szkoleniach realizowanych przez Biuro Karier naszej Uczelni. Od tamtego momentu zawsze patrzę na ogłoszenia i plakaty. Zwróciłem uwagę na plakat o stażach, zdecydowałem się spróbować, zaproponowałem to również trzem kolegom.

– *W jakiej firmie odbywał Pan staż?*

Był to Salon i Serwis Motocykli EuroMotor. Brałem pod uwagę również staż w innych instytucjach, ostatecznie wybrałem EuroMotor. Sam wybrałem tę firmę, kierując się zainteresowaniami.

– *Jakie były Pana obowiązki?*

Salon zajmuje się sprzedażą i serwisem motocykli, sprzedażą akcesoriów i części zamiennych. Ja pracowałem

głównie w salonie sprzedaży. Moje oczekiwania były inne, chciałem zajmować się wyłącznie serwisowaniem. Nie żałuję jednak. Moje obowiązki pozwoliły mi przyjrzeć się bliżej wszelkim stronom prowadzenia własnej działalności gospodarczej. To podglądanie obudziło pomysł założenia kiedyś w przyszłości również własnej firmy.

– *Jak ocenia Pan swoje uczestnictwo w programie stażowym?*

Jestem bardzo zadowolony. Mimo, że moje obowiązki na stażu różniły się od moich oczekiwań uważam, że te 3 miesiące bardzo wzbogaciły moje doświadczenie. Z uśmiechem wspominam współpracę z właścicielem firmy, który bezpośrednio zajmował się serwisowaniem. Jest humanistą, pasjonatem motocykli i nawet personifikował silniki (*śmiech*). Moje inżynierskie spojrzenie i umiejętności kilka razy usprawniły pracę i udało mi się wprowadzić lepsze rozwiązania.

– *Czym Pan się obecnie zajmuje?*

Studiuje. Przygotowuję pracę magisterską na specjalności *przetwórstwo tworzyw polimerowych*. Kontynuuję studia na specjalności *budowa śmigłowców*.

– *Plany zawodowe na przyszłość?*

Docelowo chciałbym pracować w przemyśle lotniczym w Rzeszowie, Świdniku być może w Warszawie. Póki co, kończę studia i planuję kupno japońskiego motocykla (*śmiech*).

– *Dziękuję za rozmowę*

Również dziękuję.

Rozmawiała: Katarzyna Zięba

Nowy rok akademicki 2010/2011 to przede wszystkim bogata oferta bezpłatnych studiów podyplomowych. Realizowane na PL studia podyplomowe cieszą się olbrzymim zainteresowaniem, stąd o jedno miejsce walczy tu kilku kandydatów.

Obecnie rozpoczęliśmy kształcenie na studiach podyplomowych *Wzornictwo Przemysłowe, Odnawialne Źródła Energii, Zarządzanie Energią*. W styczniu rozpocznie się nabór na kie-

runki Nowoczesne Materiały Inżynierskie oraz Technologie Informatyczne. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy – informuje dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL – Koordynator projektu.

Szczegółowe informacje o aktualnej ofercie edukacyjnej znajdują się na stronie internetowej projektu – www.ne.pollub.pl. Zachęcamy do udziału w projekcie.

Katarzyna Zięba

Integracja w malowniczych plenerach

Obóz dydaktyczno-adaptacyjny Adapciak odbył się już po raz ósmy. W dniach 16-22.09.2010 r. przyszłych studentów Politechniki Lubelskiej można było znaleźć w miejscowości Murzasichle, niedaleko Zakopanego. Uczestnicy mieli możliwość uzyskania cennych wskazówek dotyczących struktury Uczelni, programu studiów, możliwości działania w organizacjach studenckich, wyjazdów w ramach programu Erasmus. Taki obóz to integracja młodych ludzi poprzez wspólne warsztaty, wyjścia w góry. To pomoc w przeciw-

działaniu stresowi spowodowanemu wejściem w nowe środowisko, a także okazja do poznania nowych przyjaciół.

Osoby wprowadzone w realia Uczelni chcą czynnie i z inicjatywą uczestniczyć w jej życiu. Wykazują chęć udziału w pracach Samorządu Studenckiego PL, uczelnianych kół naukowych, zajęciach Akademickiego Związku Sportowego, grupach muzycznych i tanecznych, wyjazdach studenckich w ramach wymian pomiędzy uczelniami oraz wolontariacie w Biurze Promocji i Karier.

Oprócz zajęć merytorycznych, spośród których można wymienić prezentacje dotyczące Politechniki Lubelskiej (m.in. struktura uczelni, samorząd i inne organizacje, zasady przyznawania stypendiów) można było wziąć udział w zajęciach sportowych, wycieczkach górskich, zajęciach integracyjnych.

Polecamy uczestnictwo w Adapciaku osobom, które chcą zintegrować się z innymi studentami, chciałyby sprawnie poruszać się w strukturze Uczelni, poznać jej władze, orientować się w kalendarzu roku akademickiego. Obóz ten to również możliwość zaplanowania kierunku rozwoju zainteresowań podczas studiów, m.in. poprzez udział w organizacjach studenckich i pozauczelniowych.

Świadomość dużej puli możliwości działań w trakcie studiów oraz większa śmiałość w podejmowaniu wyzwań na i poza Uczelnią to nie jedyne z korzyści, które mogą osiągnąć uczestnicy.

- Oto jak wspominają Adapciaka byli już uczestnicy...
- Jako była już studentka Wydziału Zarządzania, mogę napisać, że Adapciaki na Politechnice to najfajniejsze obozy studenckie. Miejsce uroczne, klimat niesamowity. To nie kolonia czy obóz młodzieżowy, to studencki wypad integracyjny, tydzień super zabawy z przesympatycznymi ludźmi. Setka niezapomnianych wrażeń. Warto skorzystać z takiej okazji!!! Polecam gorąco! *Kaska*
 - Zaczniemy od tego, że Murzasichle to wspaniałe miejsce na taki pobyt. Górskie tereny, wspaniałe widoki, pieszne wędrówki i świeże powietrze, dzięki którym nawet po całonocnej imprezie jest się w stanie podnieść rano z łóżka i wybrać na wyprawę w góry :) Bardzo wygodny pensjonat – kilkuosobowe pokoje zachęcają do integracji, sale na dole do aktywności w wolnym czasie i ogródek – tak niezbędny przy pięknej pogodzie! Kadra opiekunów jest wspaniała! Gry i zajęcia przez nich organizowane zachęcały wszystkich do brania w nich udziału, przez co lepiej się poznawaliśmy, a przy tym świetnie bawiliśmy. Na Adapciaku poznałam wielu wspaniałych ludzi – do dnia dzisiejszego mam z niektórymi z nich dobry kontakt, choć nasze drogi się rozeszły po różnych wydziałach. Poznałam też jedną bardzo ważną dla mnie osobę – mojego chłopaka, z którym jestem już 3 lata :) Zachęcam wszystkich do wyjazdu, który dosłownie mówiąc, może odmienić Wasze życie!! :) *Kinga*
 - Adapciak to przede wszystkim integracja, poznanie nowych ludzi i wejście w nowy etap życia – studia. Polecam! *Kuba*

Anna Mazur-Sokół

Praktyki

– ważny etap w życiu studenckim

■ Wizyta studentów z Simferopola

Na podstawie umowy o współpracy pomiędzy Państwową Akademią Ochrony Środowiska i Rozwoju Środowiska a Politechniką Lubelską, na zaproszenie Rektora Marka Opiełaka, w Lublinie przebywała grupa 12 studentów z Simferopola (Krym), odbywając praktyki zawodowe. Program tych praktyk obejmował zajęcia w laboratoriach chemii i biologii Wydziału Inżynierii Środowiska, wykłady z dziedziny budownictwa i wizytę w Laboratorium Budownictwa Wydziału Budownictwa i Architektury. Poza programem zawodowym, we współpracy z dziekanem WBiA, przygotowano ciekawe wyjazdy w miejsca znane z nagromadzenia dóbr kultury polskiego dziedzictwa narodowego i interesującej architektury.

Pierwszego dnia studenci zapoznali się ze Starym Miastem w Lublinie i kampusem naszej Uczelni. W dniu drugim poświęconym WBiA miało miejsce spotkanie z Dziekanem prof. B. Szymginem, który cierpliwie odpowiadał nawet na najbardziej szczegółowe pytania dotyczące studiów na tym Wydziale, o systemach stypendialnych, czy wreszcie o możliwości studiów młodzieży ukraińskiej

na Politechnice Lubelskiej. Następnie studenci wysłuchali wykładu dr S. Karasia o historycznych mostach z czasów początków żelbetu wykonanych w technologii Hennebique'a przez inż. Lutosławskiego, zlokalizowanych na Kalinowszczyźnie i ul. Zamojskiej w Lublinie. Dopełnieniem wykładu było zwiedzanie mostów *in situ*.

Kolejny dzień to praca w laboratoriach WIŚ, gdzie pod kierownictwem prof. Jacka Czerwińskiego i dr Marioli Chomczyńskiej studenci analizowali skład chemiczny wody i gleby. Podczas prac w laboratoriach posługiwano się językiem angielskim. Szczególne uznanie studentów wzbudziło wyposażenie laboratoriów w najnowocześniejszą aparaturę. Podczas wizyty w Laboratorium Budownictwa doszło do niezaplanowanego i serdecznego spotkania z Zastępcą Prezydenta Lublina prof. S. Ficem, którego związku z uczelnią w Simferopolu trwają nieprzerwanie od ponad dziesięciu lat.

Następnego dnia Agnieszka Bukowska z Katedry Mechaniki Ciała Stałego zorganizowała i przeprowadziła wizytę w MPWiK Oczyszczalni Ścieków „Hajdów”. Było to zaspokojeniem jednej z głównych prośb studentów, gdyż wielu

z nich przygotowuje prace dyplomowe z tej dziedziny.

Naszych gości zaprosiliśmy także do Pałacu Zamoyskich w Kozłowie, gdzie zwiedzili galerię socrealizmu, park i wnętrza pałacowe. W nazwie symferopolskiej uczelni występuje budownictwo turystyczne, stąd zwiedzający byli przygotowani tematycznie, tym niemniej wyraźne zaskoczenie wzbudził pomysł tworzenia zbiorów sztuki socrealistycznej. Kontakt z dawną kulturą polską był szczególnie emocjonalny podczas zwiedzania galerii obrazów. Około południa nastąpił przejazd do Kazimierza nad Wisłą. To miejsce, które nawet na stałych bywalcach robi duże wrażenie, zachwycało młodzież z Simferopola. Pamiętając jednak o zawodowym charakterze wizyty, omówiono na rzeczywistych przykładach problemy konserwacji i zabezpieczeń budowli wzniesionych ze skały wapiennej.

Polska to nie tylko Lublin. Organizatorzy pobytu doradzili, by studenci pojechali pod Wawel do Krakowa. Agnieszka Bukowska zorganizowała im 'bilety podróżnika' i zarezerwowała miejsca noclegowe w akademikach AGH. Weekend w Krakowie wywołał kolejne impresje spowodowane pięknem wnętrza Katedry Mariackiej i Wawelu.

Po powrocie do Lublina miało miejsce spotkanie z przedstawicielami Samorządu Studenckiego WBiA. Ponownie rozgorzała dyskusja na temat różnic w programach studiów, roli organizacji studenckich w kształtowaniu programów i sposobów studiowania, i ponownie mówiono o możliwości studiów w Lublinie, w Polsce. Spotkanie kontynuowano wieczorową porą w „Chacie Swojsko Strawa” niedaleko naszej Uczelni.

Studenci zwiedzali również Państwowe Muzeum na Majdanku. Przeszli drogę od pomnika wejściowego, przez ekspozycje w barakach, aż do krematorium. Szczególnie silne wrażenie wywarł barak, w którym zgromadzono buty pomordowanych. W tym momencie powaga, którą demonstrowali spokojem, pękła. Pojawiły się łzy i pytania, jak to się stało. Memento z pomnika – „Nasz los jest dla was przestroga” – nie trzeba było tłumaczyć na ukraiński. Studenci zapalili symboliczną świeczkę przy prochach z krematorium.

Ponieważ program zawodowych praktyk został zrealizowany w całości, po podsumowaniu i wysunięciu wniosków, dr S. Karaś wpisał studentom zaliczenia do dzienników praktyk. Podpisano delegacje. Ostatnie zakupy prezentów i do pociągu, który odjechał punktualnie.

Sławomir Karaś

■ Czemu służą praktyki?

Wakacje to dla studentów nie tylko wypoczynek, ale także okres, w którym odbywają obowiązkowe praktyki

studenckie. Dla studentów studiów I stopnia jest to praktyka o charakterze technologicznym i praktyka zawodowa, a dla studentów jednolitych studiów magisterskich dodatkowo praktyka dyplomowa. W ich trakcie studenci mogą skonfrontować wiedzę wynoszoną z zajęć z rzeczywistymi problemami napotykanymi w przedsiębiorstwach.

Celem praktyki technologicznej było poznanie zagadnień z obszaru: struktury organizacyjnej firmy, organizacji pracy, przebiegu podstawowych

i pomocniczych procesów produkcyjnych, organizacji dostaw, dystrybucji i zbytu oraz systemu obiegu i przetwarzania informacji. Ten rodzaj praktyki obowiązuje po II roku studiów.

Studenci III roku studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w roku akademickim 2009/2010 odbywali 2-tygodniową praktykę zawodową. Także i w tym przypadku chodziło o nabycie wiedzy praktycznej o zjawiskach i procesach funkcjonowania przedsiębiorstwa, która w dalszej perspektywie powinna być pomocna w aktywizacji zawodowej przyszłych absolwentów. W trakcie jej trwania studenci zapoznali się z zagadnieniami dotyczącymi: procedur organizacyjnych jednostki, marketingu dóbr i usług, wdrażania systemów obiegu i przetwarzania informacji, planowania i organizacji czasu pracy, kształtowania relacji ze współpracownikami i klientami, zarządzania jednostką na różnych szczeblach

i poziomach oraz aspektów finansowych działania organizacji. Praktyki o charakterze zawodowym odbyło łącznie ok. 200 studentów.

Główne cele praktyki dyplomowej to zebranie materiałów empirycznych i wykonanie ewentualnych badań związanych z pracą dyplomową, możliwość porównania wiedzy zdobytej na studiach z praktyką,

zainteresowanie ewentualnego pracodawcy zatrudnieniem absolwentów Uczelni. Ten rodzaj praktyki można w konsekwencji potraktować jako rozpoczęcie poszukiwań potencjalnego pracodawcy. Praktykę dyplomową do października 2010 r. zaliczyło łącznie 117 osób.

Wśród firm, w których odbywały się praktyki studenckie, znalazły się: banki, towarzystwa ubezpieczeniowe, biura rachunkowe, przedsiębiorstwa handlowo-usługowe i produkcyjne, urzędy oraz jednostki szeroko rozumianej sfery społeczno-oświatowej.

Oceniając przebieg procesu zaliczania praktyk z perspektywy kilku ostatnich lat, należy zwrócić uwagę na wyraźny trend polegający na rosnącej liczbie studentów zatrudnionych poza Uczelnią, jak również prowadzących własną działalność gospodarczą. Zgodnie z zasadami przyjętymi na Wydziale takie osoby mogą uzyskać zaliczenie praktyki. Zaobserwowana tendencja wydaje się potwierdzać, iż praktyki rzeczywiście dobrze służą procesowi aktywizacji zawodowej studentów.

A. Bojanowska, T. Warowny, J. Witkowski

Pol-Inowex nagrada studentów

Lubelska firma Pol-Inowex rozstrzygnęła konkurs dla studentów Politechniki Lubelskiej. Studenci mieli zaproponować innowacyjne rozwiązania, które będą wykorzystane w działalności firmy.

Organizując konkurs, chcieliśmy zintegrować lubelski świat nauki z naszą firmą – wyjaśnia Piotr Rakowski, Dyrektor Zarządzający Pol-Inowex.

Jury nagrodziło cztery prace. Zwyciężyła praca pt. „Przygotowanie materiałów dotyczących technologii demontażu urządzeń oraz zasad BHP” autorstwa Marcina Jamontta i Piotra Kijańczuka pod opieką naukową dr Hanny de Sas Stupnickiej. Wyróżniono też opracowania Patryka Jakubczaka i Marcina Sadury, Krzysztofa Bindasa i Rafała Otkaty oraz Tomasza Sawy.

Studenci pisali na tematy związane z działalnością naszej firmy, czyli montażem, demontażem i relokacją urządzeń przemysłowych. Rozwiązania zaproponowane w pracach będziemy starali się wykorzystać w praktyce. A poszukując nowych pracowników, na pewno weźmiemy pod uwagę laureatów – dodaje Piotr Rakowski. Autorzy najlepszego opracowania dostali 4,5 tys. zł nagrody. Przyznano też wyróżnienia w wysokości 1,5 tys. oraz 1 tys. zł. Poza studentami nagrodzono również ich opiekunów naukowych.

Autorami prac są wybijający się studenci. Cieszymy się, że podjęli się tak ogromnej pracy. Doceniamy też inicjatywę Pol-Inowex, dzięki której studenci mogą wykorzystywać umiejętności nabyte na Uczelni w praktyce – powiedział Krzysztof

Łukasik, Prodziekan ds. studenckich Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej.

POL-INOWEX S.A. jest jedną z najbardziej dynamicznie rozwijających się firm na Lubelszczyźnie. Firma powstała w 1991 r. i specjalizuje się w usługach demontażu i montażu urządzeń przemysłowych oraz relokacji kompletnych linii technologicznych i całych zakładów. Pol-Inowex prowadzi działalność głównie na rynkach zagranicznych, świadcząc usługi m.in. na terenie Niemiec, Wielkiej Brytanii, Włoch, krajów skandynawskich, Francji, Hiszpanii oraz Rosji. Do grona klientów firmy należą duże i znane międzynarodowe firmy z różnych sektorów gospodarki (m.in. przemysł cementowy, producenci materiałów budowlanych, elektrociepłownie, cukrownie i wiele innych). Celem strategicznym Spółki jest osiągnięcie pozycji lidera w zakresie usług relokacji w Europie Środkowo-Wschodniej.

POL-INOWEX działa w oparciu o system zarządzania jakością ISO 9001, certyfikowany przez Lloyd's Register (Polska).

Firma jest laureatem wielu prestiżowych nagród zarówno na szczeblu regionalnym, jak i ogólnopolskim. Otrzymała m.in. tytuł „Gazeli Biznesu” nagrody przyznawanej przez dziennik „Puls Biznesu” – dla najbardziej dynamicznie rozwijających się firm, dyplom w rankingu najlepszych firm Lubelszczyzny w kategorii „Najbardziej rentowna firma”, tytuł „Wojewódzkiego Lidera Biznesu” w kategorii średnich przedsiębiorstw.

Agnieszka Jakubczyk-Latała

Fot. RH / AAR Gambit Sp. z o.o.

Z ŻYCIA KÓŁ NAUKOWYCH

Tygiel 2010

W ramach VII Lubelskiego Festiwalu Nauki Studenckie Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej PL „Dokumentalisci Strefy 505” przy współpracy Studenckiego Koła Naukowego Biotechnologów „Mikron” UMCS współorganizowało *IILubelski Kongres Studenckich Kół Naukowych TYGIEL 2010, czyli jak rozwijać naukę? Lublin 22-23 września 2010 r.* W Kongresie wzięły udział koła naukowe pięciu największych lubelskich uczelni: Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Politechniki Lubelskiej, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Uniwersytetu Przyrodniczego oraz Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Kongres miał na celu zapoznanie

się studentów z różnych uczelni z ich działalnością naukową oraz podejmowanymi projektami, a także wymianę doświadczeń, propagowanie nauki i zachęcenie młodzieży uczącej się do podejmowania studiów wyższych i bycia aktywnym członkiem społeczności akademickiej.

TYGIEL 2010 składał się z czterech części: Panelu Medyczno-Chemicznego, Panelu Humanistyczno-Przyrodniczego, Panelu Technicznego i Sesji Plenerowej. Miejscem obrad była Aula A im. Profesora Jarosława Ościka Wydziału Chemii UMCS, natomiast Sesja Plenerowa odbyła się na Placu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. TYGIEL 2010 oficjalnie otworzył prof. Ryszard Dębicki, Prorektor ds. Badań Naukowych i Współpracy Między-

narodowej UMCS. Każdy Panel Tematyczny inaugurowało wystąpienie gościa specjalnego, również z zagranicy – doktoranta z Technische University Chemnitz. Wstęp na wszystkie prezentacje i pokazy Kongresu był wolny, każdy mógł przyjść, wysłuchać i zadać pytanie prelegentom. Wygłoszono następujące prezentacje:

- mgr Jarosław Gajda „Publikacje cyfrowe w środowisku akademickim”,
- prof. dr hab. Dobiesław Nazimek „Nauka – możliwości rozwoju i zagrożenia cywilizacyjne”,
- mgr Marcin Waciński „Ocalić od zapomnienia, fascynacje historią techniki”,
- mgr inż. Sven Schubert „Złożone histerezy – proste modele i ich związek z powodziami”.

Uczestnicy Sesji Plenerowej TYGIEL 2010 na Placu wokół Pomnika Marii Curie-Skłodowskiej

W Sesji Plenerowej 11 studenckich kół naukowych przygotowało swoje prezentacje cieszące się ogromnym zainteresowaniem odwiedzających Kongres. Można było spotkać się z członkami studenckich kół naukowych, którzy opowiadali o swoich osiągnięciach i działalności w ramach warsztatów, pokazów i stoisk. Prezentowana na Kongresie problematyka była wielopłaszczyznowa: od kultury przez zabawy animatorów, pokazy ratownictwa medycznego, do zagadnień technicznych. Pokazy okazały się dużym sukcesem i cieszyły się ogromnym zainteresowaniem wśród młodzieży szkolnej i mieszkańców Lublina.

Podczas dwóch dni obrad 130 uczestników z 39 studenckich kół naukowych wygłosiło 41 prezentacji oraz 11 kół naukowych przeprowadziło warsztaty, pokazy oraz prezentacje plenerowe. Przeprowadzono konkurs na najlepszą prezentację w panelu oraz sesji plenerowej. Nagrodzono:

- PANEL MEDYCZNO-CHEMICZNY – Justyna Kinga Stępkowska *Związki pochodzenia roślinnego w walce z nowotworem*, SKN Biochemików UM w Lublinie;
- PANEL HUMANISTYCZNO-PRZYRODNICZY – Kamil Maciąg *Kofeina – historia, rola, skutki, fakty i mity*, SKN Biotechnologów Mikron UMCS;
- PANEL TECHNICZNY – Przemysław Matejczuk, Konrad Majewski *Strumieniowanie danych w domowych sieciach multimedialnych*, SKN „Neuron” PL;
- SESJA PLENEROWA – Mateusz Szymański, Karolina Komsta, Katarzyna Szymańska, Paweł Szpot, SKN Fizjologii Stosowanej i Neurofizjologii UM w Lublinie.

Na stronie Biblioteki Cyfrowej PL <http://bc.pollub.pl/dlibra/docmetadata?id=464> można zapoznać się z elektroniczną publikacją TYGIEL 2010. Odwiedziło nas około 1300 osób, byli to uczniowie szkół podstawowych, średnich, studenci oraz mieszkańcy Lubelszczyzny. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy do udziału w kolejnej edycji Kongresu – TYGIEL 2011, która zostanie zrealizowana podczas VIII LFN (wrzesień 2011 r.). Osoby zainteresowane prosimy o kontakt na adres: kongreslfn@gmail.com oraz o monitorowanie strony www.festiwal.lublin.pl.

Jacek Caban, Joanna Pryzowicz, Mirosław Szala

■ KOŁA NAUKOWE WYDZIAŁU INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Członkowie Koła Naukowego Inżynierii Ochrony Środowiska reprezentowali Politechnikę Lubelską na organizowanych przez inne uczelnie sympozjach i konferencjach naukowych oraz brali udział w szkoleniach tematycznych związanych z inżynierią środowiska. Były to m.in.:

- Udział w XXX Międzynarodowym Sympozjum im. Bolesława Krzysztofika AQUA 2010 (10-11.06.2010r., Płock). Podczas Konferencji zaprezentowano następujące referaty:
 - Katarzyna Jaromin: „Pomiar wybranych wskaźników zanieczyszczeń w urządzeniach głównego ciągu technologicznego Miejskiej Oczyszczalni Ścieków ‘Hajdów’ w Lublinie”
 - Jakub Sawczuk: „Suszenie osadów pościekowych na przykładzie Miejskiej Oczyszczalni Ścieków ‘Hajdów’
 - Michał Groniek: „Wykorzystanie modelowania 3D w prezentacji rozwiązań technologicznych oczyszczalni ścieków”
 - Jacek Hanzel: „Wpływ infiltracji i eksfiltracji na awarie sieci kanalizacyjnej”
 - Alia Jilati: „Charakterystyka wskaźników zanieczyszczeń w ściekach przemysłowych miasta Lublin”
 - Agata Kopertowska: „Pekton jako obiekt analiz bioindykacyjnych w oczyszczalni ścieków wykorzystującej metodę osadu czynnego”
 - Aneta Lefanowicz: „Badania bioindykacyjne w oparciu o grupy funkcjonalno-morfologiczne w oczyszczalni ścieków miejskich”
 - Oktawia Pliźga: „Badania stężeń azotu w ściekach kolejnych urządzeń Miejskiej Oczyszczalni Ścieków ‘Hajdów’ oraz wodach odbiornika – rzeki Bystrzyca”.
- Udział w II Lubelskim Kongresie Studenckich Kół Naukowych TYGIEL 2010, czyli jak rozwijać naukę? (wrzesień 2010 r., Lublin). Podczas konferencji zaprezentowano następujące referaty:
 - Oktawia Pliźga: „Zastosowanie spektrofotometru HACH DR/2000 w badaniach monitorujących zawartość związków biogennych”
 - Katarzyna Jaromin: „Total Organic Carbon Analyzer – urządzenie do określania zawartości ogólnego węgla organicznego”.
- Udział w VII Lubelskim Festiwalu Nauki „Nauka przygodą życia” (18-24.09.2010 r., Lublin). Podczas Festiwalu zaprezentowano następujące prezentacje:

- „Wodne misie – Niesporczaki – co nam mówią o stanie środowiska?”
- „Wykorzystanie metod komputerowych w badaniach bioindykacyjnych”
- „Możliwość energetycznego wykorzystania osadów ściekowych”
- „Metody pomiarów parametrów hydrodynamicznych przepływów bezciśnieniowych”
- „Modelowanie 3D w projektowaniu instalacji sanitarnych”
- „Co kryje się w Bystrzycy? Monitoring biochemiczny lubelskiej rzeki”
- „Co piszczy w Bystrzycy?”.

Katarzyna Jaromin i Oktawia Plizga otrzymały nagrodę oraz dyplomy za najlepszą prezentację studencką przedstawioną na VII LFN.

- Udział w Central European Conference ECOpole'10 (Wzgórze Wilhelma w Piechowicach, 13-16.10.2010r.), prezentacja na Forum of Young Scientists przez Katarzynę Jaromin posterów.

Uczestnicy Central European Conference ECOpole'10

Katarzyna Jaromin, Grzegorz Łagód

■ KOŁO NAUKOWE INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

Członkowie Koła, oprócz pogłębiania swojej wiedzy z dziedziny inżynierii materiałowej, biorą udział w wielu działaniach o charakterze ogólnouczeniowym, a także krajowym. Wytwory pracy studentów koncentrują się na zastosowaniach transportowych i militarnych. W ostatnim czasie zbudowali nietypowy pojazd, którego walory użytkowe podnosi fakt możliwości kierowania wszystkimi kołami podczas jego ruchu. Nie jest to pierwszy pojazd zbudowany w ramach działalności Koła. Doświadczenie w konstruowaniu i budowie prototypu studenci zdobywali między innymi, tworząc od podstaw pojazd z napędem gąsienicowym, który był propozycją w konkursie ogłoszonym przez firmę komercyjną. Nie dziwi więc fakt, że Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej jest głównym organizatorem wystaw „Pojazdów różnych – ciekawych, zabytkowych i zwiariowanych”, które szersza publiczność może oglądać podczas kolejnych edycji Lubelskiego Festiwalu Nauki, a także

w lokalnych programach telewizyjnych. Cykliczną imprezą zainicjowaną i organizowaną przez studentów Koła jest rajd samochodów terenowych pod nazwą „TRIAL 4x4 Politechnika Lubelska”. Kolejnym ważnym kierunkiem działalności Koła są wyjazdy do zakładów produkcyjnych, muzeów oraz uczelni, gdzie szczególnie chętnie zapoznujemy się z nowoczesnymi materiałami stosowanymi w różnych branżach.

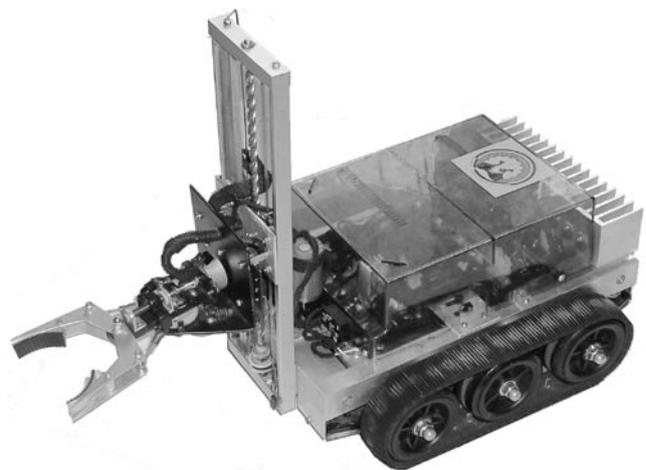
Studenci Koła aktywnie uczestniczą w pozyskiwaniu eksponatów do Muzeum Politechniki. Biorą także udział w poszukiwaniu, „odkrywaniu” i dokumentowaniu zabytków techniki, w tym jako goście w programach telewizyjnych z cyklu „Było nie minęło” i „Ocalić od zapomnienia”.

W Kole Naukowym Inżynierii Materiałowej powstała inicjatywa organizacji konferencji pod nazwą „TYGIEL”, która umożliwi prezentację wyników pierwszych badań studenckich. Tradycyjnie już Koło jest współorganizatorem Międzynarodowego Sympozjum Studenckich Kół Naukowych „Inżynierowie Nowej Ery”. Ponadto członkowie Koła publikują swoje prace w materiałach licznych konferencji zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Wielu pracowników i doktorantów Politechniki rozpoczynało swoją przygodę z nauką na forum Koła, a niektórzy z absolwentów, byłych członków Koła, rozwinęli swoje pasje na tyle, że posiadają już stopień naukowy.

Leszek Gardyński

■ KOŁO NAUKOWE ELEKTRYKÓW „NAPĘD I AUTOMATYKA”

W ramach prac prowadzonych w Kole zbudowano robota mobilnego z napędem elektrycznym. Robot porusza się na gąsienicach. Wyposażono go w układ kinematyczny o trzech stopniach swobody, umożliwiających chwytanie drobnych przedmiotów, ich obracanie w przestrzeni cylindrycznej i przenoszenie. Sterowanie pracą robota odbywa się zdalnie – drogą radiową z komputera PC. Autorem urządzenia jest student Wojciech Budek, który projektem tym obronił z wyróżnieniem swoją pracę magisterską pod opieką dr inż. Piotra Filipka.

Piotr Filipka

Inżynier to też sportowiec

Rozmowa z Panem Norbertem Kołodziejczykiem, Kierownikiem Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

– *Na początku gratuluję Panu awansu na Kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Lubelskiej. Nowa funkcja to z pewnością nowe plany na kierowanie jednostką.*

Planów mam wiele, ale dopiero rzeczywistość pokaże, czy uda się je wszystkie zrealizować. To, co udało się osiągnąć Studium do tej pory, jest silną podstawą do dalszych zmian.

Jedną z nich będzie próba zwiększenia liczby sekcji sportowych, co podniosłoby z pewnością pozycję i prestiż naszej Uczelni. To ważne, aby młodzież miała do wyboru szeroki wachlarz dyscyplin sportowych.

Nowe boiska, w tym boisko do siatkówki plażowej, są następną priorytetową sprawą do wykonania. Jestem przekonany, że dzięki takim inwestycjom uprawianie sportu przez naszych studentów będzie przyjemniejsze, no i przede wszystkim będzie przynosiło efekty w postaci zdobytych medali na mistrzostwach.

Jeśli chodzi o kwestie kadrowe, to na razie nie będzie tu głębszych zmian, oprócz tej, że kilka osób w przeciągu najbliższych 3 lat przejdzie na emeryturę i dlatego na wolne etaty zatrudnimy nowych nauczycieli, trenerów.

W tym miejscu chciałbym też szczególnie podziękować za dotychczasową współpracę Panu Grzegorzowi Stefanowskiemu oraz Panu Stanisławowi Kozłowskiemu.

Dołożę wszelkich starań, aby nie zawieść zaufania, jakim obdarzyli mnie koleżanki i koledzy ze Studium, popierając moją kandydaturę na Kierownika.

– *Studenci skarżą się na złą bazę dydaktyczną na naszej Uczelni, tzn. starą halę sportową, stary sprzęt. Czy Studium podejmowało bądź podejmuje jakieś działania, aby zmienić tę sytuację?*

To prawda, że stan naszej bazy dydaktycznej nie jest najlepszy. Chodzi tu przede wszystkim o halę sportową, o której Pani wspomniała, a którą należałoby wyremontować oraz o zakup nowego sprzętu. Mamy tak napięty grafik, że zajęcia odbywają się nawet do godz. 20:00. Ponadto wynajmujemy salę instytucjom zewnętrznym.

Podejmowaliśmy już pewne kroki w celu poprawy tej sytuacji – przygotowany był projekt unijny, na który niestety nie otrzymaliśmy dotacji. Wierzę jednak, że z pomocą władz Uczelni, a być może także sponsorów, na których liczymy, uda nam się wyremontować salę.

Wśród tych minusów są również pozytywne rzeczy, którymi możemy się pochwalić, m.in. ładnym boiskiem do piłki nożnej oraz kortem tenisowym, który w ostatnim

czasie musieliśmy niestety remontować, bo został zdewastowany przez chuliganów.

– *Co piątemu polskiemu dziecku grozi nadwaga – tak mówi raport o otyłości. Czy nadwaga oraz częste wady postawy u młodzieży to wynik mniejszej ilości godzin wf-u w szkołach i na uczelniach wyższych?*

Po części myślę, że tak. W szkołach obecnie jest po 4 godziny wf-u tygodniowo. Na Politechnice Lubelskiej zmniejszono ilość zajęć z 90 na 60 godzin, a także skrócono czas

dla sekcji sportowych do 45 minut. Mam jednak nadzieję, że ta sytuacja jest przejściowa i będziemy mogli prowadzić więcej zajęć z naszymi studentami.

Co do nadwagi i wad postawy – studentom pragniemy przekazać, że wychowanie fizyczne, jak sama nazwa wskazuje, to wychowanie poprzez ćwiczenia, poprawienie masy ciała i co się z tym wiąże – zdrowia. Odpowiedzialność za jego stan powinni brać oczywiście zarówno rodzice, jak i nauczyciele, ale przede wszystkim my sami.

Nie będziemy robić z osób, które do tej pory nie uprawiały żadnej dyscypliny sportu profesjonalnych zawodników. Jednak nie wyobrażam sobie studentów Politechniki – przyszłych inżynierów jako osoby, które nie dbają o swoje zdrowie.

– *Zarówno indywidualnie, ale także drużynowo nasi studenci zdobywają dobre lokaty na różnego rodzaju mistrzostwach. Co jest największym atutem AZS Politechniki Lubelskiej?*

Akademicki Związek Sportowy zrzesza na chwilę obecną 512 osób. Jest to młodzież, która wykupiła kartę członka AZS i czynnie uczestniczy w zajęciach. Widać naprawdę duże zainteresowanie studentów sportem, dlatego chcielibyśmy zwiększyć budżet na ich starty w zawodach, na ich rozwój.

Na naszej Uczelni mamy kilka dyscyplin wiodących. Na pewno jest to ergometr wiosłarski – tu osiągamy duże sukcesy. Następną jest piłka nożna, w której w tym roku zdobyliśmy złoty medal w mistrzostwach politechnik. A trzecia dyscyplina to siatkówka. Wygrywamy w okręgu województwa i staramy się dojść do Akademickich Mistrzostw Polski.

Nasi studenci interesują się i odnoszą sukcesy również w sportach walki, tj. karate, Muay Thai.

– *Siatkarze Politechniki Lubelskiej zawdzięczają sukcesy swojej ciężkiej pracy oraz Panu – trenerowi sek-*

cji siatkówki mężczyzn. Jak Pan ocenia swoją współpracę z młodzieżą? Jest Pan łagodnym czy może jednak surowym trenerem?

Na pewno jestem konsekwentny. Czasami treningi są dobrą zabawą, ale muszą być także okupione ciężką pracą. Potrafię pochwalić, ale też udzielić reprimendy.

– Proszę opowiedzieć o swojej przygodzie z siatkówką.

Zacząłem uprawiać siatkówkę jako zawodnik w 4 klasie szkoły podstawowej w Klubie Avii Świdnik i przez cały okres szkoły podstawowej oraz technikum czynnie trenowałem, nawet z sukcesem wicemistrzostwa Polski w kategorii młodzieżowej.

Przy wyborze na studia wahałem się między AWF w Białej Podlaskiej a zootechniką na Uniwersytecie Przyrodniczym. Jednak bliższy był mi jednak sport. Po 4 latach gry w II Lidze AZS przeniósłem się na studia dziennie do Warszawy, gdzie również odnosiłem sukcesy sportowe.

Po ukończeniu studiów pracowałem dla firm prosperujących, a gdy wróciłem do Lublina – w Szkole Podstawo-

wej nr 7 w Świdniku oraz Klubie Avii. Potem podjąłem pracę na Politechnice Lubelskiej. Obecnie oprócz pracy na Uczelni dodatkowo prowadzę zajęcia dla nauczycieli wf-u oraz tych osób, które chcą mieć uprawnienia trenerskie w siatkówce.

– A największy sukces?

Wiąże się z życiem osobistym – sukcesem są moje trzy córki.

– Rozumiem, że wolny czas spędza Pan albo na uprawianiu sportu albo z córkami. A może razem czynnie spędzacie popołudnia?

Moje córki są jeszcze zbyt małe, by dorównać w moich treningach, ale już teraz chętnie chodzą na basen, gimnastykę. To mnie bardzo cieszy.

– Dziękuję serdecznie za rozmowę i życzę sukcesów w kierowaniu SWFiS.

Rozmawiała: Milena Jagiełło-Okoń

WYDZIAŁ MECHANICZNY

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Stopnie doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej budowa i eksploatacja maszyn uzyskali:

- mgr inż. Grzegorz Kłosowski (temat rozprawy: *Stęrowanie transportem wewnętrznym z zastosowaniem sztucznej inteligencji*, promotor – prof. Jerzy Lipski);
- mgr inż. Lech Mazurek (temat rozprawy: *Badanie wpływu naprężeń szczątkowych na dokładność wytwarzania wałów*, promotor – prof. Wiktor Taranenko);
- mgr inż. Witold Hałas (temat rozprawy: *Zwiększenie efektywności pracy obrabiarek wielozadaniowych w elastycznych systemach produkcyjnych*, promotor – prof. Antoni Świć);
- mgr inż. Adam Klasik (temat rozprawy: *Badania kompozytów aluminiowych w aspekcie wielokrotnego wykorzystania w budowie maszyn na przykładzie tarcz hamulcowych*, promotor – prof. Jerzy Sobczak).

Aneta Krzyżak

NAUKA Z DYDAKTYKĄ WSPOMAGANE FUNDUSZAMI UE

Aktualnie wiodącą tematyką naukową realizowaną z wykorzystaniem funduszy europejskich są zaawansowane materiały kompozytowe. Badania dotyczące materiałów kompozytowych realizowane są w ramach projektu „Nowoczesne technologie materiałowe stosowane w przemyśle lotniczym”, w którym Katedra Inżynierii Materiałowej współrealizuje zadania badawcze ZB9 (kierownik zadania prof. Barbara Surowska) oraz ZB14. Projekt jest kontynuacją ponad 4-letnich działań podejmowanych

przez Centrum Zaawansowanych Technologii „AERONET – Dolina Lotnicza” (CZT AERONET) na arenie krajowej i międzynarodowej, zmierzających do podniesienia efektywności i jakości prac badawczo-rozwojowych na rzecz sektora lotniczego. Celem projektu jest ukierunkowanie realizowanych prac badawczych w branży lotniczej na dziedziny, które mają lub będą miały decydujący wpływ na poprawę pozycji konkurencyjnej polskiej gospodarki ze szczególnym uwzględnieniem firm ze Stowarzyszenia Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego „Dolina Lotnicza”.

Zadanie ZB9 „Metaliczne materiały kompozytowe w aplikacjach lotniczych” (w tym materiały typu Glare) dotyczy materiałów kompozytowych o osnowie polimerowej, ceramicznej i metalowej, kompozytów inteligentnych, hybrydowych, kompozytów FML (Fibre Metal Laminates), opracowywanych celem aplikacji tych materiałów w nowoczesnych konstrukcjach lotniczych, między innymi śmigłowcach. Badania w zakresie zaawansowanych materiałów kompozytowych o wysokim stopniu innowacyjności prowadzone są wspólnie z partnerami, którymi są: Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Politechnika Śląska, Politechnika Rzeszowska i Instytut Lotnictwa. W zakresie materiałów kompozytowych, zespół badawczy KIM uczestniczy również w realizacji projektu pt: „Centre of excellence for modern composites applied in aerospace and surface transport” realizowanego w latach 2010-2012 w ramach 7. Programu Ramowego EU (koordynator projektu prof. T. Sadowski).

Dzięki środkom pozyskiwanym z projektów Katedra wzbogaciła się o zaawansowaną i unikalną aparaturę naukową, m.in. autoklaw z wyposażeniem, mikrotomograf komputerowy oraz defektoskop ultradźwiękowy. Autoklaw

Maschinenbau SCHOLZ stanowi zautomatyzowane urządzenie do wytwarzania zaawansowanych materiałów kompozytowych o osnowie żywic termoutwardzalnych oraz termoplastycznych wzmocnionych włóknami szklanymi, węglowymi, kevlarowymi i hybrydowymi, wytwarzania kompozytów typu FML oraz kompozytów inteligentnych typu SMART. Dodatkowe wyposażenie stanowi pomieszczenie „clean room” o kontrolowanych parametrach środowiskowych (wilgotność, temperatura). Jest to jedyne w Polsce tego typu urządzenie na uczelni wyższej. Technologia wytwarzania materiałów kompozytowych w autoklawie należy aktualnie do najbardziej zaawansowanych metod kształtowania elementów kompozytowych w przemyśle kosmicznym i lotniczym (m.in. elementy krytyczne statków powietrznych) oraz motoryzacyjnym (bolidy Formuły 1). Zapewnia ona pełną kontrolę i powtarzalność procesu wytwarzania, a przez to osiągnięcie kompozytów o wysokich właściwościach, zapewniających odpowiednią jakość elementów.

Autoklaw Scholz

Defektoskop OmniScan

Mikrotomograf komputerowy SkyScan 1174 jest skanerem rentgenowskim służącym do tworzenia dwu- i trójwymiarowych obrazów struktury wewnętrznej badanych elementów poprzez przepuszczanie przez skanowany obiekt serii płaskich (dwuwymiarowych) wiązek promieniowania RTG. Otrzymana odpowiednia liczba przekrojów 2D pozwala na stworzenie trójwymiarowego odwzorowania skanowanego elementu. Mikrotomografia rentgenowska znajduje zastosowanie w badaniach materiałów polimerowych, pianek metalicznych, kompozytów, medycynie oraz w systemach kontroli jakości.

Defektoskop ultradźwiękowy OmniScan (Olympus) jest jednym z najnowocześniejszych dostępnych defektoskopów ultradźwiękowych znajdujących zastosowanie w badaniach nieniszczących materiałów oraz elementów maszyn i urządzeń. Badania z zastosowaniem defektoskopu pozwalają m.in. na wykrywanie wad wewnętrznych, pomiary grubości oraz analizę właściwości materiałów. Defektoskop posiada możliwość współpracy z głowicami wieloprzetwornikowymi (technika phased array – wykorzystywana w komponentach lotniczych i kosmicznych). Dostępne metody obrazowania to: A-scan, S-scan, C-scan.

Opisana aparatura oraz inne zakupione urządzenia służą nie tylko badaniom naukowym, ale również wspomagają proces dydaktyczny. Z inicjatywy Katedry Inżynierii Materiałowej przed czterema laty uruchomiony został kierunek inżynierii materiałowa. W roku 2009 kierunek ten ukończyli pierwsi absolwenci studiów stacjonarnych pierwszego stopnia (inżynierskich).

W roku akademickim 2009/2010 rozpoczęto kształcenie na studiach drugiego stopnia na specjalności *materiały funkcjonalne* (<http://kim.pollub.pl/smagiste/magister.htm>) oraz kształcenie na studiach podyplomowych *Nowoczesne*

materiały inżynierskie (<http://kim.pollub.pl/podypl.htm>). Udział w zajęciach jest bezpłatny dla ograniczonej liczby słuchaczy. Uruchomienie studiów drugiego stopnia i studiów podyplomowych jest dofinansowane z funduszy Unii Europejskiej w ramach projektu *NOWOCZESNA EDUKACJA – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej*.

Od poprzedniego roku akademickiego Politechnika Lubelska uczestniczy w programie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na realizację kształcenia na tzw. kierunkach zamawianych w ramach projektu „Polub PolLub”. Programem tym został objęty kierunek inżynierii materiałowa na pierwszym stopniu kształcenia. Najlepsi studenci, już od pierwszego roku studiów, otrzymują comiesięczne stypendia w wysokości 1000 zł przez cały okres studiów.

Dla potrzeb procesu dydaktycznego zmodernizowano Laboratorium

Inżynierii Materiałowej, opracowano nowe programy nauczania (dostosowane do elastycznego systemu studiów), a dzięki uzyskanemu z obu projektów dofinansowaniu wykonane zostały między innymi materiały dydaktyczne, uruchomiony wortal do e-learningu, a także doposażone laboratoria. Studenci II stopnia będą mieli okazję do zapoznania się z laboratoriami przemysłowymi w ramach realizowanego programu nauczania oraz uczestniczenia w zajęciach dydaktycznych prowadzonych przez profesorów wizytujących z innych ośrodków akademickich.

Kazimierz Drozd

■ KONFERENCJA, SYMPOZJUM

Międzynarodowa Naukowo-Techniczna Konferencja Studentów, Doktorantów i Młodych Pracowników Nauki „Nowoczesne kierunki rozwoju budowy maszyn, przyrządów i transportu”, 11-15.05.2010 r., Narodowy Uniwersytet Techniczny w Sewastopolu na Krymie (Ukraina)

Politechnikę Lubelską reprezentowali na Konferencji: mgr inż. Jakub Szabelski z Instytutu Technologicznych Systemów Informacyjnych, mgr inż. Arkadiusz Goła z Katedry Organizacji Przedsiębiorstwa oraz studenci z funkcjonującego przy Instytucie Koła Naukowego Komputerowego Wspomagania Wytwarzania CAD/CAM „Informatyk”: Monika Kulisz i Artur Teodorowicz, a także Koła Naukowego Zarządzania Przedsiębiorstwem: Natalia Bogusz i Joanna Krywczuk.

Celem Konferencji było zapoznanie się z nowymi trendami i technologiami w rozwoju budowy maszyn i urządzeń. Przedstawione referaty można podzielić na następujące bloki tematyczne: nowe technologie w transporcie i budowie maszyn, kontrola, diagnostyka, ekspertyza i certyfikacja w budowie maszyn i urządzeń pomiarowych oraz automatyzacja procesów technologicznych.

Uczestnicy Konferencji w miejscowości Chersonesz Taurydzki – powstałej w VI wieku p.n.e. jako grecka kolonia na Krymie, w roku 988 miejscu chrztu Rusi

Zaprezentowano cztery referaty bardzo dobrze przyjęte zarówno przez kadrę naukową, jak i uczestniczących w Konferencji studentów, które zostały uhonorowane okolicznościowymi dyplomami I stopnia i wydane w formie książkowej:

- Natalia Bogusz: „Istota i charakter konfigurowalnych systemów produkcyjnych”,
- Joanna Krywczuk: „Aktualny stan i perspektywy rozwoju elastycznej automatyzacji wytwarzania w Polsce”,
- Monika Kulisz: „Projektowanie procesu technologicznego części typu śruba zewnętrzna z wykorzystaniem systemów CAD/CAM”,
- Artur Teodorowicz: „Silniki napędowe współczesnych bezzałogowych statków powietrznych”.

Posiedzenie Sekcji Zarządzania Produkcją Komitetu Inżynierii Produkcji PAN, 12.10.2010 r., Kazimierz Dolny nad Wisłą

Organizatorem spotkania był Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych PL. Posiedzenie Sekcji podzielone zostało na dwie części.

W pierwszej otwartej zaprezentowano Politechnikę Lubelską. Prezentację poprowadził gość honorowy prof. Jerzy Lipski, Prorektor ds. Ogólnych PL. Wydział Mechaniczny, w tym Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych, przedstawił gospodarz posiedzenia prof. Antoni Świć (Politechnika Lubelska), członek Komitetu Inżynierii Produkcji PAN, zastępca przewodniczącej Sekcji.

Referaty z zakresu inżynierii produkcji wygłosili:

- Daniel Gąska: „Wdrożenie systemu informatycznego do sterowania i zarządzania produkcją oraz przepływem materiałowym w przedsiębiorstwie przemysłu maszynowego”
- Arkadiusz Gola: „Algorytm generowania ścieżek technologicznych w kontekście doboru podsystemu obrabiarek ESP”
- Jarosław Zubrzycki: „Modelowanie procesu skrawania materiałów kruchych. Informacja o projekcie Unijnym „Info-metamorfoza. Wzbudzenie ducha przedsiębiorczości wśród pracowników uczelni”.

Posiedzenie zakończyła dyskusja na tematy związane z inżynierią produkcji oraz stanem nauki polskiej w przededniu reform. Rozmowy te przeniesiono następnie w kuluary posiedzenia – na przygotowane przez gospodarza ognisko.

Tomasz Kusz

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI

■ Rozwój kadry naukowej

We wrześniu 2010 r. Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki nadała stopień doktora w dyscyplinie *elektrotechnika* osobom:

- dr inż. Maciej Pańczyk (pracownik Instytutu Informatyki WEiI) tytuł rozprawy: *Elementy nieskończone w metodzie elementów brzegowych*, promotor: prof. dr hab. inż. Jan Sikora;
- dr inż. Sylwester Adamek (asystent w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń WEiI) tytuł rozprawy: *Optymalna regulacja napięcia w sieciach rozdzielczych z generacją rozproszoną*, promotor: prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko;
- dr inż. Bogusław Oleksiejuk tytuł rozprawy: *Zastosowanie zmodyfikowanej metody Broydena w metodzie różnic skończonych dla zagadnień pola elektromagnetycznego*, promotor: dr hab. inż. Andrzej Nafalski, prof. PL.

Alicja Kwiatkowska

■ Działalność naukowa

W 2010 r. Katedra Matematyki sfinalizowała przyjęcie projektu do Programu Wykonawczego do Umowy Międzynarodowej o Współpracy Naukowo-Technicznej z Uniwersytetem Wiedeńskim. Tytuł projektu brzmi: „Probabilistyczne i statystyczne problemy w genetyce”. Jego koordynatorem ze strony Katedry Matematyki jest dr hab. Adam Bobrowski, prof. PL, a ze strony Uniwersytetu Wiedeńskiego profesor Andreas Futschik.

W dniach od 5 do 12 września w Uniwersytecie Wiedeńskim odbyło się spotkanie robocze współpracujących zespołów naukowców. Z Katedry Matematyki udział wzięli: prof. Adam Bobrowski, dr Iwona Malinowska i dr Małgorzata Murat. Zespoły pracowały nad zagadnieniem alternatywnego splicingu, zwanego także alternatywnym składaniem. Jest to zjawisko zachodzące w trakcie transkrypcji, czyli „przepisywania” informacji genetycznej zapisanej w kwasie dezoksyrybonukleinowym (DNA) do formy

kwasy rybonukleinowego (RNA). W wyniku alternatywnego splicingu na matrycy jednego genu, poprzez wycinanie pewnych jego fragmentów zwanych egzonami, tworzone są cząsteczki mRNA niosące informacje potrzebne do produkcji białka w komórce. Zaburzenia w funkcjonowaniu białek mogą powodować np. wzrost komórek nowotworowych, dlatego zjawisko alternatywnego splicingu jest intensywnie analizowane. Wiadomo, które egzony odpowiadają za produkcję poszczególnych białek, ale sam mechanizm wyboru egzonów, które w wyniku alternatywnego splicingu tworzą cząsteczkę mRNA, ciągle nie jest dobrze poznany. Tworzony model matematyczny ma na celu poznanie mechanizmu wyboru egzonów tworzących mRNA.

W 2010 r. ukazały się dwa ważne artykuły autorstwa prof. Adama Bobrowskiego:

- *Generation of Cosine families via Lord Kelvin's method of images*. Journal Evolution Equations 10 (2010), s. 663-675;
- *Lord Kelvin's methods of images in semigroup theory*. Semigroup Forum DOI: 10.1007/s 00233-010 9230, s. 1-11.

Prace dotyczą metody obrazów Kelvina pozwalającej sprowadzić zagadnienia z zadanymi warunkami brzegowymi do zagadnień bez ograniczeń brzegowych. Jeden z najwybitniejszych specjalistów z teorii półgrup operatorów profesor Jerome A. Goldstein z University of Memphis (USA) uznał wymienione prace za fundamentalne w dziedzinie teorii półgrup operatorów.

Wydawnictwo Cambridge University Press wyróżniło książkę A. Bobrowskiego *Functional analysis for probability and stochastic processes*, przygotowując jej specjalne wydanie na światowy Kongres Matematyków, który odbył się w sierpniu 2010 r. w Indiach.

W rankingu American Mathematical Society za lata 2009/2010 Katedra Matematyki WEiI znalazła się w grupie polskich

instytucji o największej liczbie publikacji matematycznych recenzowanych przez Mathematical Reviews.

Zbigniew Łagodowski

Współpraca międzynarodowa

W dniach 10-19 września 2010 r. gośćmi Politechniki Lubelskiej była grupa wykładowców i studentów Białoruskiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego (dawniej Politechnika Białoruska w Mińsku). W skład grupy wchodziło 11 studentów IV i V roku z Wydziałów: Energetyki, Budowy Maszyn i Budowlanego oraz prof. Valery Sheleh – Kierownik Katedry z Wydziału Budowy Maszyn, a także doc. Yuri Lasiuk – Prodziekan Wydziału Energetyki. Była to pierwsza wymiana studentów i wykładowców w ramach umowy o współpracy pomiędzy naszymi uczelniami, którą podpisali w roku ubiegłym Rektorzy: Politechniki Lubelskiej prof. Ma-

rek Opielak i Politechniki Białoruskiej prof. Boris M. Khrystalyev, członek rzeczywisty Akademii Nauk Białorusi.

Białoruski Narodowy Uniwersytet Techniczny jest najstarszą uczelnią techniczną na Białorusi. W grudniu 2010 r. będą odbywały się obchody 90. rocznicy jej powstania. Jednocześnie jest ona największą uczelnią techniczną na Białorusi i kształci na 15 wydziałach ponad 32 tys. studentów. Uczelnia posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora habilitowanego w 14 dyscyplinach.

Podczas pobytu w Lublinie studenci i wykładowcy z Białoruskiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego zwiedzili Wydział Elektrotechniki i Informatyki, gdzie zapoznali się ze strukturą Wydziału, kierunkami i specjalnościami kształcenia oraz wykonali szereg ćwiczeń laboratoryjnych. Odbyła się rozmowa z Dziekanem Wydziału prof. Waldemarem Wójcikiem. Na Wydziale Mechanicznym goście zapoznali się z kierunkami kształcenia i nowoczesnymi laboratoriami. Wiele ciekawych informacji studenci poznali na Wydziale Budownictwa i Architektury.

Odbyły się również trzy wycieczki dydaktyczne. W Zakładach Energetycznych goście zapoznali się z budową nowoczesnej stacji transformatorowej 110 kV oraz z metodami wykrywania uszkodzeń linii kablowych za pomocą tzw. wozów kablowych. W Elektrociepłowni Wrotków studentom pokazano cały proces produkcji ciepła i energii elektrycznej, poczynając od stacji uzdatniania wody, poprzez turbinę parowo-gazową, po dyspozytornię. W Zakładach „Elektromontaż” studenci zapoznali się z cyklem produkcyjnym stacji transformatorowych SN/nn. Organizatorem wycieczek dydaktycznych był prof. Czesław Karwat.

Nie mniej interesujący był program kulturalny wizyty. Goście zwiedzili Kazimierz nad Wisłą, Nałęczów, odbyła się piesza wycieczka po Lublinie ze zwiedzaniem Muzeum Lubelskiego i Kaplicy Zamkowej. Dwa wieczory były poświęcone wspólnym rozmowom i śpiewaniu białoruskich i polskich piosenek w Klubie Kazik.

Spotkanie Rektora Politechniki Lubelskiej ze studentami i wykładowcami z Białoruskiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego

18 września, w przedostatni dzień pobytu gości w Lublinie, wykładowcy i studenci Białoruskiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego spotkali się z Rektorem naszej Uczelni prof. Markiem Opielakiem. Podczas spotkania odbyła się wymiana zdań o celowości takich wizyt w następnych latach.

Paweł Zbukowski

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I ARCHITEKTURY

■ Jubileusz Katedry Mechaniki Budowli Politechniki Lubelskiej

Katedra Mechaniki Budowli na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej obchodzi w tym roku dwudziestolecie swojego powstania. Przez cały ten okres pracownicy wykazywali wielką aktywność na polu nauki, dydaktyki oraz pracach organizacyjnych na rzecz Wydziału oraz krajowych organizacji zawodowych i naukowych, jak: Polski Związek Techników i Inżynierów Budownictwa, Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa oraz Polskie Stowarzyszenie Inżynierii Wiatrowej. Aktywność zawodowa obejmowała także prace badawcze i usługowe na rzecz przemysłu, w szczególności wiele opracowań związanych z dynamiką i aerodynamiką budowli, takich jak: mosty podwieszane i stadiony sportowe. Osiągnięcia i możliwości badawcze, które może zaoferować Katedra dla swojego otoczenia na Politechnice oraz naszego regionu najlepiej można poznać, śledząc jej 20-letnią historię.

Katedrę Mechaniki Budowli utworzono na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej (obecnie Wydział Budownictwa i Architektury) 1 października 1990 r., przekształcając Zespół Mechaniki Konstrukcji Inżynierskich, działający w Katedrze Konstrukcji Budowlanych. Kierownikiem Katedry został prof. A. Flaga, pracownikami naukowo-dydaktycznymi byli: dr inż. J. Golec, dr inż. J. Podgórski, dr inż. E. Polonis-Gowin, dr inż. B. Szmygin oraz mgr inż. W. Kondratowicz, a pracownikiem technicznym została inż. M. Sontag. Przez dwadzieścia lat istnienia Katedry nastąpiła dosyć znaczna wymiana kadry, przyjęto do pracy dziesięć osób, a w związku z rezygnacją z pracy w Politechnice lub w wyniku odejścia na emeryturę 30 września 2010 r. skład Katedry liczył osiem osób, w tym: dr hab. inż. E. Błazik-Borowa (obecny kierownik KMB), dr inż. J. Podgórski, dr inż. J. Bęc, dr inż. T. Lipeczki, dr inż. P. Wielgos, dr inż. J. Szulej, mgr inż. T. Nowicki, inż. M. Sontag. Kolejni dwaj pracownicy mgr inż. M. Pięńko i mgr inż. A. Robak zostali przyjęci z pierwszym dniem roku akademickiego 2010/2011.

Profil dydaktycznej działalności Katedry był zawsze taki sam. Zajęcia, prowadzone przez pracowników KMB, to zajęcia z grupy przedmiotów związanych z mechaniką konstrukcji (np. mechanika teoretyczna, mechanika budowli, aerodynamika i dynamika budowli, konstrukcje wiszące itp.) oraz metodami numerycznymi w budownictwie (technologia informacyjna, metody obliczeniowe, metody komputerowe, itp.). W sumie Katedra prowadzi dziesięć przedmiotów na kierunku budownictwo i dwa przedmioty na kierunku architektura i urbanistyka, a o znaczącym udziale KMB w działalności dydaktycznej Wydziału świadczy fakt, że prowadzimy zajęcia ze studentami wszystkich lat.

Działalność naukowa pracowników KMB związana jest z następującymi dziedzinami: inżynierią wiatrową, dynamiką konstrukcji i nieliniową mechaniką ciała stałego.

Pracownicy Katedry są specjalistami od komputerowego modelowania konstrukcji, analiz statycznych i dynamicznych wszelkiego typu konstrukcji inżynierskich oraz obliczeń przepływów powietrza wokół obiektów budowlanych. Swoją wiedzę i doświadczenia wykorzystują w badaniach naukowych w ramach grantów badawczych, prac dla przemysłu i przy zdobywaniu kolejnych stopni naukowych.

Pracownicy Katedry Mechaniki Budowli

Obecnie pracownicy KMB realizują dwa granty badawcze z zakresu inżynierii wiatrowej. Jeden z grantów dotyczy obliczeń przepływów wokół przekrojów sekcyjnych mostów za pomocą metody wirów dyskretnych z uwzględnieniem możliwości drgań mostu. Obliczenia numeryczne są narzędziem, które służy do analizy możliwości powstania drgań giętno-skrętnych mostu, czyli zjawiska nazywanego flutterem. W ramach drugiego z grantów wykonywane są badania w tunelu aerodynamicznym budowli smukłych o przekrojach kołowych, kwadratowych i prostokątnych oraz konstrukcji kratowych, takich jak maszty i wieże. Wynikiem badań będą rozkłady ciśnienia i pola prędkości przyprywy, które zostaną wykorzystane do badań obciążenia tego typu budowli oraz weryfikacji wybranych modeli zjawisk aerodynamicznych. Pracownicy Katedry we współpracy z Katedrą Podstaw Konstrukcji Maszyn Wydziału Mechanicznego PL realizowali także projekty badawcze związane z mechaniką pękania materiałów kruchych w zastosowaniach do procesu urabiania skał.

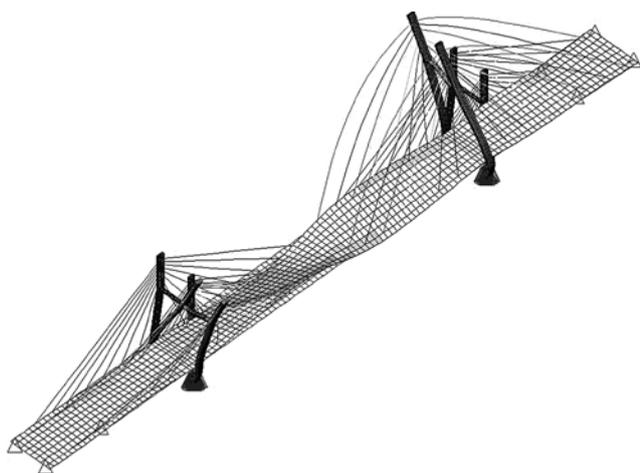
Osiągnięcia naukowe zostały opisane w wielu pracach, a w szczególności w takich monografiach, jak: „Problemy związane ze stosowaniem modelu turbulencji k-ε do wyznaczenia parametrów opływu budynków” (E. Błazik-Borowa, 2008), „Aerodynamika budowli smukłych i konstrukcji ciężnowo-prętowych” (A. Flaga, J. Podgórski, E. Błazik-Borowa, 2004) oraz „Numeryczne badania procesu skrawania skał izotropowych” (J. Podgórski, J. Jonak, 2004). Jedną z ważniejszych pozycji literaturowych z zakresu inżynierii wiatrowej

wej jest książka „Inżynieria wiatrowa” z roku 2008 napisana przez prof. Andrzeja Flagę, w której także zostały wykorzystane wyniki prac badawczych innych pracowników KMB.

Aktywność naukowa pracowników realizowana była także podczas organizowania konferencji naukowych. Katedra zorganizowała pięć konferencji „Wpływy środowiskowe na budowlę i ludzi” z udziałem pracowników uczelni polskich i zagranicznych. Ponieważ obok zaznaczenia swojego miejsca w nauce, zawsze bardzo istotną sprawą dla pracowników KMB było promowanie regionu. Dlatego konferencje odbywały się wyłącznie w miejscowościach Lubelszczyzny: Lublin (1994), Kazimierz Dolny (1997, 2007), Zwierzyniec (2001) i Susiec (2004). Tematyka konferencji obejmowała takie zagadnienia, jak: obciążenia środowiskowe (wiatr, śnieg, oblodzenie, temperatura, itd.), kombinacje obciążeń, interakcje budowlane i obciążenia środowiskowe, zagadnienia aparaturowe i pomiarowe w badaniach eksperymentalnych wpływów środowiskowych na budowlę i ludzi.

Dosyć istotna część pracy naukowo-badawczej w KMB jest związana z pracami badawczymi i usługowymi na rzecz przemysłu. Pracownicy Katedry wykorzystują swoją wiedzę i umiejętności badawcze zarówno do wykonywania różnego typu prac projektowych, jak i skomplikowanych analiz numerycznych. W ciągu dwudziestu lat istnienia Katedry wykonano wiele takich prac, a do najważniejszych należą:

- analizy aerodynamiczne mostów i kładek (np. most podwieszany III Tysiąclecia im. Jana Pawła II w Gdańsku, podwieszany most Siekierkowski w Warszawie, projektowany most podwieszany na trasie Krasinńskiego w Warszawie, most łukowy im. Jana Pawła II w Puławach, kładka pomiędzy dzielnicami Krakowa Ludwinów-Kazimierz), obejmujące numeryczne modelowanie konstrukcji, wyznaczanie częstości drgań, nieliniowe analizy statyczne, analizę pracy konstrukcji pod wpływem działania wiatru;

Symulacja drgań mostu Siekierkowskiego w Warszawie

- analizy statyczne i dynamiczne przemysłowych konstrukcji stalowych, takich jak: konstrukcje wsporcze urządzeń przemysłowych (konstrukcja wsporcza kotła w Zakładach Azotowych w Puławach, konstrukcja hali w kopalni Bogdanka, konstrukcja wsporcza elewatora w Hrubieszowie), zbiorniki (Cersanit w Krasnymstawie), maszty z odciągami (w Giedlarowej k. Leżajska), skomplikowane konstrukcje przekryć (hala Cersanitu

w Krasnymstawie, przekrycie kościoła przy ul. Skierki w Lublinie) itp.;

- numeryczne analizy aerodynamiczne obiektów sportowych (np. Stadion Lecha w Poznaniu) wraz z doбором tłumików masowych;
- analizy statyczne budowli tymczasowych takich, jak: rusztowania i szalunki budowlane (kilkadziesiąt projektów);
- projekty budowlane i wykonawcze obiektów inżynierskich;
- analizy statyczne prototypów urządzeń;
- badania numeryczne przepływów wokół budynków i innych obiektów budowlanych.

Poza obliczeniami numerycznymi pracownicy KMB wykonują także badania polegające na pomiarach przyspieszeń drgań. Badania takie wraz z analizą widmową są przydatne w ocenie komfortu przebywania w budynkach mieszkalnych, poruszania się po mostach oraz pracy w zakładach przemysłowych.

Przedstawione przykłady prac naukowo-badawczych oraz wykonanych zleceń dla przemysłu świadczą o tym, że wiedza pracowników KMB jest oparta na praktyce inżynierskiej i może być wykorzystywana przez firmy naszego regionu, prowadzące działalność w zakresie szeroko rozumianego budownictwa oraz innych dziedzin, w których istotne są wstępne wytrzymałościowe, statyczne i dynamiczne analizy komputerowe.

Prace organizacyjne na rzecz Wydziału, które inicjowali i prowadzili pracownicy KMB w znaczny sposób przyczyniły się do zmiany infrastruktury budynku WBiA oraz zmian w dydaktyce. Do najważniejszych z tych prac należą:

Organizacja i prowadzenie od 1992 r. wydziałowego Laboratorium Metod Numerycznych, które obejmuje obecnie 3 pracownie komputerowe z 16 stanowiskami każda. Organizatorem i kierownikiem LMN jest J. Podgórski. Działalność i funkcjonowanie tego Laboratorium przez wiele lat możliwe było tylko dzięki społecznej pracy wielu pracowników KMB. Istnienie dostępnych dla wszystkich katedr WBiA laboratoriów komputerowych przyczyniło się do unowocześnienia zajęć dydaktycznych, a niekiedy wręcz umożliwiło nauczanie wielu przedmiotów niezbędnych inżynierowi XXI wieku.

Przygotowanie i doprowadzenie do końcowego sukcesu projektu modernizacji infrastruktury budynku WBiA, który realizowany był w ramach Programu Rozwój Polski Wschodniej. Głównym projektantem modernizacji budynku była E. Błazik-Borowa, a członkami zespołu koordynującego i prowadzącego nadzór nad wykonaniem prac budowlanych byli J. Podgórski i P. Wielgos.

Utworzenie na Wydziale redakcji pisma naukowego „Budownictwo i Architektura”, które zostało umieszczone na punktowanej przez MNiSzW liście czasopism krajowych. Sekretarzem redakcji i redaktorem technicznym, bez którego zaangażowania pismo z pewnością nie ukazywałoby się tak często, jest T. Lipecki.

Zmiana pokoleniowa, która dokonała się w ciągu 20 lat istnienia Katedry spowodowała, że młoda (średni wiek pracownika jest niższy od 40 lat), aktywna kadra naukowa składa się wyłącznie z absolwentów WBiA. Do pracy w Katedrze przyjmowani byli zawsze najlepsi absolwenci, a to dobrze rokuje na przyszłość.

Ewa Błazik-Borowa, Jerzy Podgórski

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA

WYDARZENIA

- Prof. dr hab. Lucjan Pawłowski, Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska PL otrzymał tytuł Президент Академии (President of the Academy) wydany przez Международною Общественною Академию Экологической Безопасности и Природопользования МОАЭБП (International Social Academy of Ecological Safety and Nature Management – ISAESNM) z Moskwy. Dr hab. Artur Pawłowski, prof. PL otrzymał dyplom członkowski tej Akademii.
- Prof. dr hab. Henryk Sobczuk wyjechał do Danii na Uniwersytet Duński w Lyngby w charakterze Visiting Professor w terminie od 1 października do 14 listopada 2010 r.
- Od 1 października 2010 r. Wydział Inżynierii Środowiska jest wydziałem dwukierunkowym. Kształci studentów na kierunku inżynierii środowiska oraz fizyka techniczna. Zmiany nastąpiły w związku z likwidacją Instytutu Fizyki w Wydziale Podstaw Techniki.

Marta Korniluk

KONFERENCJE

- 5-8 września 2010 r. w Kazimierzu Dolnym odbył się workshop *Management of Indoor Air Quality*. Organizatorami wydarzenia byli: Lubelskie Towarzystwo Naukowe, Sieć Naukowa *Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems* oraz Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej. Wzorem lat ubiegłych konferencja poświęcona została problemom jakości powietrza w pomieszczeniach, metodom jego oceny, zanieczyszczeniom fizycznym, chemicznym i biologicznym, wpływowi na zdrowie i efektywność pracy oraz metodom poprawy jakości powietrza. Na konferencję przybyli członkowie licznych ośrodków naukowych z kraju i z granicy. Podczas obrad odbyły się również dyskusje panelowe dotyczące trendów i kierunków badań w Polsce i na świecie oraz działań, jakie należy podjąć dla poprawy jakości środowiska wewnętrznego. Materiały konferencyjne zostaną wydane w języku angielskim w formie monografii w międzynarodowym wydawnictwie Francis&Taylor.
- 19-22 września 2010 r. na Wydziale Inżynierii Środowiska odbyła się konferencja „Rozwój zrównoważony – teoria i praktyka”. Swoją obecnością obrady uświetniło liczne grono specjalistów z dziedziny zrównoważonego rozwoju reprezentujących renomowane ośrodki naukowe z Polski i Europy. Obrady zakończyła dyskusja dotycząca praktycznych aspektów wdrażania filozofii

rozwoju zrównoważonego w każdej dziedzinie życia społecznego i ekonomicznego oraz w ochronie środowiska naturalnego naszej planety.

Agnieszka Żelazna, Marta Korniluk

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Corocznie Wydział Inżynierii Środowiska odwiedza grupa studentów, którzy przyjeżdżają w ramach programu wymiany Erasmus. Przez cały semestr uczestniczą w zajęciach razem ze studentami IV roku inżynierii środowiska. W tym roku odwiedziło Wydział 13 studentów z Ukrainy, Turcji, Nepalu, Hiszpanii i Portugalii.

Na Wydziale Inżynierii Środowiska przebywa od zeszłego roku doktorant z Chińskiej Akademii Nauk z Nanjing, pan Cao Yucheng (Institute of Soil Science, Chinese Academy of Sciences, Nanjing). Prowadzi on badania dotyczące pozyskiwania energii z surowców odnawialnych.

Marta Korniluk

Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej od kilku lat bardzo aktywnie współpracuje z uczelniami Królestwa Danii. We współpracę naukową jest przede wszystkim zaangażowany Zakład Inżynierii Środowiska Wewnętrznego, gdyż Dania jest jednym z krajów UE, w którym badania nad jakością środowiska wewnętrznego podjęto już w latach 60. W kraju tym znajdują się laboratoria referencyjne Unii Europejskiej (pomiaru odczuwalnej jakości powietrza), laboratoria kontroli emisji z materiałów wykończeniowych i wyposażenia wnętrz, etc.

Współpraca obejmuje: Duński Uniwersytet Techniczny w Lyngby – DTU, Politechnikę w Aalborg, VIA University College w Horsens.

Współpraca ma także wymierne korzyści dla studentów, ponieważ mają okazję studiować na uczelniach duńskich przez jeden semestr w ramach programu Unii Europejskiej LLP-Erasmus lub odbywać praktyki w duńskich firmach.

Współpraca z VIA University College w Horsens koncentruje się na przygotowaniu programu „double degree” to znaczy wspólnego programu dydaktycznego, w wyniku którego studenci polscy i duńscy (maksymalnie do 15 rocznie) uzyskiwaliby dyplomy inżyniera obu partnerskich uczelni. Umowa o współpracy naukowej i dydaktycznej została podpisana w lutym 2009 roku.

W dniach 12-14 października na WIŚ gościli dr Randi Warrncke Nissen, Kierownik Biura Współpracy z Zagranicą, VIA University i dr Kirsten Malte Iversen z Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Środowiska, VIA University celem sfinalizowania prac nad wspólnym programem studiów.

Marzenna R. Dudzińska

Senior Lawyers Program

Od roku 2007 Wydział Inżynierii Środowiska uczestniczy w Senior Lawyers Program – projekcie administrowanym przez Center for International Legal Studies, Salzburg, Austria. W ramach projektu na WIŚ przyjeżdżają emerytowani prawnicy z USA i w semestrze zimowym prowadzą zajęcia w języku angielskim dla studentów polskich, studentów w ramach wymiany bilateralnej z Politechniką Cottbus, Politechniką w Łucku oraz studentów Erasmusa.

W 2010 r. tego typu zajęcia odbyły się po raz czwarty.

Mrs. Jerry English – amerykańska specjalistka od prawa ochrony środowiska, oprócz praktyki adwokackiej posiada też doświadczenie polityczne, gdyż była Komisarzem (ministrem) ds. Środowiska rządu stanowego New Jersey. Prowadzi zajęcia nt. podejmowania decyzji środowiskowych w USA, gdzie istotnym elementem jest tzw. *publing hearing*, czyli przesłuchania (publiczne) wszystkich zainteresowanych stron, w tym organizacji mieszkańców, NGOs, organów rządowych i samorządowych. Zajęcia odbywają się z aktywnym udziałem studentów, którzy wcielają się w rolę przedstawicieli stanu lub mieszkańców.

Marzenna R. Dudzińska

POMOC POWODZIANOM W JANOWCU

Politechnika Lubelska stawia sobie za misję nie tylko przekazywanie studentom niezbędnej wiedzy i umiejętności, ale także kształtowanie odpowiedzialnych postaw. Uznając jako fundamentalną wartość ludzką – solidarność – nie można pozostać obojętnym na ludzką tragedię. Godną dostrzeżenia i docenienia okazała się postawa dwóch grup studentów inżynierii środowiska (16- i 17-osobowych), którzy w ciągu dwóch dni służyli pomocą powodzianom.

W nocy z 7 na 8 czerwca 2010 r. został przerwany wał i Wisła zalała ok. 1000 ha powierzchni gminy Janowiec, miejscowości: Brzeście, Janowice i niżej położoną część Janowca. Akcję pomocy powodzianom ze studentami III i IV roku inżynierii środowiska zorganizował prof. Witold Stępniewski. Zaledwie w ciągu 3 godzin od zgłoszenia potrzeby znaleźli się chętni do pomocy, wynajęto dowóz i zorgani-

zowano odzież ochronną. W dniach 17 i 18 czerwca zaopatrzeni w sprzęt studenci byli na miejscu tragedii. Wynosili z domów zniszczone przedmioty codziennego użytku, opróżniali garaże, oczyszczali teren z worków z piaskiem. Przy okazji studenci pogłębili praktyczną wiedzę z zakresu ochrony środowiska i budowy wałów przeciwpowodziowych. Prace porządkowe trwały do późnego wieczora. Wyjazd sponsorowali Prorektor ds. Nauki prof. Zbigniew Pater oraz Dziekan WIŚ prof. Lucjan Pawłowski. Pomimo faktu, że taka pomoc to zaledwie kropla w morzu potrzeb powodzian, dowodzi ona wrażliwości i odpowiedzialności naszych studentów.

Anna Łysik, Marta Korniluk

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA

Rozwój kadry naukowej

- 15 lipca 2010 r. na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Joanny Wyrwisz** z Katedry Marketingu Politechniki Lubelskiej pt. „Metoda wdrażania innowacji produktowych”. Promotorem był prof. Krzysztof Santarek z Politechniki Warszawskiej, zaś recenzentami pracy prof. Janusz Czekaj z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie oraz prof. Andrzej Pomykalski z Politechniki Łódzkiej. 30 września 2010 r. Rada Wydziału Zarzą-

dzania UEK podjęła uchwałę o nadaniu mgr inż. Joannie Wyrwisz stopnia doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu.

- 30 czerwca 2010 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej odbyła się obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Grzegorza Kłosowskiego** z Katedry Organizacji Produkcji pt. „Sterowanie transportem wewnętrznym z zastosowaniem metod sztucznej inteligencji”. Promotorem był prof. Jerzy Lipski, a recenzentami: prof. Bożena Skołod z Politechniki Śląskiej oraz prof. Antoni Świć.
- 5 lipca 2010 r. na Wydziale Ekonomicznym Politechniki Radomskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej

mgr inż. Anny Żelaznej-Blicharz z Katedry Ekonomii i Zarządzania Gospodarką Politechniki Lubelskiej pt. „Ekonomiczne aspekty społecznej odpowiedzialności wobec środowiska naturalnego na przykładzie przedsiębiorstw w województwie lubelskim”. W dniu 30 września 2010 r. Rada Wydziału Ekonomicznego podjęła uchwałę o nadaniu mgr inż. Annie Żelaznej-Blicharz stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii.

Anna Walczyna

■ Inauguracja roku akademickiego 2010/2011

5 października 2010 r. zainaugurowano kolejny rok akademicki na Wydziale Zarządzania. W uroczystości uczestniczyły władze Wydziału, z Panią Dziekan prof. Ewą Bojar na czele, Prorektor ds. Ogólnych PL prof. Jerzy Lipski, Prodzicekani dr Anna Arent i dr Zygmunt Żminda, a także pracownicy i studenci kierunków zarządzanie oraz zarządzanie i inżynieria produkcji.

W inauguracyjnym wystąpieniu Pani Dziekan przedstawiła historię oraz charakterystykę Wydziału. Najlepszym absolwentom i rozpoczynającym studia, dyplomy oraz indeksy zostały wręczone przez Panią Dziekan oraz Prodzicekani Wydziału Zarządzania i Wydziału Mechanicznego (studia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji prowadzone są wspólnie z WM) w trakcie uroczystej inauguracji. W tym miejscu warto również nadmienić, iż w marcu 2010 r. kierunek zarządzanie uzyskał pozytywną akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej na maksymalny okres, tj. 5 lat.

Poza studiami I i II stopnia na Wydziale prowadzone są również studia podyplomowe: MBA, menedżerskie, informatyczne oraz Zarządzanie i organizacja zamówień publicznych. W minionym roku akademickim studia podyplomowe ukończyły łącznie 145 osób.

Ważnym punktem inauguracji było wręczenie nagród Rektora wyróżniającym się pracownikom naukowo-dydaktycznym oraz inżynierijno-technicznym.

Wykład inauguracyjny *Regional Competitiveness through Triple Helix Model: A Case Study* wygłosił prof. Francisco José Lopes de Sousa Diniz, z Centro de Estudos Transdisciplinares para o Desenvolvimento Universidade de Trás-os-Montes e Alto Douro Vila Real w Portugalii.

Uroczystość, tradycyjnie już, zakończyło wspólne odśpiewanie Gaudeamus Igitur. Po części oficjalnej indeksy zostały wręczone także pozostałym studentom obydwu kierunków.

Anna Walczyna

Władze Wydziału Zarządzania i Uczelni w trakcie inauguracji. Od prawej: prof. E. Bojar – Dziekan Wydziału Zarządzania; prof. J. Lipski – Prorektor Politechniki Lubelskiej; dr Z. Żminda – Prodzicekan Wydziału Zarządzania; prof. P. Drożdziel – Prodzicekan Wydziału Mechanicznego, dr A. Arent – Prodzicekan Wydziału Zarządzania (fot. L. Panasiewicz)

Wręczenie nagród Rektora PL za osiągnięcia naukowe. Nagrodę z rąk Prorektora PL – prof. J. Lipskiego otrzymuje dr inż. A. Paździor (fot. L. Panasiewicz)

latach: prof. Robert Nelson, prof. James A. Leach oraz prof. Scott Johnson.

Profesorowie Uniwersytetu Illinois – Scott Johnson i James Leach, kierownik programu polsko-amerykańskich menedżerskich studiów podyplomowych Master of Business Administration prof. dr hab. Ewa Bojar oraz koordynator studiów dr Andrzej Róžański z absolwentami (fot. Jacek Kuterek)

■ Jubileusz studiów MBA

W dniu 3 września 2010 r. na Wydziale Zarządzania odbyła się uroczysta ceremonia wręczenia dyplomów i certyfikatów absolwentom polsko-amerykańskich podyplomowych studiów menedżerskich w specjalnościach zarządzanie i marketing oraz rozwój zasobów ludzkich, a także studiów Master of Business Administration. Była to uroczystość jubileuszowa, podsumowująca 15-lecie trwania tych studiów.

W ceremonii wzięli udział: Prorektor ds. Studenckich prof. Stanisław Skowron, Kierownik programu MBA prof. Ewa Bojar, Koordynator programu dr Andrzej Róžański, Prodzicekan Wydziału Zarządzania dr Zygmunt Żminda, Prodzicekan College of Education University of Illinois w Urbana-Champaign prof. Scott Johnson, prof. James A. Leach, a także gość honorowy – Pani Genowefa Tokarska, Wojewoda Lubelski oraz doradca Wojewody – Nina Róžańska. Wśród zaproszonych gości był również członek Zarządu Województwa Lubelskiego Marek Flasiński.

Uroczystość otworzyła prof. Ewa Bojar, która przypomniała genezę programu, podkreślając, iż tak długa współpraca możliwa jest dzięki życzliwości i zaangażowaniu ludzi, którzy od lat związani są z programem. Od roku 1995 do chwili obecnej programem nieprzerwanie kierują prof. Ewa Bojar i dr Andrzej Róžański oraz ze strony amerykańskiej w kolejnych

Prorektor Politechniki Lubelskiej prof. Stanisław Skowron, gratulując słuchaczom ukończenia tych prestiżowych studiów a organizatorom długoletniej współpracy, wskazał, iż program wpisuje się w ideę kształcenia ustawicznego.

W uznaniu zasług w dziedzinie rozwoju współpracy naukowo-dydaktycznej University of Illinois i Politechniki Lubelskiej prof. Scott Johnson i prof. James Leach z rąk Wojewody Lubelskiego Genowefy Tokarskiej otrzymali Medale Wojewody Lubelskiego. Prof. Scott Johnson podziękował organizatorom programu za długoletnią współpracę, przybliżył uczestnikom osiągnięcia Uniwersytetu Illinois oraz życzył sukcesów absolwentom.

W swoim przemówieniu Pani Genowefa Tokarska przypomniała, iż pierwsi absolwenci otrzymali dyplomy i certyfikaty w specjalnościach: marketing, logistyka oraz zarządzanie zasobami ludzkimi z rąk przedstawicieli obu uczelni oraz Pana Daniela Frieda, Ambasadora USA w Warszawie w roku 1996. „Z dużą satysfakcją przyjęliśmy informację tygodnika „Wprost”, który w roku 2008 w rankingu studiów MBA sklasyfikował realizowany przez Politechnikę Lubelską program na 6. miejscu w kraju. Rokroczny wzrost pozycji i prestiżu studiów MBA Politechniki Lubelskiej i Uniwersytetu Illinois jest potwierdzeniem ich

Za wkład w rozwój współpracy naukowo-dydaktycznej University of Illinois i Politechniki Lubelskiej profesor James A. Leach otrzymał z rąk Wojewody Lubelskiego Pani Genowefy Tokarskiej Medal Wojewody Lubelskiego (fot. Jacek Kuterek)

jakości oraz stabilnej pozycji na lubelskim i ogólnopolskim rynku edukacji menedżerskiej. Przemiany gospodarcze zachodzące w Polsce determinują oczekiwania menedżerów, co wpływa na organizatorów mobilizująco, a wyciężona praca nad jakością i aktualizacją wiedzy tu przekazywanej przynosi efekty. Corocznie notowany wzrost liczby słuchaczy z całej Polski na menedżerskich studiach podyplomowych realizowanych przez Wydział Zarządzania Politechniki Lubelskiej świadczy o jakości przekazywanej wiedzy. Do chwili obecnej program ukończyło ponad 1500 słuchaczy,

którzy pracują nie tylko w województwie lubelskim i innych częściach naszego kraju, ale również poza jego granicami”.

Marek Flasiński, członek Zarządu Województwa Lubelskiego, a jednocześnie absolwent programu w swoim wystąpieniu wskazał na zmiany, jakie nastąpiły w Polsce w ostatnich latach, a w szczególności na integrację z Unią Europejską, która daje nowe możliwości współpracy i rozwoju oraz pozyskiwania środków na różnego rodzaju przedsięwzięcia gospodarcze i naukowe, przyczyniające się do rozwoju ekonomicznego i społecznego naszego regionu.

W dalszej części uroczystości absolwenci otrzymali z rąk przedstawicieli obu uczelni dyplomy i certyfikaty ukończenia studiów.

Ewa Daszczuk, Jacek Kuterek

WYDZIAŁ PODSTAW TECHNIKI

■ Co dalej z Wydziałem?

Wywiad z Dziekanem

Wydziału Podstaw Techniki

prof. dr hab. inż. Mykhaylo Pashechko

– Panie Profesorze rozmawialiśmy w 2008 roku, gdy został Pan pierwszym dziekanem nowego wydziału. Jak Pan ocenia miniony czas, co było największym problemem?

Nie da się ukryć, że problemów do rozwiązania było wiele, począwszy od zapewnienia sal dla procesu dydaktycznego, pomieszczeń dla władz wydziału i dziekanatu, zintegrowania pracowników i jednostek organizacyjnych tworzących Wydział, po rozwiązanie konfliktu, który od wielu lat niszczył środowisko fizyków. Największym kłopotem są jednak sprawy finansowe – każdy rok budżetowy Wydział kończył na minusie. Ta sytuacja była bardzo stresująca dla mnie, dla władz Uczelni i pozostałych Dziekanów.

– Co w takim razie udało się przez ten czas zrobić?

Sprawy organizacyjne dotyczące pomieszczeń zostały załatwione pomyślnie. Rada Wydziału poparła mój wniosek, aby z Instytutu Fizyki wydzielić Katedrę Fizyki Stosowanej, której kierownikiem został prof. K. Sangwał. W celu pozyskania większej liczby studentów uruchomiono nowy kierunek studiów – matematykę, który od pierwszego naboru cieszy się niesłabnącym zainteresowaniem. Rekrutacja od trzech lat jest na poziomie 120 studentów (planowano początkowo tylko 60 miejsc). Zwiększono znacząco nabór na kierunku edukacja techniczno-informatyczna. W latach 2007-2008 oraz 2008-2009 przyjmowano odpowiednio 45 i 70 studentów, w poprzednim roku przyjęto ponad 180 osób, zaś w bieżącym blisko 140 studentów. Niestety liczba chętnych na kierunek fizyka techniczna pozostawała niezmienna – na poziomie około 35 osób.

– Czy te działania pozwoliły rozwiązać problemy finansowe WPT?

Niestety nie. Zbyt wielu naszych pracowników prowadziło zajęcia na innych

wydziałach, a algorytm rozdzielający fundusze Uczelni nie uwzględniał takiej sytuacji. Ponadto Wydział nie miał dodatkowego finansowania, ponieważ nie uzyskał właściwej kategorii. Malejący nabór na studia niestacjonarne nie przyczynił się do zwiększenia własnych przychodów. W moim odczuciu Wydział zatrudniał również zbyt wiele osób w grupie pracowników technicznych. Po trzech latach działalności okazało się, że Wydział nie jest w stanie sam zaradzić wszystkim problemom i pokonać kłopoty finansowe. Istniejący w strukturze Wydziału Instytut Fizyki nie spełniał od dwóch lat wymagań zapisanych w statucie Uczelni. Trzeba w tym miejscu dodać, że jednym ze skutków ujemnego wyniku finansowego było wstrzymanie przyznawania naukowych i dydaktycznych nagród Rektora dla pracowników Wydziału.

– Co więc wydarzyło się nowego w ostatnim czasie?

Po pierwsze, w problem naprawy stanu Wydziału włączyły się władze Uczelni. Senat w marcu br. przegłosował uchwałę o powołaniu komisji ds. restrukturyzacji WPT. Jej prace pozwoliły właściwie ocenić istniejącą sytuację i podjąć konkretne decyzje. Po drugie, Rektor zapewniając, że nikt nie zostanie zwolniony z PL, zniósł Instytut Fizyki oraz przeniósł kilkunastu pracowników Wydziału (z grupy fizyków i matematyków) na WIŚ, WM oraz WEiI, ponadto kilku pracowników uzyskało świadczenia emerytalne i przejdą na emeryturę. Po trzecie, kierunek fizyka techniczna został przeniesiony na WIŚ.

– Czy te działania władz Uczelni będą wystarczające dla definitywnej poprawy sytuacji finansowej WPT?

Przeprowadzona symulacja finansowania przy zastosowaniu algorytmu podziału pieniędzy na poszczególne wydziały pokazuje, że deficyt WPT zostanie znacząco zredukowany (oczywiście jeśli współczynniki w obowiązującym obecnie algorytmie nie zostaną zmienione). Ponadto WPT uzyskał kategorię III, co w tabeli nowej ustawy lokuje w kategorii „B”, a dzięki temu uzyskamy pieniądze na badania naukowe z częściową możliwością finansowania wynagrodzenia pracowników naukowo-dydaktycznych. Wydział uruchomił również studia podyplomowe na dwóch specjalnościach: pedagogika oraz od tego roku dydaktyka techniki.

– Jaka jest przyszłość kierunku edukacja techniczno-informatyczna?

Jestem przeświadczony, że z tym kierunkiem będzie dobrze. Raport Państwowej Komisji Akredytacyjnej nie zawierał żadnych uwag i uzyskano akredytację na kolejne 5 lat. Teraz czeka nas intensywna praca, aby prawidłowo przeprowadzić rekrutację na II stopień tego kierunku. Musimy zadbać o to, by przyszli do nas absolwenci uczelni niepublicznych, studiujący na różnych kierunkach pokrewnych.

– Wydaje się jednak, że władze WPT będą musiały również zwrócić uwagę na naukowy rozwój swoich pracowników?

To nie podlega żadnej dyskusji. Jako Dziekan nieustannie podejmuję działania, aby pozyskać dodatkowe pieniądze na badania naukowe. Nie jest to jednak takie łatwe. Konkurencja jest bardzo duża, ale liczę na to, że w koń-

cu uda się przejść pomyślnie przez wszystkie sита oceny i będziemy mogli pokazać nasz potencjał twórczy. W tym miejscu dodam, że Wydział uruchomił czasopismo *Postępy Nauki i Techniki*, które znalazło się na ministerialnej liście czasopism punktowanych (6 pkt). Ponadto czasopismo *Problems of Tribology* wydawane na Ukrainie, którego jestem członkiem komitetu naukowego, również znalazło się na ww. liście (6 pkt). Myślę, że to znacząco ułatwi możliwość publikowania młodym pracownikom naukowo-dydaktycznym naszego Wydziału. Muszę jeszcze powiedzieć, że nie jestem zadowolony z aktywności naukowej profesorów, którzy w większości nie przygotowują zarówno publikacji naukowych drukowanych w czasopismach z listy filadelfijskiej, jak i projektów badawczych.

– Dziękuję za rozmowę i życzę pomyślności w dalszych pracach na rzecz WPT.

Rozmawiał: Jerzy Montusiewicz

■ Nowe studia podyplomowe

Od 1 października 2010 roku na WPT uruchomione zostały nowe jedyne w regionie studia podyplomowe dla nauczycieli, które dają uprawnienia do nauczania przedmiotu *zajęcia techniczne* w szkołach podstawowych i gimnazjach. Program studiów podyplomowych został przygotowany zgodnie z wymaganiami rozporządzenia MENiS z dnia 7 września 2004 roku w sprawie standardów kształcenia nauczycieli. Obejmuje on takie przedmioty, jak: nauka o materiałach, techniki wytwarzania, elektrotechnika z elektroniką, dydaktyka techniki, technologia informacyjna w nauczaniu techniki, rysunek techniczny oraz wychowanie komunikacyjne. Zakres przygotowania merytorycznego do nauczania techniki jest zgodny z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009 r. Nr 4, poz. 17). Czas trwania studiów wynosi 3 semestry, a liczba realizowanych godzin to 357, w tym 168 godz. wykładów oraz 189 godz. laboratoriów, ćwiczeń i seminarium. Studia kończą się napisaniem pracy oraz egzaminem.

Konrad Gauda

■ Wykłady w Lizbonie – program Erasmus

Na przełomie września i października prof. Grzegorz Gładyszewski wygłosił trzy wykłady dla studentów i doktorantów Politechniki Lizbońskiej (Portugalia) – tematy wykładów: *X-ray diffraction in multilayered systems*, *Ion beam mixing in metallic superlattices* oraz *Stress and strain in ultrathin metallic layers*. Wyjazd nastąpił w ramach programu ERASMUS i umowy, której inicjatorem podpisania był niespełna dwa lata temu prof. G. Gładyszewski. Nasz wykładowca przywiózł też miłą, choć nieoficjalną jeszcze wiadomość – koordynator programu Erasmus z Politechniki Lizbońskiej prof. Joao Seixas podpisał kolejne zgody na wyjazd portugalskich studentów do Lublina.

Dariusz Chocyk

■ Rekrutacja – podsumowanie

W roku akademickim 2010/2011 prowadziliśmy rekrutację na trzech kierunkach studiów stacjonarnych I stopnia: edukacja techniczno-informatyczna, matematyka i fizyka techniczna. Największym powodzeniem wśród kandydatów cieszył się kierunek ETI (w tym roku przyjęliśmy 140 kandydatów, natomiast w roku ubiegłym 184 osoby) oraz matematyka. Kierunek ten w PL istnieje dopiero od trzech lat i mimo niższej demograficznej cieszy się on dużą popularnością wśród kandydatów (w br. przyjęto ponad 100 kandydatów, zaś w poprzednich latach ponad 120 osób).

Z przeprowadzonych przez nas badań ankietowych wynika, że nasi studenci pochodzą przeważnie z małych miejscowości i terenów wiejskich województwa lubelskiego i ościennych. Nie bez znaczenia dla rekrutacji jest fakt naszej dobrej współpracy ze szkołami średnimi naszego regionu oraz odwiedziny naszych pracowników w liceach ogólnokształcących i technikach podczas dni otwartych i w święto patrona szkoły.

Marcin Barszcz

■ 16. Międzynarodowa Konferencja Wzrostu Kryształów, Pekin (Chiny), 9-13.08.2010 r.

Konferencja zorganizowana została wraz z 14. Międzynarodową Konferencją Wzrostu z Par i Epitaksji. Gospodarzem Konferencji było Chińskie Towarzystwo Wzrostu Kryształów pod nadzorem Międzynarodowej Organizacji

Wzrost Kryształów. Politechnikę Lubelską reprezentował prof. Keshra Sangwal, który wygłosił prezentację pt. „Recent developments in understanding of the metastable zone width of different solute-solvent systems”, opartą na badaniach z ostatnich 2 lat.

Następna konferencja z tej serii pod nową nazwą „17. Międzynarodowa Konferencja Wzrostu Kryształów i Epitaksji” odbędzie się w sierpniu 2013 roku w Warszawie, po raz pierwszy w Polsce. Zostanie ona zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Wzrostu Kryształów.

JeM

ŻYCIE STUDENCKIE

■ Nowe władze w Samorządzie Studenckim PL

■ O sobie

Nazywam się Arkadiusz Urzędowski. Jestem studentem Wydziału Budownictwa i Architektury oraz Wydziału Podstaw Techniki. W nauce pasjonuje mnie projektowanie przestrzenne 3D w programie Autocad. Moja praca magistersko-inżynierska obejmować będzie m.in. wizualizację części budynków Politechniki Lubelskiej.

W wolnym czasie lubię podróżować, cenię sobie nowe doświadczenia i poznawanie nowych ludzi.

Jedną z pasji, która pochłania mój czas, jest działalność w Samorządzie Studenckim Politechniki Lubelskiej.

Moja przygoda z pracą społeczną rozpoczęła się na I roku studiów. Wówczas pracowałem w szeregach Wojewódzkiego Centrum Wolontariatu w programie „Most”. Następnie pomagałem w ośrodku zlokalizowanym w sąsiedztwie Politechniki „Domostwie Amigoniańskim”. Z Samorządem Studenckim zetknąłem się na II roku stu-

diów. Kolega namówił mnie do wystartowania w wyborach do Rady Mieszkańców Domu Studenckiego. I tak się zaczęło... W niedługim czasie zostałem Przewodniczącym Osiedla Akademickiego. Dzięki staraniom Rady udało nam się uruchomić klub studencki w podziemiach DS. 3. Kierowałem jednocześnie Komisją Sportu przy Samorządzie, przeprowadzając pierwszy amatorski międzyuczelniany turniej sportowy (PL vs UMCS), czy wprowadzając taką inicjatywę jak „Liga Mistrzów Politechniki Lubelskiej”. Miałem przyjemność reprezentować Politechnikę na forum ogólnopolskim, przy wyborach do Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, czy Forum Uczelni Technicznych.

W ostatnich dwóch latach byłem wiceprzewodniczącym Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego.

Myślę, że wiedza i doświadczenie jakie zdobyłem przez ten czas, pozwolą mi sprawnie pokierować tak istotną organizacją, jaką jest Samorząd Studencki.

■ Więcej zaangażowania ze strony studentów

Rozmowa z Arkadiuszem Urzędowskim, Przewodniczącym Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej

– Z nowym rokiem akademickim swoją działalność rozpoczęły nowe władze Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej. Przedstaw proszę czytelnikom „Biuletynu” cele i plany na najbliższe dwa lata, którym będziesz przewodniczył w czasie swojej kadencji.

W nadchodzącej kadencji pragnę zrealizować plan, który przede wszystkim przewiduje aktywizację wszystkich samorządowców... i nie tylko. W końcu Samorząd Studencki tworzą wszyscy studenci. Chciałbym, aby Samorząd stał się ruchem, który będzie prowadził tę ponad dziesięciotysięczną grupę młodych, pełnych pasji ludzi, a nie izolował się od reszty społeczności akademickiej.

Pragnę również położyć duży nacisk na świadomość praw i obowiązków studentów wynikających zarówno z ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, jak i Statutu Politechniki Lubelskiej. W najbliższym czasie uruchomione zostaną szkolenia z funduszu pomocy materialnej dla samorządowców. Czynimy starania, aby wystawić kandydata na studenckiego eksperta do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Moim osobistym celem w strukturach Samorządu Studenckiego jest miejsce w Radzie Studentów PSRP.

Juwenalia? Odpowiem krótko: jak zawsze najlepsze, największe i najgłośniejsze w Lublinie!

– Lublin znalazł się na tzw. krótkiej liście miast zakwalifikowanych do drugiego, finałowego etapu konkursu o ty-

tuł Europejskiej Stolicy Kultury w 2016 roku, a jedną z osi tematycznych aplikacji jest „Kultura wiedzy” odnosząca się wprost do uczelni i ich relacji z urzeczywistnieniem celów edukacji. W jaki sposób środowisko studenckie Politechniki Lubelskiej ma zamiar włączyć się w proces ESK 2016?

Kandydatura Lublina do tytułu Europejskiej Stolicy Kultury 2016 nie może się udać bez znacznego, stałego i wszechstronnego zaangażowania lubelskich uniwersytetów, wydziałów, pracowników i studentów. Dla nas kandydatura Lublina i ewentualna nominacja otwiera szereg nowych możliwości.

Obecni i przyszli lubelscy studenci są postrzegani jako główni uczestnicy procesu i programów ESK, jako twórcy treści i wydarzeń kulturalnych, i jako główni odbiorcy programów ESK, wychowani, wykształceni, pełni pasji. Rola studentów we wspieraniu słabszych uczniów szkół podstawowych i średnich, zajęcia wyrównawcze i pomoc w przygotowywaniu się do egzaminów wstępnych jest także brana pod uwagę. ESK zamierza nawiązać współpracę z samorządami studenckimi na wszystkich uczelniach oraz z organizacjami pozarządowymi. Działania te będą prowadzone pod auspicjami SPOKO. Jako Samorząd Studencki Politechniki Lubelskiej zamierzamy aktywnie partycypować w tych działaniach oraz włączyć w nie całe środowisko akademickie naszej Uczelni.

– Czym dla Ciebie jest KULTURA STUDENCKA?

Sądzę, że analizując zjawisko tzw. kultury studenckiej, warto oddzielić kulturę wysoką od kultury „potocznej”.

Ta pierwsza to dziedziny sztuki, jak np. teatr tańca, ta druga to nieoficjalne, spontaniczne zachowania studenckie o charakterze folkloru studenckiego.

– Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: Daria Dziedzic

■ 40 lat minęło...

Jakie treści kryje w sobie to ponadczasowe hasło?

Odnieśmy je do Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA.

W tym roku mija właśnie 40 lat od założenia studenckiego zespołu tanecznego, który 1 kwietnia 1970 roku zaistniał w Wyższej Szkole Inżynierskiej. O historii GAMZY można przeczytać w różnych wydawnictwach lub po prostu na www.gamza.pl. Jedno jest pewne, GAMZA to artystyczna marka Politechniki Lubelskiej.

Galowy Koncert Jubileuszowy odbył się przy pełnej publiczności w sali widowiskowej Centrum Kongresowego Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Prezentacjom tanecznym towarzyszyły oprócz zachwyty i braw, chwile wzruszenia, kiedy w pełnym dramaturgii tangu *Roxane* zatańczyły osoby związane z GAMZĄ w latach 1984-1990.

We wspomnieniach uczestniczyła Zenobia Stepowicz, pierwsza choreograf Zespołu, otrzymując podziękowania od założycieli i swoich wychowanków. Widowisko taneczne *W świecie musicalu i filmu*, brawurowo wykonane przez reprezentację Formacji GAMZA, oczarowało licznie zgromadzoną publiczność, władze wojewódzkie, samorządowe, rektorów wyższych uczelni Lublina oraz wielu znamienitych gości.

Nowy rok akademicki przyniósł kolejne wyzwania artystyczne. VII Lubelski Festiwal Nauki cieszył się ogromnym zainteresowaniem wśród uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i liceów. Uczestniczyli oni w warsztatach tanecznych pn. *Taniec towarzyski przyciąga życie*. Dużą niespodzianką był fakt, że liczba chętnych przekroczyła propozycję organizatorów Festiwalu. Konieczne okazało

się przeprowadzenie podwójnej liczby zaplanowanych modułów warsztatowych. Pojawiły się również nieformalne rezerwacje na przyszły rok.

Pierwszy tydzień października to przygotowania artystycznej inauguracji roku akademickiego w Politechnice Lubelskiej, której reżyserii podjął się Piotr Mochol. W klimatach musicalu „Moulin Rouge” prezentowali się w perfekcyjnym wykonaniu soliści i reprezentacje Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej, Grupy Tańca Współczesnego, Zespołu Pieśni i Tańca, sekcji sportowej

Kick-boxingu, Zespołu Muzycznego „Whisky” oraz oczywiście Formacji Tańca Towarzyskiego GAMZA.

40 lat minęło...

to wreszcie przygotowywane przez GAMZĘ widowisko artystyczne, odwołujące się do klimatów tańca i mody lat 1970-2010. Nie zdradzając więcej szczegółów, zapraszamy na premierowe przedstawienie podczas XX Jubileuszowego Charytatywnego Koncertu Noworoczno-Karnawałowego.

Piotr Robert Mochol

Pracowite wakacje z tańcem

W sierpniu 2010 r. Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej uczestniczył w IX International County-Wandering Festival Szeged na Węgrzech.

Wyjazd Zespołu na Festiwal do Szeged przyczynił się do popularyzacji polskiego folkloru, w tym regionu lubelskiego na Węgrzech, integracji członków ZPiT PL oraz podnoszenia poziomu artystycznego, poznania kultur innych narodów oraz nawiązania przyjaznych kontaktów z współuczestnikami Festiwalu. Ponadto pozwolił na spędzenie czasu wolnego w sposób aktywny, obowiązkowy i odpowiedzialny.

Zespół miał okazję do zaprezentowania polskich tańców, melodii oraz piękna strojów ludowych przed liczną publicznością węgierską, która entuzjastycznie reagowała na nasze tańce i piosenki.

W ciągu czterech dni festiwalowych odbyło się 7 koncertów w kilku miejscowościach: Szeged, Mórahalom, Rúzsza, Kisszállás, Gyula, Cserkeszözlő. Łącznie obejrzało je ponad 15 tys. osób.

Współuczestnikami koncertów byli artyści z Portugalii, Sycylii, Czech, Litwy oraz Polski i Węgier, dzięki czemu mieliśmy możliwość poznania folkloru innych narodów. Oprócz przeżyć artystycznych poznaliśmy walory turystyczne, klimat oraz zabytki architektury Szeged i okolic. Wycieczki do ZOO i po mieście Szeged, uliczna parada zespołów w Gyula umożliwiły nam bliższe poznanie tych pięknych miejsc. Mieliśmy także okazję spędzić czas w sposób rekreacyjny, korzystając z kompleksów basenów i wód termalnych w Mórahalom i Cserkeszözlő.

Spotkania i koncerty odbywały się w przyjaznej atmosferze. Wspólne wieczory integracyjne z innymi zespołami udowodniły, że muzyka, taniec i śpiew mają wyłącznie charakter pokojowy, zmierzają do integracji narodów, jak też do pielęgnowania własnych kultur.

Dziś wymieniamy zdjęcia i pozdrowienia na Facebooku z Portugalczycami, Sycylijskimi i Czechami, dodajemy się do grona wspólnych znajomych. I jest miło... ☺ Już planujemy następny wyjazd.

Także we wrześniu nie było nam dane poleniuchować. Nawiązaliśmy współpracę z Fundacją Zofii i Władysława Pokusów Wspierania Edukacji Młodzieży Wiejskiej. W Oblekoniu artystycznie uczciliśmy DNI POKUSOWE. Dzięki Fundacji mogliśmy zorganizować także wspaniałą wycieczkę do Krakowa. A w Krakowie było patriotycznie –

odwiedziliśmy m.in. groby Wielkich Polaków na Wawelu; były też atrakcje – szaleństwa w Aqua Parku, rejs statkiem po Wiśle i Kraków „by night”. Było także bajkowo, ale to już w Pacanowie, gdzie „kozy kują”, zwiedziliśmy niedawno otwarte Europejskie Centrum Bajki.

W czasie VII Lubelskiego Festiwalu Nauki Zespół Pieśni i Tańca PL przeprowadził edukacyjne warsztaty „Tańcz po polsku” dla nauczycieli i młodzieży szkolnej. Niektórzy dziwią się, że po polsku tańczyć – znaczy też ładnie i fajnie, i warto... Nie tylko mówić i pisać, ale zańczyć i zaśpiewać, zaimponować trochę szerszą wiedzą na temat swojego kraju.

U nas można się tego nauczyć. Zapraszamy do STUDIA TAŃCA we wtorki, środy i czwartki po południu.

Hanna Aleksandrowicz

■ **Tanecznym krokiem sztuki współczesnej na trasie Wschód-Zachód**

Wakacje studenckie to dla Grupy Tańca Współczesnego nie zawsze czas urlopu i odpoczynku. Zespół kończył sezon artystyczny w lipcu warsztatami tanecznymi podczas Letniego Forum Tańca Współczesnego „Ku Europejskiej Stolicy Kultury 2016”. Gośćmi Forum prezentującymi spektakle na scenie Muszli Koncertowej Ogrodu Saskiego i jednocześnie nauczycielami Warsztatów byli tancerze i pedagodzy z Danish Dance Theatre (Dania, Kopenhaga), Tok' Art (Portugalia, Lizbona), DOT504 (Czechy, Praga). Miasta, z których pochodzili twórcy, szczyły się w minionych latach tytułem Europejskich Stolic Kultury. Lublin również ubiega się o ten tytuł na 2016 rok. Stale podkreśla się wielokulturowość naszego miasta, które stanowi pomost między wschodem a zachodem Europy. W październiku pierwszy mały sukces na tej drodze starań – Lublin znalazł się na tak zwanej krótkiej liście miast zakwalifikowanych do drugiego, finałowego etapu konkursu o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury w 2016 roku jako jedno z pięciu polskich miast. Gdańsk, Wrocław, Katowice, Warszawa czy Lublin...? Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej również włącza się swoimi działaniami w tworzenie kulturalnej atmosfery Lublina.

Już w połowie sierpnia Grupa skierowała kolejne kroki na wschód, rozpoczynając pracę repertuarową przygotowaniem spektaklu „stadium” do Projektu „Tydzień Sztuki Aktualnej” na Festiwal Sztuki Współczesnej we Lwowie, który jest największym wydarzeniem tego typu na Ukrainie i ma na celu propagowanie i rozwijanie najnowszych tendencji w sztuce. Podczas „Tygodnia Sztuki Aktualnej” prezentowane były prace polskich artystów sztuk performatywnych w jej dwóch nurtach, wchodzących w dialog ze sztukami wizualnymi: sztuką performance i sztuką tańca współczesnego, co podkreśla międzydiscyplinarne tendencje sztuki współczesnej i zakreśla nowe obszary sztuki. Prezentacje wybranych spektakli inspirowanych obrazem plastycznym miały ukazywać najnowsze idee sztuki współczesnej, mało znane na Ukrainie. Jednocze-

śnie ideą projektu było podkreślenie roli polskich artystów współczesnych jako „łącznika” między wschodem i zachodem Europy w ramach budowania Partnerstwa Wschodniego. Prezentacja w ramach Festiwalu we Lwowie miała dać możliwość zaobserwowania wielu dróg rozwoju sztuk wizualnych w Polsce, pracy performerów i choreografów, którzy eksperymentują i prezentują innowacyjne podejście w tworzeniu dzieł sztuki.

Tym większym zaszczytem było zaproszenie Stowarzyszenia Artystycznego Dzyga i dyrektora Włodko Kaufmana skierowane do Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej, która zaprezentowała swój spektakl „stadium” inspirowany twórczością i życiem Magdaleny Abakanowicz na Scenie Głównej Teatru Młodego Widza we Lwowie. Na tej samej scenie spektakl inspirowany Wasilijem Kandinskim zaprezentował Wojtek Kaproń z Lubelskiego Teatru Tańca. Do prezentacji performance w ramach projektu zaproszeni byli nestorzy i wybitni artyści sztuki akcji w Polsce m.in.: Jerzy Bereś, Janusz Bałdyga, Cezary Bodzianowski, Teatr Akademia Ruchu. Wydarzenia Festiwalu odbywały się też w Lwowskim Pałacu Sztuki oraz dawnej Fabryce Powideł.

Po projekcie „L² – Potęgowanie kultury Lublina i Lwowa”, czyli prezentacji kulturalnych artystów młodego pokolenia we Lwowie, to była już druga wizyta Grupy w tym mieście.

A przed nami intensywne przygotowania do listopadowych wydarzeń XIV Międzynarodowych Spotkań Teatrów Tańca, w tym roku związanych ze szczególnymi inspiracjami muzycznymi w teatrze tańca. Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej zaprezentuje podczas tego Festiwalu swój najnowszy spektakl „opium”. Impulsem do powstania tego spektaklu była chęć rozwinięcia

szalonej atmosfery zarysowanej w „Karuzeli z Madonnami” wyśpiewanej przez Ewę Demarczyk, a zatańczonej przez Grupę podczas jednego z Koncertów Karnawałowych Politechniki Lubelskiej.

Serdecznie zapraszamy do współpracy w grupach początkującej i średniozaawansowanej młodych amatorów sztuki tańca współczesnego, którzy chcą poznać swoje ciało i jego możliwości, którzy chcą rozwinąć swoją twórczą wyobraźnię, kreatywność i pasję.

Anna Żak

A ja dalej gram...

Rozmowa z Dariuszem Kwiatkowskim, byłym Przewodniczącym Studenckiej Inicjatywy Kulturalnej StuArt

– Czy mógłbyś przybliżyć nam swoją działalność artystyczną w ramach Studenckiej Inicjatywy Kulturalnej?

Studencka Inicjatywa Kulturalna StuArt zajmowała się wspieraniem działań kulturalnych i integracyjnych dla studentów Politechniki. Organizowaliśmy koncerty, wieczorki poetyckie, wystawę fotografii uczniów Liceum Plastycznego, cykliczne LAN Party. Jako organizacja wspieraliśmy również ciekawe inicjatywy, na przykład wykonaliśmy wielkiego misia na korowod Juwenaliowy, pomagaliśmy przy organizacji koncertów rektorskich. Osobiście jako przewodniczący StuArtu zawsze chętnie występowałem przy okazji różnych koncertów. StuArt opiekował się także moim zespołem Kształty Słów, który również uświetniał swoimi występami koncerty w Chatce Żaka i reprezentował Politechnikę w Lublinie i w kraju. W zeszłym roku startowaliśmy m.in. w festiwalu w Gorlicach. Niestety, z powodu braku nowych członków i braku czasu, musieliśmy zawiesić działalność organizacji.

– Jak rozwinęła się Twoja ścieżka artystyczna po zawieszeniu działalności StuArtu?

Pomimo tego, że działalność StuArtu została zawieszona, zespół Kształty Słów nadal istnieje. W ostatnim czasie odnieśliśmy dwa sukcesy: zdobyliśmy II miejsce podczas Festiwalu Alternatywnego Ujęcia Poezji „AlterFest” oraz zostaliśmy laureatami plebiscytu Radia Centrum i Kuriera Lubelskiego „Z Garażu na scenę”. W najbliższym czasie planujemy nawiązać ponownie współpracę z naszą pierwszą wokalistką – Agatą Klimczak, aby przygotować program poświęcony krakowskiej poetce Beacie Korybko. Jeśli chodzi o mnie, to od stycznia, pracując w kawiarni artystycznej „Czarna Inez”, przygotowywałem różne koncerty tematyczne, poświęcone m.in.: Jerzemu Petersburskiemu, Bułatowi Okudźawie, Edwardowi Stachurze, Henrykowi Warsie. W ostatnim czasie grałem także na fortepianie do filmu niemego „Panna Wodna” w Chatce Żaka. Aktualnie pracuję jako pianista w lokalu „U fotografa” i od czasu do czasu w „Czarnej Inez”, obie kawiarenki znajdują się na Starym Mieście.

– Trzymamy kciuki za Ciebie i zespół. Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała: *Daria Dziedzic*

Muzyka nas prowadzi

Odkąd powstał zespół staraliśmy się grać dobrą muzykę, miała być odwołaniem się do naszych przeżyć, raczej tych głębszych, poważniejszych, miała być ukojeniem dla zbłąkanego świata, odniesieniem do złej rzeczywistości oraz jej haniebnej przeszłości i teraźniejszości. Muzyka ma prowadzić nas wszystkich i nasze dusze przez labirynt zbłąkanego świata do miejsca zwanego życiem.

Zaczynaliśmy od numerów złożonych z kilku kwadratowych riffów. Zamiast gitarowych wzmacniaczy były radia, a ich tranzystorowy dźwięk miał za zadanie imitować brzmienie naszych muzycznych dążeń. Utwory, które na nich odgrywaaliśmy, pamiętam do dziś.

Zespół WHISKY nie jest grupą stworzoną przez muzyków grających, lecz przez chłopców, którzy uczyli się grać. Gdy ktoś nas pyta, kiedy powstaliśmy, a my odpowiadamy „1997 rok”, to kolejność zdarzeń jest następująca: konsternacja, szok, dziwny uśmiech na twarzy, zamyślenie. Trudno, nie powstaliśmy po to, aby być gwiazdami telewizji komercyjnych, tylko po to, aby grać muzykę.

Mamy swoje motto – „Musica profecto vita est nam vita ritmus musicae”, co w wolnym tłumaczeniu oznacza „Muzyka to życie, a życie to rytm muzyki”. To jest zasada, którą kierujemy się zawsze, gdy jedziemy na koncert czy tworzymy. Tworzenie nie jest trudne, gdy wychodzi z głębi

siebie w sposób naturalny. Wymuszanie czegokolwiek kojarzy się jednoznacznie – z kupą („kpiną”).

WHISKY bardziej profesjonalnie zaczęło grać około 2003 roku. Zdecydowaliśmy, że czas na festiwale i pierwsze nagrania. Udało się i tego samego roku graliśmy już na Kozienaliach w Lublinie podczas koncertu gwiazd. Duże plenerowe występy były dla nas wielkim przeżyciem i jeszcze większą mobilizacją do kontynuowania przygody z muzyką.

Pech nastąpił tak samo jak pierwsze sukcesy. Gdy teksty naszych utworów zaczęły już być na tyle rozpoznawal-

ne, że na koncertach ludzie śpiewali razem z nami, zespół przestał istnieć. Minął rok i znów coś zagraliśmy, ale po pół roku kolejny rok na poboczu. Taka przerywana miłość trwała do 2006 roku, gdy odświeżony zespół WHISKY wyszedł na dużą scenę Juwenaliów. Jako nieznany zespół zagraliśmy znane utwory, których autorami byliśmy my sami. To wszystko było tak, jakby odnaleźć zgubioną przed laty w potoku obrączkę. Nagle znajduje się, w innym miejscu, już nie taka nieskazitelna i czysta jak przedtem, ale ta sama, nasza, ma to coś, co pozwala, aby muzyka była życiem.

Nawet w wakacje nie mieliśmy czasu się nudzić.

Lipiec przebiegł szybko, wakacyjnie i upalnie – zagraliśmy tylko 5 koncertów plenerowych u boku gwiazd muzyki rozrywkowej oraz kilka mniejszych występów, gdzie publika bawiła się gorąco, nawet gdy zaszło już słońce.

Sierpień to okres przygotowań do nagrania, które zamierzaliśmy stworzyć na potrzeby teledysku, jaki mamy nagrać na jesieni tego roku w Warszawie. Dodatkowo koncertujemy w mniejszych klubach, a także gramy jako gwiazda wieczoru na koncercie organizowanym przez Uniwersytet Warszawski z okazji rocznicy wybuchu II Wojny Światowej, koncert odbywa się w Warszawie na Starówce.

Wrzesień to już usilne przygotowania do nagrań oraz tylko kilka koncertów. Nagrania rozpoczynamy w drugiej połowie września i trwają i trwają...

Październik – nasz najnowszy singiel pt. „Są takie dni”, którego głównym sponsorem jest Politechnika Lubelska, ukazuje się na światło dzienne i z miejsca jako nowość zajmuje Pierwsze Miejsce na Liście Przebojów „Siedemnastka” Radia Lublin.

Czego więcej trzeba...

Dalsza część płyty naszego zespołu już gotowa, efekty niebawem.

Grzegorz Janczak

Entuzjaści z Szermierki Historycznej

Jarmark Jagielloński

Podobnie jak w roku ubiegłym, w miesiącach letnich oprócz wzmożonych treningów i walk sparingowych wzięliśmy udział w inscenizacji obozu wojskowego oraz turnieju o „Liść ze srebrnego drzewa”, który odbył się w Lublinie jako impreza towarzysząca czwartej już edycji Jarmarku Jagiellońskiego. Opisujący turniej nawiązywał do wydarzeń, które miały miejsce w roku 1474, kiedy to Król Kazimierz przybył do Lublina, by uhonorować Wojewodę Lubelskiego Dobiesława w jego nowo utworzonym województwie. Cały zaś Turniej prowadzony był na wzór i modłę takich zmagania, jakie urządził w roku pańskim 1468 książę Karol, władca Burgundii. Najważniejsze walki i potyczki rycerskie dotyczyły zdobycia liścia ze srebrnego drzewa i prowadzone były w formie nawiązującej do legend Arturiańskich. Oprócz tego odbył się Bohurt, czyli grupowe zmagania rycerzy, turniej łuczniczy oraz liczne pokazy i inscenizacje bitew, z których wielkim zainteresowaniem cieszyły się pokazy artyleryjskie obsługiwanego przez członków naszego klubu folgierza – będącego repliką broni artyleryjskiej z XV wieku. Dużą atrakcją

dla zgromadzonych widzów było to, że impreza historyczna nie ograniczała się jedynie do inscenizacji samych bitew. Przez dwa dni dla publiczności dostępne były również obozowiska wojskowe, punkty dawnego rzemiosła, kramy z rynsztunkiem i replikami oręża oraz historycznymi pamiątkami. Imprezie towarzyszyły m.in.: koncerty muzyki dawnej, pokazy tańców z minionych epok, prezentacje ubiorów oraz pokazy sokolnicze. Naszym głównym zadaniem, jako ludzi w świecie bywałych, światłych i języki znających, było przyjęcie goszczących na turnieju rycerzy zagranicznych wraz z ich świtą. Pomogliśmy im w przygotowaniu obozowiska oraz oprowadziliśmy po ciekawszych miejscach związanych z historią naszego miasta. Oprócz tego odpowiedzialni byliśmy za przygotowanie oraz przeprowadzenie turnieju „Blossfechten”, czyli walki na miecze dwuręczne bez metalowych zbroi. Pomagaliśmy także przy obsłudze wspomnianego wcześniej folgierza.

VII Lubelski Festiwal Nauki

Tradycyjnie już wzięliśmy udział w Lubelskim Festiwalu Nauki. Naszym pierwszym zadaniem było towarzyszenie

podczas otwarcia Festiwalu, gdzie po mowie wygłoszonej przez organizatorów oddaliśmy salwę ze specjalnie przygotowanego na tę okazję działa. W ramach VII Lubelskiego Festiwalu Nauki przygotowaliśmy pokaz prezentujący najważniejsze zagadnienia związane z działalnością naszego klubu. Pokaz odbył się w niedzielę 19.09.2010 r. o godzinie 10:00 jako pierwsze z serii zaplanowanych wydarzeń w ramach Pikniku Naukowego zorganizowanego na Placu Marii Curie-Skłodowskiej. Pokaz dotyczył szeroko rozumianej kultury materialnej XVII wieku. Na początku jeszcze raz zaprezentowaliśmy wyposażenie naszej grupy artyleryjskiej, opowiadając krok po kroku, jak wygląda przygotowanie wystrzału z repliki armaty z XVII w. Opowiedzieliśmy, z jakich elementów składa się prezentowane przez nas działo ładowane odprzodowe i jakiego wymaga wyposażenia dodatkowego. Zaprezentowaliśmy także repliki ręcznej broni palnej – arkebuzi lontowego oraz pistoletu skałkowego, przedstawiając wady i zalety każdego z nich. Kolejnym punktem naszego pokazu była prezentacja strojów cywilnych i wojskowych (zarówno męskich, jak i kobiecych) szlachty oraz mieszczan. Szczególne zainteresowanie widzów, głównie dzieci ze szkół podstawowych oraz młodzieży gimnazjalnej, wzbudziły różnice w tradycyjnych strojach szlachty polskiej oraz strojach zachodnich, używanych przez wojska autoramentu cudzoziemskiego oraz niektórych mieszczan. Zaprezentowane zostało również uzbrojenie ochronne, a także broń biała – używana podczas konfliktów w pierwszej połowie VII wieku – szable, rapiery, nadziaki oraz czekany.

W trzeciej części pokazu przedstawiliśmy podstawowe techniki obrony i ataku wykonywane podczas szermierki szablą husarską, a także kilka sparingów bronią drewnianą, sportową oraz szablą bojową. Na zakończenie członkowie

klubu odegrali scenki pokazowe walk na szable, zaś cały pokaz przy scenie głównej zakończył wystrzał z repliki działa.

Po skończeniu pokazu przetoczyliśmy armatę oraz przetransportowaliśmy resztę wyposażenia w pobliże stanowisk festynowych Politechniki Lubelskiej. Po krótkiej przerwie odpowiadaliśmy na szczegółowe pytania zainteresowanych osób, pozwalając bliżej zapoznać się z naszą działalnością oraz używanym przez nas wyposażeniem. Udzieliliśmy także wywiadów radiowych i telewizyjnych. Około godziny 14 oddaliśmy kilka salw z broni palnej na zakończenie naszego uczestnictwa w Pikniku Naukowym.

Wszystkich chętnych, którzy również chcieliby wziąć udział w podobnych imprezach, serdecznie zapraszamy na treningi grupy, które odbywają się w roku akademickim na sali gimnastycznej Politechniki Lubelskiej.

Grzegorz Łagód

■ Pięć medali kickbokserów w full-contakcie

Po wakacyjnej przerwie, we wrześniu w Świebodzicach dwóch zawodników naszego Klubu brało udział w Mistrzostwach Polski Kickboxing Seniorów i Kobiet

Mistrzostwa Polski Full-contact i Semi-contact 2010 w Siedlcach. Od lewej stoją: Kazimierz Piwowarczyk, Jacek Puchacz, Artur Flis, Tadeusz Poljański, Rafał Budzyński, Adam Pietroniuk, Bartłomiej Kaczorowski, Damian Kowalczyk

w wersji Low-kick (pełnokontaktowe walki na ringu z kopnięciami na uda). W zawodach wystąpiło 126 zawodników i zawodniczek z 43 klubów. Najlepiej walczył **Krzysztof Floriańczyk**, który w kategorii wagowej do 86 kg **zdołał brązowy medal**. Krzysiek wygrał walkę z Nowakiem z Katowic, a walkę o finał przegrał na punkty z utytułowanym zawodnikiem z Kielc – Radosławem Rydzewskim, który później został Mistrzem Polski. Blisko medalu był również Rafał Budzyński, ale niestety przegrał walkę z utytułowanym Maciejem Domińczakiem z Zielonej Góry.

W ramach Festiwalu Nauki nasi zawodnicy dali pokaz kickboxingu podczas Pikniku Naukowego. W pokazie wystąpiło 8 osób z SKKB PL (Dariusz Sigłowy, Artur Flis, Grzegorz Bechta, Kamil Bechta, Marcin Adamiec, Paweł Adamiec, Tadeusz Poljański), a pokazy komentował Jacek Puchacz. Dodatkowo w hali sportowej Politechniki Tadeusz Poljański prowadził treningi kickboxingu z elementami samoobrony, w których wzięło udział 10 osób. Ich koordynatorem był Rafał Aleksandrowicz.

Koronną formą rywalizacji naszych zawodników jest full-contact. Tym razem Mistrzostwa Polski Kickboxing Seniorów i Kobiet odbywały się 8-10 października w Siedlcach. Mistrzostwa były silnie obsadzone, bo wzięło

w nich udział 170 zawodników i zawodniczek z 49 klubów z całej Polski. Bardzo dobrze wypadli zawodnicy Sportowego Klubu Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej, zdobywając 6 medali. Bez medalu wrócił tylko debiutujący na zawodach student PL Bartłomiej Kaczorowski. Bartek wygrał zdecydowanie pierwszą swoją walkę, a drugą ćwierćfinałową stoczył z doświadczonym i utytułowanym zawodnikiem z Legii Warszawa – Przemysławem Ziernickim, który później został Mistrzem Polski. Najlepiej z zawodników SKKB PL wypadł Adam Pietroniuk, który zdobył swój pierwszy złoty medal i tytuł Mistrza Polski Full-contact w kategorii wagowej do 91 kg. Adam jako jedyny zawodnik SKKB PL startował jeszcze w wersji semi-contact i tam zdobył brązowy medal w kategorii najcięższej +94 kg. Nasi zawodnicy mieli aż 5 walk finałowych w full-contakcie, ale poza Adamem wszystkie pozostałe niestety nieznacznie przegrali. Srebr-

Uczestniczki zajęć z kickboxingu z instruktorem Tadeuszem Poljańskim (w ramach Festiwalu Nauki)

Uczestniczki zajęć z kickboxingu przy worku treningowym (w ramach Festiwalu Nauki)

ne medale i tytuły Wicemistrzów Polski Full-contact zdobyli: Damian Kowalczyk (-57 kg), Rafał Budzyński (63,5 kg), Artur Flis (-67 kg) oraz Jacek Puchacz (+91). Klub zajął czołowe miejsce w klasyfikacji medalowej. Szkoda, że z powodu kontuzji w mistrzostwach nie mogli wystartować: Rafał Aleksandrowicz, Krzysztof Floriańczyk i Tomasz Borowiec. Z ich udziałem wynik byłby znacznie lepszy, chociaż i tak jest to najlepszy dotychczasowy rezultat.

Podczas inauguracji roku akademickiego Robert Sigłowy, Marcin Adamiec i Michał Reczek wykonali pokaz naszej dyscypliny sportu.

Klub prowadzi zajęcia kickboxingu w różnych grupach, a grupę studencką na Politechnice Lubelskiej prowadzi Kazimierz Piwowarczyk. Więcej informacji o klubie i dyscyplinie można znaleźć na naszej stronie www.skkb.pollub.pl.

Tadeusz Poljański

Srebrny medal Adama Gładyszewskiego

W połowie września, we Wrocławiu rozegrano III Akademickie Mistrzostwa Świata w strzelectwie sportowym. Reprezentacja Polski zajęła 2. miejsce w klasyfikacji medalowej. Politechnikę Lubelską reprezentował w tych zawodach student II roku informatyki Adam Gładyszewski (na zdjęciu pierwszy z lewej), który wraz z Tomaszem Bartnikiem (Łódź) i Sebastianem Rąbalskim (Szczecin) wywalczyli srebrny medal w klasyfikacji drużynowej, w konkurencji Karabin dowolny 50 m (Kdw3x40, 3422 pkt).

Srebrni medaliści Akademickich Mistrzostw Świata w strzelectwie sportowym

W Mistrzostwach zwyciężyła drużyna Francji (3450 pkt), zaś medal brązowy zdobyła drużyna Węgier (3402 pkt). Nie jest to pierwszy sukces Adama Gładyszewskiego – w 2007 roku zdobył srebrny medal podczas Uniwersjady w Bangkoku (Tajlandia), jest też członkiem kadry narodowej Polski, a na swoim koncie ma wiele tytułów mistrza Polski w konkurencjach karabinowych. Jego koronną konkurencją jest Karabin dowolny – 60 strzałów (Kdw60).

AZS PL

Pod żaglami w Norwegii

Największą wyprawą Yacht Clubu Politechniki Lubelskiej w minionym sezonie był rejs na północy Norwegii.

Wylecieliśmy 21 lipca z Okęcia do Oslo, skąd mieliśmy polecieć drugim samolotem do Tromsø, gdzie czekał na nas jacht. Jednak pojawił się problem: spóźniliśmy się 5 minut na lot. Po długich rozmowach z liniami lotniczymi udało się zarezerwować miejsca na następny dzień, ale musieliśmy podzielić się na trzy grupy. Na szczęście drugi etap podróży odbył się bez przeszkód i po ponad 24 godzinach od wy-

lotu z Warszawy, byliśmy w porcie, z którego miał się zacząć nasz rejs. Zaokrętowaliśmy się na pokładzie Roztocza, 40-letniego polskiego jachtu będącego własnością Lubelskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego. Temperatura wynosiła niecałe 15 stopni, padała niewielka mżawka, a na okolicznych górach można było dostrzec spore ilości śniegu, co nie powinno zaskakiwać w mieście znajdującym się 350 kilometrów za kołem podbiegunowym. Niespodzianką natomiast dla całej załogi była „noc”, kiedy to można było

o północy spokojnie czytać książkę bez konieczności świecenia sobie latarką. Po kolacji wszyscy poszli spać, zmęczeni po nocy na lotnisku i długiej podróży.

Następnego dnia, po przeszkoleniu, wyruszyliśmy w morze. Pierwszy odcinek nie był zbyt długi, przepłynęliśmy zaledwie kilka kilometrów do miejsca, gdzie mogliśmy zatankować paliwo do statku. Spotkaliśmy się tam po raz pierwszy z niesamowitą gościnnością Norwegów, gdy przypadkowo spotkana kobieta zapłaciła swoją kartą za sto litrów paliwa, ponieważ automat nie przyjmował kart z innego kraju niż Norwegia. W zamian dostała od nas gotówkę. Następnie wyruszyliśmy na północ, przepłynęliśmy Ullsfjorden, wyspy Arnøya i Sørøya, aż w końcu, po ponad dwóch dobach, dotarliśmy do miasta Honningsvåg na wyspie Magerøya. Po obiedzie popłynęliśmy dalej, do małej wioski Skarsvåg leżącej kilkanaście kilometrów od Nordkappu. W czasie tego krótkiego odcinka po raz pierwszy od przybycia na północ Norwegii zobaczyliśmy słońce, o godzinie 2 w nocy.

Na miejscu czekała nas kolejna niespodzianka: w małej wiosce, w której mieszka mniej niż 100 osób, spotkaliśmy mieszkających tam Polaków. Rodacy przyjęli nas bardzo miło, udostępniłi całą załóżdżę łazienkę i poczęstowali posiłkiem. Wtedy też zobaczyliśmy pierwsze renifery. Na punkcie widokowym, z którego rozciągała się piękna panorama na okolicę, spędziliśmy kilka godzin, a po powrocie do wsi

udało się znaleźć transport na Nordkapp. Odwiedziliśmy najdalej na północ wysunięty punkt Europy, zobaczyliśmy słynny globus, muzeum, krótki film przedstawiający okolicę. Trafiła nam się idealna pogoda, na niebie nie było ani jednej chmury. Po zrobieniu wielu zdjęć, a także ułożeniu z małych kamieni kopii logo Yacht Clubu wróciliśmy na statek i wypłynęliśmy dalej, w kierunku miasta Hammerfest.

Odwiedziliśmy kilka fiordów, małą wieś Øksfjord i zamurowaliśmy w Lagnfjordhamn, skąd poszliśmy na lodowiec. Mimo, że pogoda się zepsuła, było pochmurno i mokro, wycieczka była bardzo udana. Następnie zobaczyliśmy wrak rosyjskiego okrętu Murmańsk, który zatonał w 1995 roku, i po ponad tygodniu, wróciliśmy do Tromsø. Wykorzystaliśmy ten czas na zwiedzanie i uzupełnienie prowiantu. Nie obyło się również bez awarii mocno już wyeksploatowanego statku. Po wypłynięciu z portu zepsuł się ster i musieliśmy spędzić jeszcze jedną noc w mieście, ale nie na spaniu tylko na próbach naprawienia go. Ostatecznie po całej nocy odnieśliśmy sukces i udało się nam z powodzeniem ukończyć prace.

Odpoczynek nie trwał długo, bo już o 10:00 oddaliśmy cumy i popłynęliśmy w kierunku miasta Andenes. Dowiedzieliśmy się tam, gdzie można spotkać wieloryby i zaczęliśmy poszukiwania. Chwilę po dotarciu we wskazane miejsce „upolowaliśmy” pierwszego wieloryba, a później pojawiły się jeszcze dwa. Po kilku godzinach wieloryby odpłynęły, a my udaliśmy się na Lofoty. W nocy, jednej z pierwszych po końcu dnia polarnego, tuż przed dziobem przepłynęło nam stado orek.

Następnym przystankiem, jednym z ostatnich, było Svolvær, jedno z najważniejszych miast na Lofotach. Dalej popłynęliśmy do Liland, gdzie pożegnaliśmy Norwegię i rano przekazaliśmy jacht kolejnej załodze. Potem to już tylko na lotnisko w Evenes, i z przesiadką w Oslo, po dwóch tygodniach, pełni wrażeń wróciliśmy do domu.

Chciałbym, aby opisane tu wrażenia zachęciły studentów i pracowników Politechniki Lubelskiej do wstąpienia do grona „braci żeglarskiej”. Na wszystkich chętnych, którzy nie boją się wody i wiatru, czekamy w siedzibie Yacht Clubu PL, DS 3, pokój 1007.

Piotr Misztal

Fotomotif Festiwal 2010

Godzina 3:30. Pobudka. Wszędzie ciemno. Do wschodu słońca 43 minuty. Słychać pianie koguta. To nie kogut, to dzwonek w telefonie Bartka. Wszystkie koguty jeszcze śpią. Rozstając się z poduszką, otwieramy oczy. Zakładając kurtkę i dopijając ostatnie łyki kawy, pakujemy w torby statywy, sprzęt i wychodzimy. Zbiórka przed akademikiem. Spóźnialscy dołączają do grupy. Jeszcze tylko 2 kilometry do przejścia i jesteśmy na miejscu. Rosa na wysokiej trawie, strome podejście na wzgórze. I wszystko po to, żeby na 12-milionowej matrycy aparatu zapisać obraz budzącego się światła...

Tak rozpoczął się dzień 3 Festiwalu Fotomotif w Olsztynie. Jakby powiedział Krzysztof Kononowicz: „się działo się...” To wszystko dzięki gościnności Miejskiego Ośrodka Kultury w Olsztynie, który zaprosił do udziału w Festiwalu przedstawicieli towarzystw fotograficznych z całej Polski.

Wśród nich znalazło się również zaproszenie dla SAF-u. Były to niesamowite dni, od 26 czerwca do 3 lipca 2010 r.

Rozpoczęło się kameralnie – przywitanie gości, przedstawienie planu Festiwalu, rozdanie nagród w konkursie

WODA. Już drugiego dnia przygotowano napięty plan i szereg atrakcji, wśród których była między innymi pierwsza w Polsce i w Europie podwodna wystawa fotografii. Żeby ją podziwiać należało najpierw przejść krótki kurs nurkowania. Najbardziej zdecydowanym się udało.

Podstawę Festiwalu stanowiła nauka zarówno w teorii, jak i w praktyce: plenery, wystawy fotografii, prezentacje autorskie, wykłady i warsztaty ze znanymi w branży osobistościami. Uczylimy się fotografii od dr Izabeli Jaroszewskiej, Tomasza Sikory, Igora Omuleckiego, Andrzeja Fetisha Frankowskiego i Mieczysława Wieliczko. Po nauce, w ramach odprężenia mieliśmy do dyspozycji między innymi przejazd na pumpabikach, budowanie tratw, regaty smoczyczych łodzi, warsztaty ERBU – sztuki malowania na wodzie oraz rozległe kortowskie plaże...

Celem całego przedsięwzięcia było wykreowanie Olsztyna jako przyjaznego fotografofom miasta pełnego miejsc,

które warto uwiecznić i ludzi, których warto spotkać, stworzenie takiej „fotograficznej stolicy Polski”. To już druga edycja Fotomotif Festiwal. Motywem przewodnim pierwszego spotkania było powietrze. Powietrze zarówno jako „mieszanka gazów, przestrzeń życiowa, oddech, wiatr, siły wznoszenia, odpychania, zbliżenia i opadania”. Tematem tegorocznej edycji była woda. Niezaprzeczalnie ma to coś wspólnego z faktem, że Olsztyn to miasto, przez które przepływają 3 rzeki i w granicach którego leży 15 jezior. Nie zabrakło więc tematów do zdjęć.

Więcej informacji na temat Festiwalu Fotomotif można znaleźć tutaj: www.fotomotif.mok.olsztyn.pl. Serdecznie dziękujemy organizatorom za zaproszenie i z niecierpliwością czekamy na następną edycję już za rok.

Marta Korniluk

Włączamy się w ciekawe przedsięwzięcia

Nasz Regulamin mówi, iż „Plagiat” ma na celu promowanie środowisk twórczych oraz aktywizację środowiska akademickiego w zakresie działalności kulturalnej. Podobny zapis znajdziemy zapewne w większości regulaminów studenckich czasopism, jak i samorządów studenckich w całej Polsce, ale o znacznej części możemy powiedzieć tylko tyle, że „gdzieś są” i „coś robią”. Czasopismo Studentów Politechniki Lubelskiej to publikacja, o której studiując w Lublinie, z pewnością studenci słyszą bardzo często. W naszym mieście codziennie spotyka się „namacalne dowody” żywej działalności „Plagiatu”, czy to w postaci plakatów i banerów reklamujących kolejne ciekawe przedsięwzięcia, czy też „surfując po Internecie”.

Stawiamy na pobudzenie zainteresowań naukowych, kulturalnych i społecznych wśród studentów; stworzenie płaszczyzny dyskusji i wymiany poglądów między młodą inteligencją akademicką; promowanie środowisk twórczych, artystycznych; aktywizację środowiska akademickiego w zakresie działalności kulturalnej oraz na własny rozwój. Zgodnie z tą misją, mimo wakacji redakcja przyczyniła się do promocji oraz włączyła w organizację wielu wydarzeń w „mieście kozła”.

W maju przedstawiciele „Plagiatu” wyjechali do Warszawy na 3-dniowe szkolenie z cyklu „Zarządzanie sobą w czasie” na którym zdobyli wiele wskazówek: jak zaplanować sobie każdą godzinę, jak planować zadania, zarówno swoje, jak i zespołowe, aby projekt wykonany był przed czasem w 100%, bez pośpiechu, w pozytywnej atmosferze. O tych ciekawostkach, wskazówkach i poradach będzie można się dowiedzieć w najbliższym numerze „Plagiatu”.

Współpraca ze Studenckim Forum Business Centre Club kwitnie. Regularne szkolenia klubów autorozwoju Proactive Clubs przyciągają coraz więcej osób. Na 6-godzinnych spotkaniach, od profesjonalnych szkoleniowców z całej Polski, można dowiedzieć się bardzo wielu cennych rzeczy, przełamać stres przed wystąpieniami publicznymi, nawiązać nowe kontakty.

Na początku września delegacja czasopisma udała się na 2-dniową konferencję do Warszawy „Myśleć Jak Milio-

nerzy”. Na spotkaniu poruszane były kwestie zarządzania projektami, zasobami ludzkimi, finansowe, ekonomiczne. Konferencja przeciągnęła swoim prestiżem, rangą, znanymi gośćmi bardzo wielu widzów. Ponad 400 uczestników zjazdu to minimum 100 nowych kontaktów i wizytówek w kieszeni z całej Polski – niezastąpiona okazja.

Czasopismo Studentów Politechniki Lubelskiej włączyło się w pomoc przy organizacji: XXX-lecia Lubelskiego Lipca'80 w roli „prasa” (24-25.07.2010 r.), Jarmarku Jagiellońskiego (12-15.08.2010 r.), Carnawalu Sztuk-Mistrzów (19-22.08.2010 r.) i wielu innych wydarzeń.

Mówią, że jest bardzo wiele uczelni, powiadają, że jest wiele czasopism na rynku. „Plagiat” może się poszczycić tym, iż jako jedyne czasopismo studenckie w Lublinie wydawane jest na papierze gazetowym. Zmiana ta spotkała się z ciepłym przyjęciem, ponad kilkadziesiąt e-maili od czytelników z refleksjami, iż jest to bardzo odważny, lecz dobry krok, i to że jesteśmy przyjaznym unikatem.

Przed nami nowy rok akademicki, nowe szanse, nowe możliwości. Kilka dni temu odnowiliśmy biuro naszej redakcji. Nowy kolor ścian, nowe meble stwarzają pozytywne warunki do pracy koncepcyjnej, nierzadko całonocnej, całej redakcji.

„Wolność słowa w mediach” to konferencja całkowicie zorganizowana od początku przez nas i poświęcona została problemowi swobody wypowiedzi. Zaproszeni goście: Krzysztof Skiba, Piotr Gadzinowski, Anna Kaczkowska, Jan Kondrak, Jan Pleszyński podzielili się swoimi doświadczeniami z tego zakresu. Jesteśmy przekonani, iż takie inicjatywy promują i budują dobry wizerunek Politechniki Lubelskiej w regionie, pokazują, iż studenci są bardzo ważną „cegiełką” w strukturze Uczelni i mogą nierzadko mieć bardzo wyrafinowane pomysły, które skutecznie realizują.

Z bagażami przemyśleń i doświadczeń z poprzedniego roku, nowymi pomysłami, można zadać pytanie, czy cokolwiek może wpłynąć na popsucie tak pozytywnie działającej organizacji studenckiej, jaką jest Czasopismo Studentów Politechniki Lubelskiej „Plagiat”?

Eukasz Furgała

Fraszki

Entrance

Proponujemy Państwu nowe igraszki,
J.e. przedkłada kolejne fraszki:
Fraszki to przecież pewna gra słów,
dobra zabawa dla mądrych głów.
Są też okazją – zdania sobie sprawy,
że świat wymaga ciągłej poprawy.

Do młodych

Jest oczywiste, że „wychylanie się” – szkodzi,
mieście to na uwadze – szczególnie wy młodzi.

O profesorze

Sukces publikacyjny tak bardzo go podniecił,
że nie spostrzegł, iż jego prace „ogładają” tylko
własne dzieci.

O fizyku

Obserwując ukradkiem – acz uważnie – kształty
niewieście,
Zakrzywianie się czasoprzestrzeni – zrozumiał
nareszcie.

Emigrant

Z entuzjazmem dziecka – dla życia odnowy,
opuszcza kraj stary i wybiera nowy.
Wielu bowiem sądzi – tak im się wydaje,
że Świat poza Polską jest nieomal rajem.

Szczęściar

Możesz przejść życie własnym i swobodnym
krokiem
Bez braw, ale też bez zakłamań i obłudy,
Jeśli masz szczęście, że jakoś tak bokiem
Ominą cię wszelkie – tak mocno nęcące – ułudy.

Wnuk

Narysował piękną, wspaniałą tęczę
i z dużym przejęciem – mi ją wręczył.
Życzył mi, abym żył zawsze kolorowo
i miał banknotową tęczę kieszonkową.

Przypadek

Raz na wozie, raz pod wozem,
Ciągła zmienność niesie grozę.
I nigdy nie wiemy skąd tak jakoś mimochodem,
Coś-czegoś staje się jednoznacznym powodem.

Sens życia

Ten kto nie kocha śpiewu, wina i kobiet,
traci życie, wyrzeka się najważniejszych podniet.
Wszelkie więc – każdego z nas – życiowe plany
winny przewidywać – by kochać i być kochany.

Je

Teksty napisali lub opracowali do druku:

Hanna Aleksandrowicz, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Marcin Barszcz, asystent, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Ewa Błazik-Borowa, profesor nadzw. PL, Katedra Mechaniki Budowli, WBiA
Agnieszka Bojanowska, asystent, Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa, WZ
Grażyna Borecka, wykładowca, Katedra Mechaniki Ciała Stałego, WBiA
Jacek Caban, Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej, WM
Hanna Celoch, kustosz, kierownik Oddziału, z-ca Dyrektora ds. Dydaktyki
Biblioteki PL
Dariusz Chocyk, adiunkt, Katedra Fizyki Stosowanej, WPT
Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy
Ewa Daszczyk, specjalista, Katedra Ekonomii i Zarządzania Gospodarką, WZ
Marzenna R. Dudzińska, prof. nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony
Środowiska, WIŚ
Daria Dziedzic, st. referent, Dział Spraw Studenckich
Kazimierz Drozd, adiunkt, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Piotr Filipek, adiunkt, Katedra Napędów i Maszyn Elektrycznych, WEIL
Łukasz Furgała, redaktor naczelny „Plagiatu”
Michał Furmanek, kierownik Biura Promocji i Karier PL
Krzysztof Galej, Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół PL
Leszek Gardyński, adiunkt, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Konrad Gauda, adiunkt, Katedra Metod i Technik Nauczania, WPT
Elżbieta Gontarz, Kierownik Biura Rektora i Organizacji Uczelni
Milena Jagiełło-Okoń, st. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Agnieszka Jakubczyk-Latała, kierownik ds. zasobów ludzkich, POL-INOWEX S.A.
Grzegorz Janczak, Zespół WHISKY
Katarzyna Jaromin, prezes Koła Naukowego Inżynierii Ochrony Środowiska,
WIŚ
Sławomir Karaś, adiunkt, Katedra Dróg i Mostów, WBiA
Beata Kijak-Mitura, specjalista, Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań
Naukowych
Marta Korniluk, asystent, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Marek Kosmowski, profesor zw. PL, Katedra Energetyki i Elektrochemii, WEIL
Jacek Kuterek, specjalista, WZ
Alicja Kwiatkowska, specjalista, Dziekanat, WEIL
Elżbieta Krzemińska, główny specjalista, Dział Spraw Studenckich
Aneta Krzyżak, adiunkt, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Tomasz Kusz, specjalista, Instytut Technologicznych Systemów Informatycznych,
WM
Zbigniew Łagodowski, st. wykładowca ze st. dr., Katedra Matematyki, WEIL
Grzegorz Łagód, adiunkt, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Anna Łysik, studentka, WIŚ
Anna Mazur-Sokół, sam. referent, Biuro Promocji i Karier PL
Piotr Misztal, sekretarz Zarządu, Yacht Club PL
Piotr Mochol, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Jerzy Montusiewicz, adiunkt, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Agata Okoń, st. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Jerzy Podgórski, starszy wykładowca ze stopniem dr, Katedra Mechaniki
Budowli, WBiA
Tadeusz Poljański, Prezes Sportowego Klubu Kick-Boxing PL
Joanna Pryzwicz, Koło Naukowe Biotechnologów „Mikron”, UMCS
Jolanta Słoma, starszy wykładowca ze stopniem dr, Katedra Geotechniki, WBiA
Miroslaw Szala, asystent, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Edward Śpiewła, profesor zw. PL, Instytut Fizyki, WPT
Arkadiusz Urzędowski, przewodniczący Samorządu Studenckiego PL
Anna Walczyna, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ
Tomasz Warowny, adiunkt, Katedra Metod Ilościowych w Zarządzaniu, WZ
Jacek Witkowski, adiunkt, Katedra Ekonomii i Zarządzania Gospodarką, WZ
Paweł Węgierek, dyrektor Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości PL
Paweł Zhukowski, profesor nadzw. PL, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN,
WEIL
Katarzyna Zięba, st. referent, Biuro Rozwoju i Kooperacji PL
Anna Żak, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Agnieszka Żelazna, asystent, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska, ul. Nadbystrzycka 38 d, 20-618 Lublin
tel. 81 538 41 08, fax 81 538 46 57

Zespół redakcyjny

mgr Iwona Czajkowska-Deneka (redaktor naczelny), mgr Milena Jagiełło-Okoń,
mgr Emilia Słomińska, dr inż. Jacek Kęsik

Rada programowa

dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL (przewodniczący);
prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko; dr hab. Dobrosław Bagiński, prof. PL;
inż. Wiesław Sikora; mgr Elżbieta Gontarz; mgr Michał Furmanek

Stali współpracownicy

dr inż. Aneta Krzyżak, mgr inż. Tomasz Kołtunowicz, mgr inż. Tomasz Nowicki,
dr inż. Grzegorz Łagód, dr Anna Walczyna, dr inż. Jerzy Montusiewicz,
mgr Agata Zgrzebnicka

Zdjęcia: archiwum, SAF, L. Panasiewicz

Nakład: 500 egz.

Numer zamknięto 30.10.2010 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo
ich skracania i redagowania

15 lat
doświadczenia w
zagospodarowywaniu
odpadów

odzyskujemy czysty Lublin

www.kom-eko.lublin.pl

Megatem Lublin

Przedsiębiorstwo Megatem EC Sp. z o.o. jest pierwszą w Polsce sprywatyzowaną elektrociepłownią. W ostatnich latach zakład przeszedł gruntowaną modernizację, której celem jest wzrost efektywności oraz ochrona środowiska naturalnego. Przedsiębiorstwo spełnia obecnie wszystkie rygorystyczne normy narzucone przez Unię Europejską, a prowadzona Polityka Jakości i Środowiskowa pełni nadrzędną rolę nad wszystkimi podejmowanymi działaniami.

Moc zainstalowanych urządzeń wytwórczych w Megatem wynosi 502 MW. Energia cieplna trafia do ok. 30 proc. mieszkańców Lublina, natomiast energia elektryczna dostarczana jest do zakładów przemysłowych oraz sieci energetycznej. Zakład pracuje w tzw. wysokosprawnej kogeneracji, która polega na jednoczesnym wytwarzaniu energii cieplnej i elektrycznej, co przynosi duże korzyści ekonomiczne i jest korzystne z ekologicznego punktu widzenia.

www.megatem-ec.pl

Najważniejsze inwestycje przeprowadzone do tej pory w przedsiębiorstwie w celu jego unowocześnienia to modernizacja dwóch kotłów parowych EKM-50 (w efekcie ich sprawność wzrosła o ponad 10 proc. i obecnie wynosi ponad 84 proc.), instalacja nowej turbiny parowej do produkcji energii elektrycznej o mocy 12 MW oraz wysokowydajnego systemu oczyszczania spalin. Najbliższe plany przewidują modernizację trzeciego kotła oraz zainstalowanie gazowych układów CHP opartych na silnikach gazowych, które będą produkowały energię cieplną i elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.

Strategia Megatemu zakłada, że rozwój przedsiębiorstw energetycznych będzie w najbliższych latach wynikiem przede wszystkim z ich zdolności do wprowadzania innowacyjnych rozwiązań technicznych. Z tego powodu jesteśmy bardzo zainteresowani rozwijaniem współpracy z lubelskim środowiskiem naukowym w zakresie badań i wdrożeń nowoczesnych technologii.

CENTRUM KONFERENCYJNO WYSTAWIENNICZE

Restauracja Etiuda

RESTAURACJA KONFERENCJE
CATERING KLUB HURTOWNIA WIN WYSTAWY

Restauracja Etiuda to przestronne wnętrza, bogactwo smaku, przemiła obsługa, która spełnia najwyższe wymagania.

Dysponujemy dwiema salami mieszczącymi po 100 osób każda. Dodatkowym atutem jest możliwość ich łączenia. W naszych wnętrzach będą mogli Państwo skosztować wykwintnych potraw przyrządzonych przez zespół wysokiej klasy kucharzy. Niepowtarzalny klimat oraz luksusowy wystrój zadowolą nawet najwybredniejsze gusta. Ekskluzywny nastrój panujący w salach restauracji Etiuda towarzyszy również usługom cateringowym. Catering może być zorganizowany zarówno u Państwa jak i w naszej siedzibie. Jesteśmy otwarci na wszelkie wyzwania, a zamówienia realizujemy z finezją i profesjonalizmem. Zamówienie dostarczamy w wyznaczone miejsce terminowo dbając przy tym, aby potrawy zachowały doskonałą jakość i majestatyczny smak. Korzystając z naszych usług zyskujecie Państwo gwarancję miłej atmosfery .

The Best Club to miejsce dla ludzi z fantazją. Niepowtarzalna atmosfera sprawia, że The Best Club jest idealnym miejscem sprzyjającym spotkaniom prywatnym jak i biznesowym. Rewelacyjny klimat, luksusowy wystrój, starannie dobrana selekcja alkoholi zadowolą nawet najwybredniejsze gusta. Odwiedzając The Best Club zyskujecie Państwo gwarancje przyjemnie spędzonego czasu w iście królewskim duchu.

CENTRUM KONFERENCYJNO-WYSTAWIENNICZE,
RESTAURACJA ETIUDA

www.restauracjaetiuda.pl

ul. Nałęczowska, Szerokie 123, 20-050 Lublin

tel. 81 718 70 70, FAX 81 718 70 00

e-mail: info@restauracjaetiuda.pl